

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mardi

15-07-2003

Après-midi

dinsdag

15-07-2003

Namiddag

cdH	centre démocrate Humaniste
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
MR	Mouvement réformateur
PS	Parti socialiste
sp.a-spirit	Socialistische Partij Anders en Spirit
VLAAMS BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 51 0000/000	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)
CRABV	Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)	CRABV	Beknopt Verslag (op blauw papier)
PLEN	Séance plénière (couverture blanche)	PLEN	Plenum (witte kaft)
COM	Réunion de commission (couverture beige)	COM	Commissievergadering (beige kaft)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

INHOUD

Discussion de la déclaration du gouvernement	1
--	---

Orateurs: **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V, **Guy Verhofstadt**, premier ministre, **Paul Tant**, **Yves Leterme**, **Raymond Langendries**, président du groupe cdH, **Dirk Van der Maelen**, président du groupe sp.a-spirit, **Bart Laeremans**, **Francis Van den Eynde**, **Daniel Bacquelaine**, président du groupe MR, **Karel De Gucht**, **Gerolf Annemans**, **Claude Eerdekens**, président du groupe PS, **Geert Bourgeois**, **Marie Nagy**, **Yvan Mayeur**

Bespreking van de verklaring van de regering	1
--	---

Sprekers: **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie, **Guy Verhofstadt**, eerste minister, **Paul Tant**, **Yves Leterme**, **Raymond Langendries**, voorzitter van de cdH-fractie, **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de sp.a-spirit-fractie, **Bart Laeremans**, **Francis Van den Eynde**, **Daniel Bacquelaine**, voorzitter van de MR-fractie, **Karel De Gucht**, **Gerolf Annemans**, **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie, **Geert Bourgeois**, **Marie Nagy**, **Yvan Mayeur**

ANNEXE	73
DECISIONS INTERNES	73
PROPOSITIONS	73
AUTORISATION D'IMPRESSION	73
COMMUNICATIONS	76
GOUVERNEMENT	76
RAPPORT	77
OFFICE DE CONTROLE DES MUTUALITES ET DES UNIONS NATIONALES DE MUTUALITES - RAPPORT	77
COUR D'ARBITRAGE	77
ARRETS	77
RECOURS EN ANNULATION	80
QUESTIONS PREJUDICIELLES	81
RAPPORTS ANNUELS	82
OFFICE NATIONAL DU DUCROIRE	82
SERVICE DE MEDIATION AUPRES DE LA SNCB	82

BIJLAGE	73
INTERNE BESLUITEN	73
VOORSTELLEN	73
TOELATING TOT DRUKKEN	73
MEDEDELINGEN	76
REGERING	76
VERSLAG	77
CONTROLEDIENST VOOR DE ZIEKENFONDSEN EN DE LANDSBONDEN VAN ZIEKENFONDSEN - VERSLAG	77
ARBITRAGEHOF	77
ARRESTEN	77
BEROEPEN TOT VERNIETIGING	80
PREJUDICIËLE VRAGEN	81
JAARVERSLAGEN	82
NATIONALE DELCREDEREDIENST	82
OMBUDSDIENST BIJ DE NMBS	82

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MARDI 15 JUILLET 2003

Après-midi

PLENUMVERGADERING

van

DINSDAG 15 JULI 2003

Namiddag

La séance est ouverte à 14.17 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Membres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de leden van de federale regering:
Isabelle Simonis, Guy Verhofstadt.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.
Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Le **président**: Chers collègues, puis-je vous demander d'éteindre vos gsm?

Ik verzoek u uw gsm-toestellen uit te schakelen.

01 Discussion de la déclaration du gouvernement**01 Bespreking van de verklaring van de regering**

Le **président**: Nous allons entamer la discussion de la déclaration gouvernementale. Les chefs de groupe et moi-même, en accord avec la conférence des présidents, sommes convenus de limiter le temps de parole dans le débat.

Ik ben met de fractieleiders een spreektijd overeengekomen van twee uur voor de drie grote oppositiepartijen, daarin inbegrepen de replieken en de stemverklaringen. Die spreektijd hoeft evenwel niet volledig benut te worden. Voor de meerderheidspartijen werd een spreektijd overeengekomen van anderhalf uur, de replieken en de stemverklaringen eveneens daarin inbegrepen.

J'ai également pris contact avec les autres collègues du parlement. Je vous propose une première liste d'orateurs qui n'est que provisoire car elle subira sans aucun doute des modifications au cours de cet après-midi, étant donné le grand nombre d'orateurs inscrits.

Ik stel u de volgende lijst voor. Ik zou beginnen met de heer De Crem en daarna de heer Langendries. Daarna volgt ofwel de heer Bacquellaine, de heer De Gucht, de heer Van der Maelen of de heer Eerdeken en daarna de heer Annemans, mevrouw Nagy en de heer Lambert.

Je voudrais que ces orateurs aient terminé pour 18 heures 30. Ensuite, nous interrompons nos travaux avant d'entamer la séance du soir. Pas d'observation? (*Assentiment*)

Gaat iedereen daarmee akkoord? (*Instemming*)

01.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, leden van de regering en collega's, dit debat over de regeringsverklaring wens ik te starten met oprechte gelukwensen aan het adres van liberalen en socialisten die op 18 mei het vertrouwen en het mandaat van de kiezers hebben oekreden om samen te rederen. Ik

01.01 Pieter De Crem (CD&V): Je souhaiterais d'abord adresser mes félicitations sincères aux libéraux et aux socialistes, chargés le 18 mai dernier par l'électeur de

feliciteer uiteraard de eerste minister, die voor de tweede keer op rij de verantwoordelijkheid krijgt om de regering te leiden en het land te besturen. Ik feliciteer uiteraard ook de ministers en staatssecretarissen van de nieuwe regering.

De kiezers hebben zich op 18 mei niet uitgesproken voor de terugkeer van de Vlaamse christen-democraten in de regering. Dit neemt niet weg dat wij, meer dan ooit, een appel zullen blijven doen op het programma en de waarden die wij verdedigen. Wij zullen geen andere taal spreken dan vóór de verkiezingen. We zullen vanuit de oppositie steunen wat we goed vinden, maar we zullen ook afkeuren en bekritisieren wat we niet goed vinden. In een parlementaire democratie is the duty of the opposition to oppose en dat willen wij ook zo houden.

Een democratie, collega's, is maar gezond en vitaal wanneer ze echt debat en tegenspraak heeft. De verschillen tussen de politieke partijen zijn soms zo gering dat een versmelting van meerderheid en oppositie de politiek alleen maar grijzer zou maken. Hiermee zouden wij de democratie geen dienst bewijzen.

Wij kunnen het politieke debat wel stimuleren en dat willen we ook doen door het alternatief te formuleren voor maatregelen die de regering neemt en die wij niet passend en niet efficiënt vinden. In de Kamer zullen wij dat doen met het instrument dat hiervoor het meest is aangewezen, met name door het indienen van wetsvoorstellen. Voor elk ontwerp van de regering dat onze instemming niet wegdraagt, zullen we een tegenvoorstel indienen.

Voor één voorstel vraag ik alvast uw aandacht. Het gaat om de berekening van de financiële impact door een onafhankelijke instantie van de verkiezingsprogramma's. Aldus zou het woord kiezersbedrog in het politieke taalgebruik van ons land definitief kunnen worden geschrapt.

Het is misschien een ijdele hoop maar de voorbije legislatuur is op dat vlak zeker geen positieve ervaring geweest. Wij hopen als Vlaamse christen-democraten dat onze voorstellen niet alleen op de agenda worden geplaatst maar ook dat zij echt mee in bespreking worden genomen. Het debat in dit Parlement moet niet alleen door de oppositie worden gevoerd maar ook door de parlementsleden van de meerderheid, die wij oproepen geen zwijgende meerderheid te zijn. Deze regering, deze coalitie, beschikt over een comfortabele meerderheid maar wij hopen dat de parlementsleden van de meerderheid zich niet tevredenstellen met het comfort van die meerderheid. Wij rekenen dan ook op u, mijnheer de voorzitter van de Kamer - ik feliciteer u trouwens met uw herverkiezing -, dat de debatten en de werkzaamheden zo worden georganiseerd dat er behoorlijk parlementair werk kan worden geleverd. Klaar en duidelijk betekent dit dat bepaalde methoden en handelwijzen uit de vorige legislatuur voor ons niet meer kunnen. Ik doe daarvoor niet alleen een beroep op de kamervoorzitter maar ook op de regering, om het Parlement te behandelen zoals het hoort en er geen stemmachine van te maken.

Ook van de leden van de regering, collega's, verwachten wij in het bijzonder dat de waarheid geen geweld wordt aangedaan. Wanneer zij in het Parlement naar voren moet komen, verwachten wij dat iedereen op gepaste wijze verantwoording voor zijn daden aflegt. Eerlijk duurt nog altijd het langst, ook in dit Parlement. Anders zal de herwaardering van het Parlement beperkt blijven tot het formuleren van mooie intenties.

Mijnheer de eerste minister, de onderhandelingen over het regeerakkoord zijn moeilijk verlopen. Zij zijn zichtbaar slopend geweest.

diriger conjointement le pays. Je félicite également le premier ministre, M. Verhofstadt, à la tête du gouvernement pour la seconde fois, ainsi que les nouveaux ministres et secrétaires d'Etat.

Le 18 mai, les électeurs n'ont pas opté pour le retour du CD&V au gouvernement. Nous assumerons comme il se doit notre rôle de parti d'opposition : nous soutiendrons les projets auxquels nous adhérons et rejeterons ceux auxquels nous nous opposons. Nous entendons stimuler le débat politique et déposerons à cet effet nos propres propositions de loi en réponse à chaque projet que nous désapprouverons. Nous invitons la majorité à également examiner en détail nos propositions de loi et à ne pas se laisser réduire à une majorité silencieuse. Espérons que les travaux parlementaires seront organisés correctement et que le gouvernement fera preuve de suffisamment de respect à l'égard du Parlement.

Les négociations relatives à cet accord de gouvernement ont été harassantes et se sont clôturées par des tiraillements à propos de la répartition des portefeuilles et de la désignation du commissaire européen en 2004. Bien que le président du VLD, M. De Gucht, prétende le contraire, le nombre de ministres est aujourd'hui plus élevé qu'auparavant. Le premier ministre, M. Verhofstadt, devra rapidement faire part de sa décision concernant la désignation du commissaire européen. Nous avons le droit de savoir qui de MM. Di Rupo, De Gucht ou Stevaert détient la vérité à ce propos. En outre, notre commissaire européen actuel, M. Busquin, doit savoir s'il se succédera ou non à lui-même.

Lors de la répartition des portefeuilles, il a été fait preuve de la créativité requise. Ainsi, nous disposons même aujourd'hui d'un ministre de la Mer du Nord. En revanche, il n'y a pas de ministre des Ardennes flamandes.

Le nombre de ministres originaires de Flandre orientale est

Tot op het laatste moment is er ingezet en is er geruzied over de verdeling van de ministerportefeuilles. Het resultaat is eigenlijk een regering die meer leden telt dan de vorige keer hoewel die toch kleiner zou zijn. Dat beweerde althans de voorzitter van de VLD. Nu, wij weten allemaal dat de voorzitter van de sp.a een bijzondere rekenkunde hanteert maar nu krijgt hij concurrentie van de voorzitter van de VLD. Bij Stevaert is 1 plus 1 gelijk aan 3; bij voorzitter De Gucht van de VLD is 1 plus 1 blijkbaar gelijk aan min 1.

Het gepoker en het gekibbel over de postjes is nog niet gedaan want over de Europese commissaris is volgens de Vlaamse regeringspartijen geen beslissing genomen, maar de collega's van de PS beweren net het tegenovergestelde.

Voorzitter Di Rupo laat er ook geen twijfel over bestaan dat de PS in 2004 de Europese commissaris gaat leveren. Gezien de vluchtigheid, mijnheer de eerste minister, van sommige van uw verklaringen in deze Kamer tijdens de vorige legislatuur is het misschien een delicate vraag en wij stellen ze dan ook met enige schroom. Wij zouden graag van u vernemen wie er nu de waarheid spreekt. Is het Elio Di Rupo, hier vandaag afwezig? Is het Karel De Gucht, hier vandaag aanwezig? Of is het Steve Stevaert, hier vandaag afwezig? Ik denk dat het goed is dat u daarover duidelijkheid brengt. De zogenoemde burgers van dit land hebben recht op duidelijkheid om te weten wie hen zal vertegenwoordigen in Europa.

Het is natuurlijk ook duidelijk voor de perfect tweetalige Busquin, Frans- en Italiaanssprekend. Zijn gemoedsrust is volgens mij ongelooflijk op de proef gesteld. Ik denk dat het absoluut noodzakelijk is dat hij weet of hij zichzelf kan opvolgen in 2004. Het zou jammer zijn voor de heer De Gucht maar u kan als eerste minister natuurlijk niet iedereen tevredenstellen. Er moeten in de politiek – u hebt dit gisteren nogmaals herhaald – nu eenmaal keuzes worden gemaakt. Wij vragen u met aandrang om de keuze omtrent de Europese commissaris te maken en deze keuze in dit Parlement ook bekend te maken.

De verdeling van de ministerportefeuilles en die van de staatssecretarissen is een moeilijke evenwichtsoefening geworden. Ik geef graag toe dat er heel wat creativiteit aan de dag is gelegd. Wij hebben nu een minister die bevoegd is voor zijn achtertuin of mag ik zeggen zijn voortuin, namelijk de Noordzee. Dit is een bijzonder relevante bevoegdheidsverdeling. Wij vragen ons dan ook af waarom er bijvoorbeeld geen minister voor de Vlaamse Ardennen is – ik ken een kandidaat die dat departement prachtig zou kunnen bevolken – of een minister voor de Schelde, de Schelde die de toegang is voor de grootste haven en die levensbelangrijk is voor onze economie.

Voorzitter, collega's, die creativiteit met ministerportefeuilles is natuurlijk hoofdzakelijk bedoeld voor de verkiezingen van volgend jaar. Laten wij daarover eerlijk zijn.

Elke regeringspartij moet in de komende maanden kunnen scoren en de kiezer kunnen verleiden. Het valt dus ook niet uit te sluiten dat misschien één van de Oost-Vlaamse minister binnenkort naar Antwerpen verhuist om aldaar het gat dat gevallen is te kunnen opvullen. Ik weet niet of dat een goede suggestie is, maar ik vind dat we ze minstens moeten kunnen onderzoeken.

Van deze grote creativiteit die aan de dag werd gelegd zijn de Vlamingen de dupe. De Vlamingen hebben een aantal cruciale bevoegdheden zien wegslepen in Franstalige hand. Dat is een beetje in alle stilte gebeurd. Ik denk aan Sociale Zaken. Ambtenarenzaken en

particulièrement élevé. L'un d'entre eux devrait peut-être s'établir à Anvers afin de rétablir l'équilibre géographique. En tout état de cause, les Flamands ont fait les frais de cette créativité : ils ont été privés des départements importants. La nomination de M. Dewael au ministère de l'Intérieur n'y changera rien en vertu de la loi sur la réforme des polices, il devra s'accommoder de la co-tutelle de la ministre Onkelinx.

Le PS souhaite évidemment avoir la mainmise sur le département de la Justice afin d'empêcher un certain nombre de réformes importantes. Il ne sera donc pas question d'un droit sanctionnel moderne pour la jeunesse, d'une réglementation pour les repentis, d'une adaptation de la loi sur les drogues et de la loi de naturalisation rapide ou d'une lutte efficace contre la criminalité organisée!

Pour attribuer les portefeuilles, les négociateurs ont témoigné d'une grande créativité dans la répartition – ou plutôt la dispersion – des compétences. Le fonctionnement de l'administration publique en est un exemple probant. Notre nouvelle ministre de la Fonction publique est assistée par pas moins de trois secrétaires d'Etat: un en charge de l'informatisation de l'Etat, un autre de la simplification administrative et un troisième de la simplification des finances. Malgré un équilibre parfait entre les mandats flamands et francophones, il s'agit d'une infraction absolue à la réforme Copernic et au principe qui veut que les compétences des ministres doivent correspondre aux Services publics fédéraux.

En tant que parti de la famille, nous nous réjouissons de l'attention que consacre la déclaration gouvernementale à cette matière, qui devient même la compétence spécifique d'une secrétaire d'Etat. Celle-ci et son ministre trouveront en notre parti un partenaire privilégié dans la défense des intérêts de la famille. J'acte toutefois que ce portefeuille ne constituait pas une priorité pour les Flamands de la coalition.

Justitie. Bovendien behouden de Franstaligen Financiën, Buitenlandse Zaken en Landsverdediging. De eerste minister zegt dan wel dat de Vlaming Patrick Dewael minister van Binnenlandse Zaken is geworden. Het is natuurlijk zo – en dat vergeet hij – dat een krachtdadig en efficiënt beleid op politievak niet alleen door de politie, maar ook door Justitie wordt gevoerd. En de PS zal niet, zoals Marc Verwilghen, vergeten zijn dat de wet op de politie voorziet in de co-voogdij. Mevrouw Onkelinx zal voortdurend meeloeren over de schouder van de heer Dewael bij iedere stap die hij zet. In elk geval is het zo dat de PS de post van Justitie beheerst en bezet om enkele belangrijke hervormingen die op stapel stonden niet mogelijk te maken. Een modern jeugdsanctierecht, vergeet het. Het komt er niet. Een regeling voor spijtoptanten of pentiti, vergeet het maar, ze komt er niet. Een efficiënte bestrijding van drugs, vergeet het, die komt er niet. Er komt ook geen goede aanpassing voor de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, ook geen aanpassing van de drugswet die volgens Steve Stevaert een draak van een wet was die hij zelf niet begreep. Ook van de veel-te-snel-Belg-wet komt niets in huis. De Franstaligen willen hier niet van weten. Nochtans hebben de VLD en de sp.a in de verkiezingscampagne gezegd dat ze die snel-Belg-wet absoluut zouden wijzigen.

Creativiteit is er ook met de grote versnippering van de bevoegdheden. Ik zou durven zeggen dat het een beetje een vermicellisoep is geworden.

Zoek de lettertjes in de soep en maak zelf wat bevoegdheden. Of dat tot een efficiënt beleid zal leiden, weten we natuurlijk niet, maar bijvoorbeeld op het vlak van de werking van de overheid is er een ongelooflijke versnippering van bevoegdheden. De minister van Ambtenarenzaken wordt bijgestaan door een staatssecretaris voor de Informatisering van de Staat, een staatssecretaris voor de Administratieve Vereenvoudiging en een staatssecretaris voor de Vereenvoudiging van de Financiën. Het zijn 4 excellenties; het is er een uit elke meerderheidspartij; het zijn 4 kabinetten; het zijn 2 Franstaligen en 2 Vlamingen. Het is een perfect evenwicht, maar het is een absolute inbreuk op de Copernicushervorming en op het fameuze principe dat stelt dat de bevoegdheden van de ministers moeten aansluiten bij de Federale Overheidsdiensten. Overigens is dit niet het enige principe dat in dit regeerakkoord werd doorgespoeld.

Collega's, we zijn als gezinspartij tevreden. We zijn tevreden over het feit dat in deze regeerverklaring over het gezin wordt gesproken. Er is zelfs een van de excellenties bevoegd voor het gezin. In uw vorige regeerverklaring kwamen de woorden "gezin" en "familie" niet eens voor. Op dat vlak is er dus een grote vooruitgang. Staatssecretaris Simonis, hier in ons midden, zal in ons zelfs een grote bondgenoot vinden wanneer het erop aankomt de gezinsbelangen te verdedigen. Voor de Vlaamse meerderheidspartijen was deze portefeuille blijkbaar geen prioriteit, waarvan akte. We zullen dan maar in hun plaats elke beleidsmaatregel op de gezinsvriendelijkheid toetsen. Ik zal natuurlijk ook de collega-staatssecretaris niet vergeten in deze bevoegdheid.

De lange duur van de regeringsonderhandelingen, mijnheer de eerste minister, heeft ons verbaasd, want op uw eerste persconferentie kondigde u met bijna presidentiële allure aan dat u, zoals we gewoon zijn, snel en efficiënt zou werken en dat u de mensen andermaal veel lekkere zaken zou kunnen aanbieden. Het slechte nieuws dat de Nationale Bank en het Planbureau de week na de verkiezingen hebben gebracht, maakte op u geen indruk. De begroting zou in evenwicht zijn; er zou ruimte worden gecreëerd voor nieuwe maatregelen en vooral de oezinnen zouden de besparingen die nodig zijn om het tekort op de

Nous avons été étonnés par la durée des négociations. Lors de la première conférence de presse après les élections, le premier ministre nous avait pourtant annoncé vouloir travailler rapidement et efficacement. Les mauvaises nouvelles apportées par la Banque nationale et le Bureau du plan ne l'ont nullement impressionné. Le premier ministre a toutefois sous-estimé le rôle joué par Elio Di Rupo qui s'est livré, dans le cadre de sa mission d'informateur, à un véritable jeu de pouvoir dans le but de mettre le couteau sous la gorge des négociateurs flamands. Il y est admirablement parvenu car toutes les revendications flamandes pour une meilleure administration ont été balayées. Les socialistes ne voulaient pas de chaos ni d'improvisation comme sous le gouvernement Verhofstadt I. Ils voulaient clairement faire comprendre qu'ils avaient gagné les élections et que cette victoire avait un prix à la table des négociations. Le résultat de tout ceci est un chaos plus grand encore et une absence de décisions encore plus marquée.

La principale raison pour laquelle il a fallu négocier aussi longtemps est sans aucun doute liée aux problèmes de taille auxquels sont confrontés notre pays et la Flandre. Les défis budgétaires, économiques et sociaux sont gigantesques. La Banque nationale, le Bureau du plan, le Comité d'étude sur le vieillissement, le Conseil supérieur des Finances, le Conseil supérieur de l'Emploi,... ont tous au cours des dernières semaines lancé des mises en garde particulièrement sérieuses et mis l'accent sur la nécessité de mesures radicales.

L'Etat social actif appartient déjà au passé. Le taux de chômage dépasse celui d'il y a quatre ans. Au cours de l'année précédente, le taux d'emploi est descendu à 60%. L'objectif européen d'atteindre en 2010 un taux de 70% semble plus éloigné que jamais. Seules l'Italie et la Grèce font encore moins bien

begroting van dit jaar weg te werken, helemaal niet voelen. In enkele weken zou die klus geklaard zijn.

U hield echter geen rekening met Elio Di Rupo, die als informateur het principe van het "eliocentrisme" voor de eerste keer met succes heeft toegepast. De opdracht van de heer Di Rupo was geen overbodig intermezzo noch een divertimento, maar een machtsspel; een machtsspel om de Vlaamse onderhandelaars, in casu de ontslagnemende premier en de Vlaamse partijen in de tang te nemen. Hij is daarin gelukt; wonderwel zelfs, want de Vlaamse eisen voor een beter bestuur die de VLD en de sp.a in de verkiezingscampagne zo luid verkondigden, werden door de informateur van tafel geveegd. Eigenlijk moet men het toch maar durven!

Bovendien wilden de socialisten, zoals zij zo vaak hebben gezegd, niet werken volgens de methode Verhofstadt. Zij wilden de problemen niet oplossen nadat er een beslissing was genomen, maar wel vooraleer een beslissing werd genomen. Zij wilden geen chaos en improvisatie zoals onder Verhofstadt I, omdat zij er na vier jaar genoeg van hadden, maar zij wilden u en de liberalen vooral duidelijk laten voelen dat zij de winnaars van de verkiezingen waren en dat hiervoor aan de onderhandelings tafel een prijs moest worden betaald.

Het eindresultaat hiervan was meer chaos en minder beslissingen. De akkoorden – als die er zijn – zijn een opeenstapeling van intenties en pretenties en zij zijn arm aan substantie en pertinentie.

De belangrijkste reden waarom u zo lang hebt onderhandeld heeft uiteraard te maken met de grote problemen waarmee ons land en Vlaanderen worden geconfronteerd. De budgettaire, economische en sociale uitdagingen zijn gigantisch. Uw vorige regering, mijnheer de eerste minister, is er niet in geslaagd om in de voorbije vier jaar duurzame oplossingen voor deze problemen uit te werken. De Nationale Bank, het Planbureau, de studiegcommissie voor de vergrijzing, de Hoge Raad voor Financiën, de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid hebben de voorbije weken bijzonder ernstige waarschuwingen geuit dat het beleid in ons land niet de goede richting uitgaat. Zij beklemtoonden dat ingrijpende maatregelen nodig waren om al deze uitdagingen het hoofd te bieden.

Dit is onder meer en in de eerste plaats het geval voor de werkgelegenheid die tijdens de vorige regering, uw regering, mijnheer de eerste minister, is gedaald. De actieve welvaartstaat is niet gerealiseerd. In het nieuwe akkoord wordt er zelfs niet meer over gesproken. Het cement van Verhofstadt I, met name de actieve welvaartstaat, is volledig opgelost. De werkloosheid is hoger dan vier jaar geleden; de werkgelegenheidsgraad is het voorbije jaar met 8.000 eenheden tot 60% gedaald.

Aldus is de doelstelling om in 2010 de 70%-grens te bereiken, die op Europees vlak werd vastgelegd, daardoor verder af dan ooit tevoren. Weet u dat ons land zich bevindt in een weinig benijdenswaardige positie? Alleen Italië en Griekenland hebben nog meer niet-actieven dan België. In geen enkel van onze buurlanden – wat u ook moge beweren, mijnheer de eerste minister – is de werkloosheid in 2002 zo snel gestegen als in België. Weet u hoeveel werklozen erbij zijn gekomen sinds 18 mei? Het zijn er 100 per dag. Gedurende 60 dagen maakt dat 6.000 eenheden. De eerste zes maanden van 2003, van het laatste jaar van uw eerste regering, gingen 4.000 bedrijven over de kop. Dat is 5% meer dan in dezelfde periode van vorig jaar. 12.500 banen gingen door die faillissementen verloren, dat is 14% meer dan vorig jaar. Dat wijst erop dat de eerste helft van dit jaar veel meer grote bedrijven failliet

dans ce domaine. Depuis le 18 mai, le nombre des chômeurs croît à un rythme de 100 personnes par jour. Au cours de la première moitié de l'année, 4.000 entreprises ont fait faillite, ce qui représente une perte de 12.500 emplois ou 14 pour cent de plus que l'an passé! La mauvaise conjoncture économique mais aussi la détérioration de la compétitivité de nos entreprises ont entraîné cette augmentation. En deux ans, nous sommes passés de la 16e à la 25e place sur l'index du *World Economic Forum*. Nous devançons de justesse des pays tels que l'Estonie!

Mais le gouvernement précédent a également failli dans d'autres domaines. Les routes flamandes sont de plus en plus engorgées, le réseau express régional est inexistant, la dette de la SNCB a doublé, La Poste est confrontée à de graves déficits budgétaires et doit emprunter de l'argent pour payer son personnel. L'adoption de la loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation a fait perdre un important instrument d'intégration des immigrés.

Une deuxième raison qui explique la longueur des négociations sont les nombreuses promesses faites pendant les campagnes électorales. Au cours de cette période, il n'existait, selon les libéraux et les socialistes, aucun problème. Pas une éminence violette n'a évoqué la crise économique, jusqu'à la veille même des élections. Après le 18 mai 2003, la crise s'est subitement déclarée et les nouvelles fâcheuses se sont succédé. La Banque Nationale de Belgique, le Bureau du Plan, le Comité d'étude sur le vieillissement, la Commission européenne: tous ont mis en garde contre les difficultés budgétaires, la hausse du chômage, l'insuffisance de moyens pour pallier les conséquences du vieillissement de la population. J'ai peine à imaginer que le Premier Ministre ait pu l'ignorer. Ce silence est-il à qualifier de négligence ou d'abstention coupable? Le Premier Ministre a-t-il déjà rappelé à l'ordre la direction de la Banque Nationale ou son chef de

werden verklaard. Dat is niet alleen het gevolg van de slechte economische conjunctuur, maar ook van de verslechterde concurrentiekracht van onze ondernemingen. Op de index van het World Economic Forum zijn wij op twee jaar tijd gezakt van de 16de naar de 25ste plaats. Dat is een achteruitgang van niet minder dan 9 plaatsen voor de modelstaat België. Twee jaar geleden zaten wij in de buurt van Nederland en Duitsland. Nu moeten wij Spanje en Portugal laten voorgaan en komt België juist voor Estland.

Collega's, niet alleen de sociale, economische en budgettaire problemen zijn groot. Ook op vele andere vlakken heeft de vorige regering het laten afweten. De files werden niet korter. De wegen in Vlaanderen slibden verder dicht. Uit een recente studie van het VEV, die u wellicht verzuring zal toeschrijven, en van het Centrum van Industrieel Beleid, blijkt dat 70% van de Vlaamse bedrijven geregeld of structureel hinder van de files ondervindt. In 1999 was dat amper 60%. De uitbouw van het gewestelijk expresnet rond Brussel staat of ligt nergens. De schuld van de NMBS is verdubbeld. De politisering van de beleidsorganen en de eliminatie van de gedelegeerd bestuurder was voor u, mijnheer de premier, belangrijker dan de verbetering van de dienstverlening aan de bevolking.

De Post, een ander overheidsbedrijf, kampt na vier jaar paars-groen met de grootste financiële problemen en moet geld lenen om zijn personeel te betalen.

Ik zal het niet hebben over de gebrekkige ondernemingsloketten, waarvoor ondernemers en zelfstandigen overwegen klachten in te dienen, en evenmin over het falen van de administratieve vereenvoudiging, de politiehervorming, het jeugdsanctierecht, de ecotaksen, het alimentatiefonds, de Copernicus-hervorming, nachtvluchten of de communautaire problemen. De samenlevingsproblemen kregen geen voldoende antwoord. U haalt daarvoor misschien uw schouders op, maar het resultaat van de verkiezingen heeft dat eens te meer bewezen.

Met de veel-te-snel-Belg-wet heeft de overheid een belangrijke hefboom tot integratie van migranten uit handen gegeven. Die wet heeft bovendien een aanzienlijk veiligheidsrisico gecreëerd.

Met de drugswet hebt u het voorbeeld van een verkeerd signaal gegeven. In plaats van een gedoogbeleid te voeren, moest u eigenlijk het drugsgebruik ontraden. Ik denk dat minister Dewael dat vanuit zijn lokale ervaring maar al te goed beseft.

Vele beloften die de regeringspartijen in de verkiezingscampagnes deden, zijn een tweede belangrijke reden om de lange duur van de regeringsonderhandelingen te verklaren. Tijdens de campagne waren er volgens de liberalen en de socialisten nauwelijks problemen. Als die er al waren, dan werden die opgelost binnen de kortste keren.

Wie erover sprak, was verzuurd of was een pessimist.

Mijnheer de eerste minister, ik herinner mij dat Karel De Gucht, voorzitter van de VLD, plots het woord "economische crisis" uitsprak op de avond van de verkiezingen. Wij, en ongetwijfeld velen onder ons, konden onze oren niet geloven. Ik vermoed dat er na 18 mei 2003 ongelooflijk veel mensen een bezoek hebben moeten brengen aan hun dokter. Vóór 18 mei had immers niemand – maar dan ook niemand – gesproken over economische crisis, vóór 18 mei had niemand een of ander paars kopstuk er iets over horen zeggen. En plots was zij daar, de economische crisis. De VLD heeft dus eidenlijk een verkeerde

cabinet? Qu'est-il en fait advenu des chiffres?

Après le 18 mai, M. Willy De Clercq, le mentor politique du premier ministre, a déclaré que les problèmes économiques avaient été sous-estimés ou dissimulés au cours de la campagne, ce qu'il dit déplorer, dans la mesure où une démocratie digne de ce nom doit reposer sur des informations honnêtes et correctes.

La formation du gouvernement fut un accouchement pénible dont seuls le premier ministre, les ministres et leurs militants se sont réjouis. Pour le surplus, ce gouvernement ne semble guère susciter de joie. J'en veux pour preuve le contexte dans lequel il entame ses activités. Chaque gouvernement constitue, dans une certaine mesure, un mariage de raison mais ce n'est en l'occurrence même pas le cas. C'est un *mariage forcé* et non un *mariage d'amour*. C'est un gouvernement intermédiaire qui a confectionné un budget et un programme intermédiaires. Quel est le projet? Où est l'ardeur? Où est le courage? Où est le leadership nécessaire à la résolution des problèmes auxquels ce pays est confronté? Ce gouvernement n'a d'autre objectif que de survivre un an. Dans un an, à l'occasion des élections régionales, l'attribution des postes suscitera de nouvelles rivalités.

Le gouvernement précédent a épuisé les marges budgétaires, de sorte qu'il ne reste plus aucune possibilité de manoeuvre pour stimuler l'économie. L'an dernier, un budget prétendument en équilibre a été présenté au Parlement. Au mois de mars de cette année, tout semblait encore sous contrôle. Tout dérapage était exclu grâce au «principe de l'ancre». Nous aurions souhaité prendre connaissance du projet de loi traduisant les résultats du contrôle budgétaire mais le temps manquait à cet effet et, de toute manière, «il n'y avait aucun souci à se faire».

slogan gebruikt. In plaats van "Ons land staat er weer" hadden ze moeten zeggen: "Ons land is in economische crisis". Na 18 mei kwam zij plots en onverwacht. De ene onheilstijding na de andere kwam over het land. De Nationale Bank van België, het Planbureau, de Studiecommissie voor de vergrijzing, de Europese Commissie: allen hebben gewaarschuwd voor de begrotingsproblemen, voor toenemende werkloosheid, voor onvoldoende middelen om de gevolgen van de veroudering van de bevolking op te vangen, enzovoort.

Mijnheer de eerste minister, ik kan mij niet voorstellen dat u die informatie niet kende. Waarom hebben we ze niet vóór 18 mei gekregen? Was dat achteloosheid, nalatigheid of schuldig verzuim? Hebt u de directie van de Nationale Bank van België al op het matje geroepen? Zij heeft u immers een verkeerde campagne laten voeren. Zij heeft u verkeerde informatie gegeven. Zij heeft eigenlijk de aanzet gegeven waardoor de kiezer werd misleid. Hebt u tegen de heer Coene, uw kabinetschef, gezegd dat hij beter onmiddellijk naar de Nationale Bank van België was vertrokken? Of kende hij wel de juiste cijfers en heeft hij ze u verzwegen? Dat is de vraag die wij u stellen tijdens deze bespreking van de regeringsverklaring. Wat is er met die cijfers gebeurd?

Mijnheer de eerste minister, uw politieke mentor, met name de heer Willy De Clercq, verklaarde na 18 mei dat de economische problemen ofwel waren onderschat, ofwel tijdens de campagne verborgen waren gehouden. De heer Willy De Clercq voegde eraan toe en ik citeer: "Ik betreur dat. Een goede democratie moet gebaseerd zijn op degelijke en eerlijke informatie, maar ik heb de indruk dat men de onaangename boodschap heeft achtergehouden tot na de verkiezingen."

Mijnheer de eerste minister, de bevalling van uw regering is met bijzonder veel pijn en smart gepaard gegaan. De blijdschap over de bevalling bestaat uitsluitend bij uzelf, de uitverkoren ministers en de eigen achterban. Voor het overige is er niet veel blijdschap te bespeuren. Het geeft de toestand weer waarin deze regering van start gaat. We weten ook wel dat iedere regering, ook deze, een verstandshuwelijk is. Zelfs dat kan van deze regering niet worden gezegd. Deze regering is een regering van moeten, niet van willen. Het wegvallen van de taboes, waarover u het gisteren had, liet de PS-fractie, de heren Eerdekens en Di Rupo alleen maar grinniken. Deze regering is eigenlijk een tussentijdse regering met een tussentijdse begroting. Ze heeft ook een tussentijds programma. Wat is immers uw project? Waar is uw bezieling? Waar is uw moed? Waar is uw leiderschap om het heft in handen te nemen om de problemen, waarmee dit land wordt geconfronteerd, op te lossen. Het enige wat u wil doen, is overleven. U wil overleven gedurende één jaar, tot aan de gewest- en Europese verkiezingen van 2004. Op dat ogenblik zal een nieuwe strijd om de posten losbarsten.

Omdat uw vorige regering de budgettaire marges heeft opgesoupeerd, is er nu natuurlijk geen ruimte om de economie te stimuleren. Vorig jaar stelde u aan het Parlement zagezegd een begroting in evenwicht voor. Niet langer geleden dan maart van dit jaar kwam de vorige en huidige minister van Begroting ons vertellen dat hij een begrotingscontrole had gehouden, dat alles onder controle was en dat dankzij het fameuze ankerprincipe ontsporingen uitgesloten waren. Uiteraard hadden wij toen graag dat wetsontwerp waarin de resultaten van de begrotingscontrole verwerkt zijn, graag bekeken. Dit wetsontwerp had normaal gezien op 30 april ingediend moeten worden. Voor dat ontwerp was het volgens u en volgens de minister van Begroting te laat, maar we moesten ons vooral geen zorgen maken, want alles was onder controle. Natuurlijk was alles onder controle, want er waren

Bien évidemment, les élections étaient imminentes. Le premier ministre a mené tout le monde en bateau, même son président de parti qui, pas plus tard que ce week-end, se disait atterré par la mauvaise situation financière du pays après quatre années de Verhofstadt I. Pour sauver les apparences, les objectifs budgétaires auxquels le précédent gouvernement s'était engagé ont été systématiquement revus à la baisse. Le premier ministre, un homme politique aux grandes ambitions? Assurément pas lorsqu'il s'agit du budget.

Remarquablement, l'accord de gouvernement ne comporte guère de chiffres budgétaires. Nous demandons à pouvoir prendre connaissance du projet de loi traduisant dans le budget les résultats du contrôle budgétaire 2003. A défaut, l'examen de la loi-programme n'aurait aucun sens. Nous attendons d'ici à demain soir l'estimation du déficit au budget fédéral de 2003 - et non au budget global visé par la déclaration du gouvernement.

Que dira le premier ministre à la population en ce qui concerne le produit escompté des augmentations d'impôt décidées dès le premier jour par le nouveau gouvernement? La première loi-programme violette sera une «loi d'encaissement rapide» plutôt qu'une «loi de création rapide d'emplois». Le premier ministre préconise la communication ouverte, mais uniquement pour les bonnes nouvelles. L'augmentation planifiée des prix des carburants n'a guère été évoquée. Il s'agirait d'une mesure environnementale. Comment va-t-on expliquer cela aux familles qui ne disposent pas d'une voiture de société ou qui ne peuvent être raccordées au réseau de distribution de gaz naturel? Sur le prix d'un litre de carburant, cinq francs vont au producteur, cinq à la raffinerie, cinq au distributeur et 20 représentent des accises. A ce montant s'ajoutent encore 21 pour cent de TVA. La nouvelle mesure gouvernementale coûtera au citoven 1.40 francs de plus par

verkiezingen.

Mijnheer de eerste minister, u heeft de wonderlijke gave om iedereen in het ootje te nemen. U doet dat eigenlijk ook met uw eigen partijvoorzitter. Dit weekend heeft hij immers nog verklaard dat hij geschrokken was van de slechte financiële toestand van het land na vier jaar Verhofstadt I. Ik kan u zeggen dat dit schrikken toch wel kan tellen.

Ik zal me maar eenvoudig uitdrukken. Tijdens de regeringsonderhandelingen zijn de begrotingslijken één na één uit de kast gevallen. Het was zagezegd allemaal niet zo erg. Het is blijkbaar allemaal heel plezant. Om de schijn hoog te houden, hebt u de begrotingsdoelstellingen waartoe uw vorige regering zich had geëngageerd, stelselmatig naar beneden bijgesteld. U zegt steeds dat u een politicus bent met grote ambities. Wanneer het echter aankomt op de overheidsfinanciën, dan bent u een politicus met zeer bescheiden ambities. U wekt de indruk dat de rekeningen kloppen, maar u hebt gisteren zedig gezweven over de begroting van dit jaar.

Bovendien zijn de begrotingscijfers in het regeerakkoord na het wekenlange zwoegen van de onderhandelaars in de ambtswoning van de eerste minister opvallend schaars, collega's. Mijnheer de eerste minister, wij kunnen ons niet inbeelden dat u niet beschikt over gedetailleerde cijfers.

Mijnheer de eerste minister, ik heb een tweede vraag en een tweede oproep. Tegelijk met uw programmawet kregen we hier in het Parlement graag het wetsontwerp dat de resultaten van de begrotingscontrole voor 2003 in de begroting vertaalt. Het heeft voor ons geen zin om een programmawet te bespreken zonder dat wij zouden beschikken over een aangepaste begroting. Wij vragen u wat na de begrotingscontrole het geraamde tekort is van de federale overheid voor 2003. We vragen naar de federale begroting. U moet niet afkomen met het verhaal over de gezamenlijke overheden, inclusief de gemeenten, de regio's en de sociale zekerheid, waarover u het in uw regeringsverklaring hebt. Het is een korte en duidelijke vraag. Geef ons het geraamde akkoord tegen morgenavond. Mijnheer de eerste minister, duidelijke rekeningen maken goede vrienden. Ik wil u zeggen dat duidelijkheid vragen niets te maken heeft met pessimisme of met optimisme. Het is alleen maar een snelle vorm van realisme.

Namens onze fractie wil ik ook vragen wat u aan de bevolking zal zeggen over de verwachte opbrengst van de belastingverhogingen die op de eerste werkdag van uw regering vorige zaterdag werden doorgevoerd. De eerste programmawet van Verhofstadt II zal dus een snel-geldwet worden. Het zal in elk geval geen snel-werkwet worden. Mijnheer de eerste minister, de mensen zitten echter wel te wachten op een snel-werkwet.

U bent een grote verdediger van open communicatie. Dat geldt echter alleen voor goed nieuws en niet voor slecht nieuws. Ik heb gisteren geen klare taal gehoord over de belastingverhoging op brandstof. Het zou een positieve milieumaatregel zijn. Dat is dus de boodschap aan de werknemers die geen alternatief hebben en zich met de eigen wagen naar het werk moeten verplaatsen – en zo zijn er velen –, mijnheer de eerste minister. Dat is de boodschap voor gezinnen die niet de mogelijkheid hebben om zich aan te sluiten op het aardgasnetwerk. Hoe zal u de boodschap dat u een extra belasting op hun activiteiten zal heffen, overbrengen? Ik denk dat deze boodschap voor voorzitter Stevaert, die jammer genoeg niet in de Kamer zitting heeft, moeilijk te brengen zal zijn in de Dorostraat. Ik denk dat hij in zijn Dorostraat zijn

litre, par an. Et en 2004, 2005, 2006 et 2007, cette opération sera répétée, non pas en toute transparence, mais de manière détournée. En été, les prix baissent en effet légèrement en conséquence des fluctuations du marché. Si les prix sont majorés à ce moment précis, le gouvernement pense que le citoyen ne s'en rendra pas compte. En quatre ans, le prix de l'essence augmentera de six francs et celui du diesel de cinq. Voilà l'allègement fiscal voulu par ce gouvernement.

Le poste de secrétaire d'Etat aux Familles est une bien belle chose mais il n'empêche que l'augmentation des accises sur les carburants, le prélèvement sur l'électricité et les taxes sur les assurances-vie seront payés par les familles.

L'emploi constitue pour ce gouvernement le thème principal. Après la surenchère préélectorale, l'on aurait raisonnablement pu s'attendre à ce que l'accord du gouvernement contienne des mesures de promotion de l'emploi. Rien n'est toutefois moins vrai. La réduction des charges ne s'élève qu'à la moitié de ce que le VLD avait promis et ne sera de surcroît mise en oeuvre qu'à partir de juillet 2004. Il est en outre question d'un bonus crédit d'emploi, mais quel budget sera-t-il dégagé à cet effet? Il va de soi que nous nous réjouissons tous de la création effective de 200.000 emplois. Cela signifie toutefois que 4500 nouveaux emplois devront être créés chaque mois. Nous escomptons un rapport mensuel du gouvernement à ce sujet. Dans le cas contraire, le CD&V se chargera de faire le calcul.

Le gouvernement doit à présent investir dans l'emploi, la formation, la recherche, les services de proximité et les entreprises publiques. La diminution des charges prévue devrait être mise en oeuvre dès le dernier trimestre 2003. Ce sont principalement les entreprises de production et le secteur des soins qui en ont besoin. Les entreprises ne tirent

burgers en zijn mensen met zo'n groen regeerakkoord alleen maar groen zal doen lachen. U stelt immers het volgende voor aan de mensen. U moet dat toch duidelijk zeggen.

Ik stel voor dat u aan de mensen zegt dat de prijs die zij betalen voor een liter brandstof aan de pomp bestaat uit 5 frank voor de producent, 5 frank voor de raffinage, 5 frank voor de distributie. Daarbij komt 20 frank accijns en dan nog eens 21% BTW, want vanaf dit jaar zal iedere gebruiker bij zijn tankbeurt zien dat er bij iedere liter 1,13 frank accijns bijkomt. Met de BTW erbij kost dit de mensen 1 frank en 40 centiemen per liter per jaar.

Bovendien gaat u dit doorvoeren in 2004, 2005, 2006 en 2007. U zult dit niet in alle transparantie doen, zoals alle belastingshervormingen vanaf 1 januari, maar – dat is typisch de methode-Verhofstadt – in alle onduidelijkheid. U zult het tersluiks doen, ongekend, als een dief in de nacht. Iedere keer wanneer er door de schommelingen van de olieprijs op de internationale markten in de zomer iets van de prijs afgaat, zult u ook hier de helft van afhouden. De mensen zijn niet dom. Wat doen die mensen? Ze betalen op vier jaar tijd zes frank meer voor hun benzine en vijf frank meer voor diesel, dat is de belastingsverlaging waarover het bij u gaat.

De VLD heeft dus parallel met het meerjarenplan voor de lastenverlaging een meerjarenwet op de belastingsverlaging goedgekeurd. Lastenverlaging staat gelijk aan lastenverhoging. Ik zou durven zeggen: Fientje komt om haar tientje. Eergisteren, gisteren, vandaag, wellicht morgen en ook overmorgen komt Fientje om haar tientje.

Het staat natuurlijk wel mooi om een staatssecretaris voor het Gezin te hebben, maar het zullen de gezinnen zijn die de accijnsverhoging en de hogere stookolieprijs gaan betalen. Het zullen de gezinnen zijn die de energieheffing op de elektriciteit mogen betalen, tenzij ze Fientje volgen en het licht vroeger uitdoen. Het zullen de gezinnen zijn die de taksen op een levensverzekering zullen betalen.

Werk, mijnheer de eerste minister, zou het belangrijkste thema van deze regering worden. Er groeide voor de verkiezingen tussen de partijen een opbod over het aantal jobs dat zou worden gecreëerd, en vooral zo vlug mogelijk zou worden gecreëerd. Ieder weldenkend mens zou dus verwachten dat in dit regeerakkoord die ambitie terug te vinden is, dat er met andere woorden meer tewerkstellingsmaatregelen zouden instaan dan deze die de regering heeft genomen. Wat zie ik en wat zien wij? Dat dit eerlijk gezien ferm tegenvalt. Er komt een lastenverlaging, die de helft bedraagt, beste burgers van dit land, van wat de VLD in de campagne heeft beloofd, en die bovendien pas vanaf juli 2004 totstandkomt.

De werkbonus zal de geflopte maatregelen van de vorige regering vervangen om de financiële werkloosheidsval weg te werken, maar hoeveel heeft u hiervoor uitgetrokken, mijnheer de eerste minister? Of beperkt die werkbonus zich, zoals wij het vermoeden, alleen maar tot een nieuwe naam?

Iedereen is voor meer jobs, iedereen wil meer jobs, en wij zullen bijzonder blij zijn als er de komende 4 jaar 200.000 jobs meer worden gecreëerd. Dat wil dus zeggen dat u zich engageert, mijnheer de eerste minister, voor 4.500 jobs per maand. Wij zullen, met de christendemocraten, deze teller bijhouden. Wij verwachten in dit Parlement op het einde van iedere maand van u de afrekening, anders zullen wij ze voor u maken.

aucun profit d'accompagnements superficiels. Le gouvernement devrait opter pour de vrais contrats, conformément à la proposition formulée en son temps par notre collègue Mme D'hondt.

Les sans-emploi devront encore attendre pour obtenir quelque chose de la coalition violette. Un plan pluriannuel relatif au lien entre les allocations et la prospérité sera élaboré, ce qui signifie que l'augmentation des allocations tant attendue sera effectivement mise en oeuvre, mais seulement lorsque le plan pluriannuel et, en conséquence, l'argent seront disponibles.

Le statut social des indépendants constitue une grande avancée et nous espérons que, cette fois, nous n'en resterons pas au stade de vaines promesses. Le gouvernement Verhofstadt II lance une nouvelle proposition dans le cadre de laquelle la contribution des indépendants eux-mêmes est très importante. Le CD&V soutiendra les mesures visant à améliorer le statut social des indépendants, également dans le cas où certains partenaires de la coalition feraient barrage.

Nous nous réjouissons de l'augmentation des pensions les moins élevées et des plafonds pour les calculs des pensions. S'agit-il d'une augmentation d'un demi ou d'un quart de pour cent? Je souhaiterais toutefois dire aux retraités qu'en dépit des promesses électorales du premier ministre, la cotisation de solidarité sur les pensions n'est pas supprimée.

L'accord de gouvernement témoigne de l'incapacité du nouveau gouvernement à s'attaquer résolument au chômage. La conférence sur le chômage annoncée dans cet accord fait partie d'une vaste opération de camouflage. Si la situation évolue favorablement, la coalition violette n'hésitera pas à vanter ses propres mérites, mais si elle se détériore, la responsabilité en sera attribuée aux autres acteurs.

We zullen wild enthousiast zijn wanneer er 400.000 jobs bijkomen, want zoveel zijn er nodig om de doelstellingen van Lissabon te halen. Wij zeggen nu klaar en duidelijk: investeer vanaf vandaag, 15 juli 2003, in werk. Investeer in opleiding, investeer in onderzoek, investeer in buurtdiensten, investeer in overheidsbedrijven, voer reeds vanaf het laatste kwartaal van 2003 en misschien het eerste kwartaal van 2004 een lastenverlaging door en concentreer die voor ons op twee groepen, ten eerste, de productiebedrijven in ons land. Wanneer wij het verlies aan arbeidskrachten in de verwerkende nijverheid zien en dat een halt willen toeroepen, dan moeten er gerichte maatregelen komen die die sectoren effectief via fysieke productie laten bijdragen tot onze welvaart. Ten tweede is er een lastenverlaging nodig voor de verzorgende sector, omdat elke lastenverlaging daar onmiddellijk ruimte creëert voor bijkomende tewerkstelling en voor een hoge kwaliteit van de zorg. En kies, zoals wij het hebben voorgesteld via het voorstel van collega D'hondt, voor een echte contractualisering en niet voor een oppervlakkige begeleiding.

Wie niet werkt, zal van paars nog langer moeten wachten. Er komt een meerjarenplan voor - ik citeer -: "de band van de uitkeringen met de welvaart". Deze regering zegt met andere woorden: de verhoging van uw uitkering, waar u al zo lang op wacht, komt er, maar u zal wel wat geduld moeten oefenen, eerst tot het meerjarenplan er is en vervolgens tot het geld er is om het uit te voeren. Met een dergelijke boodschap zijn al de werkzoekenden absoluut niet gediend. Ze verwachten echt veel meer van dit regeerakkoord.

Het sociaal statuut van de zelfstandigen is een hele stap vooruit. We hopen dat het ditmaal niet bij loze beloftes blijft. Het stond in uw vorig regeerakkoord en het zou door algemene middelen worden gefinancierd. Verhofstadt II maakt opnieuw een nieuw voorstel, maar daarin moet de zelfstandigen een groot deel zelf betalen. Laat dit duidelijk zijn: wij zullen de maatregelen om het verbeteren van het sociaal statuut van de zelfstandigen absoluut steunen en u ook absoluut vooruithelpen mocht u daaromtrent bij sommigen van uw coalitiepartners moeilijkheden ondervinden.

De laagste pensioenen worden verhoogd en de plafonds van de berekeningen voor de pensioenen ook. Dat vinden wij goed, alleen hadden wij graag geweten of dat een verhoging met een half of een kwart procent betreft. Ik wil nog wel eventjes aan de gepensioneerden, die enkele dagen geleden voor de verkiezingen van u een mooie brief in de bus kregen, zeggen dat de afschaffing van de solidariteitsbijdrage op het pensioen er absoluut niet komt.

Er is eigenlijk een onvermogen om de werkloosheid onmiddellijk en krachtig aan te pakken en het is eigenlijk een beetje een camouflageoperatie. Daarvoor komt er in september een grote tewerkstellingsconferentie. Het primaat van de politiek, dat eigenlijk de drijfveer van Verhofstadt I was, geldt blijkbaar alleen in een periode van economische hoogconjunctuur. Wanneer het goed gaat, dan wil u de pluimen op uw eigen hoed steken. Wanneer het slecht gaat, doet u een beroep op de verantwoordelijkheid van anderen. Gisteren hebt u het al duidelijk gemaakt: wanneer u uw doelstellingen niet haalt, dan zullen anderen hiervoor de schuld krijgen.

Onze fractie stemt in met de overname van de NMBS-schulden op het einde van het jaar 2005. Geen mens in dit halfroend en ook geen mens ver daarbuiten zal het in zijn hoofd halen om deze ingreep te betwisten. De NMBS ligt, ook sinds de vorige regering, als een vis op het droge te hangen naar zuurstof die zij onder de vorige regering niet heeft

Personne ne peut s'opposer à la reprise de la dette de la SNCB en 2005. Mais comment le gouvernement entend-il augmenter d'un quart le nombre de voyageurs si l'on annule l'achat de trains à double étage? L'accord ne précise pas clairement la position du gouvernement concernant le plan de gestion de M. Vinck, le report d'investissements importants et la réduction de l'offre de trains.

Le CD&V estime que l'on ne peut rogner sur le budget. Les embouteillages constituant un problème propre à la Flandre et à Bruxelles, il faudrait renoncer à l'application de la clé de répartition 60/40. La compétence relative aux trains omnibus pourrait être régionalisée.

Sur le plan communautaire, le gouvernement a dressé un bilan inconsistant. Le VLD a toujours été d'avis que l'emploi, la mobilité, les soins de santé et la politique de la famille devaient ressortir aux entités fédérées. Bart Somers est entré au gouvernement flamand et Patrick Dewael est devenu ministre fédéral. Selon leurs propres dires, ceux-ci ont agi de la sorte pour servir au mieux les intérêts de la Flandre. Mais on ne trouve guère de traces des exigences flamandes en vue d'une meilleure gestion.

Les francophones ont obtenu la régionalisation des licences d'exportation d'armes, ce qui fait également le jeu de certaines excellences et de certains parlementaires flamands. Il sera désormais facile de fermer les yeux sur les livraisons de la FN, dont la régionalisation aura endormi les consciences.

Mais ne comptez pas sur le CD&V pour réunir une majorité des deux tiers en faveur de ce transfert!

Pour le surplus, la publicité pour le tabac sera à nouveau autorisée sur le circuit de formule 1 de Francorchamps. Bref, du pain et des jeux.

Les Flamands obtiennent le droit

gekregen. Wij zijn in het Parlement ook wel wat uitleg verschuldigd.

Maar u bent ons in het Parlement toch ook wel wat uitleg verschuldigd. U zou ons toch in de loop van de uren die komen, mijnheer Verhofstadt en niet mijnheer De Gucht, eventjes moeten uitleggen hoe u het aantal reizigers bij de NMBS zult doen toenemen met 25% tegen het einde van deze legislatuur, als Karel Vinck uit puur financieel zelfbehoud de bestellingen van bijkomende dubbeldektreinen moet of wil schrappen. Nochtans zijn het net die treinstellen die essentieel zijn om op korte termijn meer mensen op de trein te krijgen. Zo niet mag de regering de doelstelling van 25% zeker op haar buik schrijven, zoals dat in Vlaanderen heet.

Inderdaad, nergens in dit regeerakkoord, heren ministers, vind ik een standpunt over het beheersplan van de NMBS-baas, meneer Vinck. Mag of moet hij de bijkomende aankoop van die treinstellen schrappen? Mag of moet hij de levensnoodzakelijke investeringen in de Antwerpse regio en rond Zaventem ten bate van het goederenvervoer per spoor uitstellen? Wat denkt u van zijn suggestie om te snoeien in de stoptreinen? Wat denkt u van het voorstel om 10.000 personeelsleden te laten afvloeien? Het kan niet zijn dat u het vertrouwen vraagt aan de Kamer en dat daarover geen duidelijkheid bestaat. Voor ons is het duidelijk: er kan geen sprake zijn van het bekknibbelen op de investeringen voor de spoorwegen. Er kan geen uitstel zijn voor de investeringen in het goederenvervoer. Er kan geen uitstel zijn voor de ontsluiting van Zaventem, integendeel, ze moet absolute prioriteit krijgen, ook al wordt daardoor de 60/40 sleutel doorbroken. De files zijn nu eenmaal een verschijnsel in Vlaanderen en rond Brussel. Voor ons breekt nood hier wet. Wat de stoptreinen betreft, maak de Gewesten daarvoor bevoegd en laat ze er ook voor betalen. Het lokaal verkeer komt immers volgens zijn aard toe aan de Gewesten: zij kunnen het best dat verkeer organiseren in een regionaal vervoersbeleid.

Collega's, het bilan van de regering is pover met betrekking tot de communautaire problemen. Nochtans stelde de VLD in zijn contract met de burger dat werkgelegenheid, mobiliteit, gezondheids- en gezinsbeleid bevoegdheden van de deelstaten moesten worden. Minister van Binnenlandse Zaken en vice-eerste minister Patrick Dewael verliet zelfs de Vlaamse regering, hoewel hij voor de verkiezingen had gezegd minister-president te zullen blijven, omdat hij van oordeel was – dat is toch wel belangrijk – dat hij de Vlaamse belangen beter kon verdedigen vanuit dat federale niveau dan op het Vlaamse niveau. Onze gewezen collega Bart Somers daarentegen vertrok enkele dagen na 18 mei uit de Kamer, omdat hij in de Vlaamse regering, naar eigen zeggen, over ongeloflijk veel hefbomen beschikte om voor Vlaanderen te werken. Natuurlijk heeft iedereen het recht om van mening te veranderen, maar trop is trop, teveel is teveel, ook voor de burgers van dit land. De Vlamingen zouden die draaikonterij vlug vergeten indien vice-eerste minister Dewael op het federale niveau zou doen wat hij op het Vlaamse niet kon, namelijk de Vlaamse eisen voor een beter bestuur, voor meer en homogene bevoegdheidspakketten, onmiddellijk realiseren.

Maar wat is het resultaat van de onderhandelingen, collega's? Een, de Franstaligen krijgen de regionalisering van de wapenleveringen. Dat komt ook een aantal Vlaamse politici van de meerderheid bijzonder goed uit. Minister Bert Anciaux en mevrouw Van Weert zullen voortaan de ogen kunnen sluiten voor de wapenleveringen van het Waalse FN. Oogjes dicht en snaveltjes toe, lieve vredeskinderen.

De pacifisten, de mannen van het gebroken geweer van sp.a en spirit, met het pacifistische regeerakkoord van collega Stevaert. onder

de régionaliser la législation relative à la circulation routière, comme si cela allait résoudre le problème de l'insécurité sur nos routes. Les dossiers communautaires sont rassemblés au sein d'un forum mais le ministre Michel a déjà laissé entendre que seule la parité du Sénat l'intéressait. Le ministre-président de la Région wallonne, M. Van Cauwenberghe, n'a laissé planer aucun doute à ce sujet: les francophones n'ont pas fait la moindre concession. Le *forum* n'est rien d'autre que de la poudre aux yeux. Une fois de plus, les Flamands ont payé le poste de premier ministre en renonçant à leurs exigences.

Le prétendu accord sur les vols de nuit sème la confusion mais ne rassure personne. Le SP.A, Spirit et le VLD ont même suscité une rivalité entre les habitants des périphéries nord et est. Aucune solution équitable n'a été proposée.

En attendant, Bruxelles continue de dormir tranquille.

Les ministres des Affaires étrangères et de la Défense ont d'emblée les ailes rognées. Ils ne jouissent plus du moindre crédit auprès de nos principaux partenaires étrangers. Les tentatives insensées du ministre Louis Michel d'à nouveau faire entendre la voix de la Belgique sur la scène internationale ont produit l'effet contraire à l'effet souhaité car notre pays risque aujourd'hui d'être exclu du concert des nations. Que fera la coalition violette si l'OTAN et, dans son sillage, d'autres organisations internationales quittent la Belgique? L'OTAN, c'est Bruxelles et Bruxelles, c'est la Belgique. Sans l'OTAN, la Belgique ne représente rien. Quand on est petit, mieux vaut ne pas faire trop de remous et se comporter humblement que de se faire ostraciser complètement pour avoir élevé la voix.

Les remous provoqués par la loi de compétence universelle ont été un spectacle désolant. Quelle hypocrisie de la part de ces responsables politiques qui ont ieté

aanvoeren van collega Van der Maelen, zullen zich niet meer in alle mogelijke bochten moeten wringen om de betwiste wapenleveringen goed te keuren. Als het geweten geregionaliseerd is, collega Van der Maelen, dan is uw geweten ook gesust. Ik geef u echter al één zaak mee: u zult op ons niet moeten rekenen om dit schabouwelijke ontwerp aan een tweederde meerderheid te helpen.

Ja, de Franstaligen hebben veel binnengehaald. Ze krijgen ook een Formule 1 in Francorchamps: brood en spelen, meer moet dat niet zijn. Het is ook heel goed voor de tabaksreclamevreter van de sp.a en bijzonder goed voor minister Vanvelthoven. Dit is de redding van minister Vanvelthoven. Zijn portefeuille redt hem de eerste keer want aldus moet hij de vernedering van de stemming over de Francorchamps-wet in deze Kamer niet ondergaan.

Wat krijgen de Vlamingen? Ze mogen de verkeerswetgeving regionaliseren, alsof dat de oplossing is voor de verkeersveiligheid. Er komt een forum voor de communautaire problemen. Het forum voor de communautaire problemen is het enige afgesproken agendapunt van de communautaire overeenkomst van 26 april vorig jaar. Louis Michel heeft in de campagne al laten weten dat het enige dat hem interesseert niet het forum is, maar de paritaire Senaat. Met andere woorden, de 60/40-verhouding, de ongeschreven Grondwet, wordt 50/50. Dat is de prioriteit die de regering interesseert. Voor de rest is er geen sprake van een minimalistische agenda, methodologie en timing zoals de heer Dewael ons dikwijls heeft kond gedaan. Het was in de Driekoningennota, mijnheer Dewael, u zult zich dat wellicht goed herinneren. Het is de Waalse minister-president Van Cauwenberghe die er bij kijkend Vlaanderen vorige week niet de minste twijfel over heeft laten bestaan. De Franstaligen hebben geen enkele toegeving gedaan. Wat hen betreft mag het forum een fraai decorum zijn, maar niet meer dan dat. Het is de geschiedenis die zich herhaalt. Het premierschap, mijnheer Verhofstadt, wordt betaald door het afzweren van Vlaamse eisen, door belangrijke dossiers voor Vlaanderen op de lange baan te schuiven.

Het zogenaamde akkoord over de nachtvluchten spuit veel mist maar brengt geen rust. Het opstijgen van paars was belangrijker dan de nachtrust in de Noordrand. Wat meer is, het is de Vlaamse vleugel van paars, sp.a, spirit en de VLD, die hierover onder en tussen de Vlamingen van de Noord- en Oostrand verdeeldheid zaait. Zij zetten de Vlamingen tegen elkaar op. In de vorige regering werd hier het ene akkoord na het andere over gesloten. Een echte oplossing die door de hele gemeenschap wordt gedragen, die rechtvaardig is en die de ene regio niet achteruitstelt tegenover de andere, die heeft het daglicht nog niet gezien. Minister Anciaux, u zult dus niet alleen minister van rijbewijzen, maar ook minister van vliegbewijzen zijn. U zult de minister van vliegbewijzen zijn over de Vlaamse rand, of het nu de Noordrand of de Oostrand is. Ondertussen slaapt Brussel rustig door.

Collega's, Louis Michel en André Flahaut blijven op Buitenlandse Zaken en op Defensie. Als signaal kan dit natuurlijk tellen. U start, mijnheer de eerste minister, met ministers van Buitenlandse Zaken en Landsverdediging die vleugellam zijn. Hun vleugels zijn op zijn minst geknipt. Zij kunnen geen buitenlands beleid en geen defensiebeleid voeren omdat zij bij onze belangrijkste buitenlandse partners geen enkel krediet meer hebben. Hoe geloofwaardig klinkt uw pleidooi voor het blijven ijveren voor een sterke Transatlantische band? Gaat u samen met deze twee ministers België terug op de wereldkaart zetten? Dat was toch de ambitie van uw eerste regering? Geef toe dat, ondanks die ongelooftelijke drift, ons land égenlijk van de kaart is gevallen, of beter gezegd: we zijn er afgesprongen. We zijn vandaag nog altijd niet zeker dat we weer op de kaart mogen. Waar staat België op de internationale

l'anathème sur ceux qui ont prétendument abusé de la loi ! Et dire que Vincent Van Quickenborne lui-même a déposé une plainte contre Sharon sur la base de cette loi!

L'accord de gouvernement est plein de jolieses stylistiques et de falbalas littéraires mais n'offre pas la moindre garantie d'une politique dynamique. C'est un faux départ. Verhofstadt a attiré les électeurs dans un parc récréatif où un supplément leur est réclamé pour chaque attraction. Le CD&V ne saurait se réjouir au spectacle de ce Fantasialand. Nous n'accorderons donc pas notre confiance au nouveau gouvernement.

scène, mijnheer Verhofstadt, mijnheer Michel en mijnheer Flahaut, als het NAVO-hoofdkwartier verhuist? Wat is de rol van België nog als andere internationale instellingen Brussel en België verlaten omdat we als bondgenoot niet meer betrouwbaar blijken te zijn? Wij geven u één les mee: vergeet niet dat de NAVO Brussel is en dat Brussel België is. Zonder de NAVO is België van geen betekenis. Ik hoop dat u dit goed onthoudt.

Wij geven de voorkeur, leden van de regering, aan een kleine muis die mee aan tafel mag zitten. Voor ons is dat een betere rol voor een klein land. Liever een kleine muis dan een brullende muis die in de val gevangen zit. De hele heisa over de genocidewet was van deze brullende muis het meest pijnlijke bewijs. Wat een lef, mijnheer de minister van Buitenlandse Zaken, om te zeggen dat sommigen deze wet misbruikten en dat die daarom moest worden afgeschaft, wetende dat kersvers minister van de Koning Van Quickenborne op basis van diezelfde wet een klacht heeft ingediend tegen de Israëlische eerste minister Sharon. Dit is toch wel het beste bewijs van hoe een klein land klein kan zijn.

Voorzitter, mijnheer de eerste minister, leden van de regering, excellenties, uw regeerakkoord is veel literatuur, veel garnituur maar het is geen partituur voor een krachtadig bestuur. Uw regeerakkoord is geen synthese. Uw regeerakkoord mist een spetterende start. De kiezers zijn door de vele roepers naar het attractiepark van Verhofstadt II gelokt. Eens binnen moet echter overal bijbetaald worden om mee te doen. Zij die weinig zakgeld hebben, kunnen in de piepende molentjes plaatsnemen. Voor werkzoekenden gaat het loterijkraam pas in september open. De prijzen mogen ten vroegste in het tweede kwartaal van 2004 worden afgehaald. Ondertussen is het spiegelpaleis sedert zaterdag reeds open. Helaas zijn de 21 plaatsen al bezet. De bolle spiegels zijn verwijderd, de holle zijn blijven staan. Iedereen voelt er zich gelukkig met het verdraaide beeld van de werkelijkheid. Via de geluidsversterking van uw attractiepark wordt iedereen gevraagd om mee gelukkig te zijn. Wij kiezen niet voor het attractiepark van Verhofstadt II want aan uw attractiepark, aan uw regeerakkoord kunnen wij en ook de burgers van dit land geen vertrouwen geven.

01.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik wil even kort tussenbeide komen. Eerst en vooral wil ik zeggen dat ik de heer De Crem niet onderbroken heb. Ik heb hier gedurende exact 60 minuten een verhaal gehoord van kritiek, van negativisme, precies dat waarvoor ik gevreesd had. Ik denk dat CD&V nog altijd niet begrepen heeft wat er op 18 mei gebeurd is in ons land, te weten dat de mensen een positieve boodschap vragen en niet een opsomming van kritieken op alles en nog wat: het sociale is slecht, het economische is slecht, er zijn geen jobs gecreëerd de voorbije vier jaar, enzovoort. Ik heb hier een aaneenschakeling gehoord van kritiek. Wat ik vooral gemist heb in dat verhaal is in feite een alternatief voor het beleid dat deze regering heeft uitgetekend, collega's. Ik heb geen alternatief gehoord. Ik heb alleen negativisme gehoord. Ik vind dat een spijtig begin van het debat. Ik vind het spijtig omdat ik éigenlijk gehoopt had dat CD&V zou zijn ingegaan op het...

01.03 **Paul Tant** (CD&V): (...) al de verkiezingsbeloften.

01.04 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik had gehoopt – de heer Tant zit nog altijd in de kiescampagne, heb ik de indruk, in Kruishoutem is dat zo – dat CD&V vandaag zou zijn ingegaan op de positieve oproep die ik gisteren gelanceerd heb, er samen werk van te maken. Dat is spijtig genoeg niet gebeurd.

01.02 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Pendant soixante minutes ininterrompues, j'ai écouté un discours émaillé de négativisme et de critiques sans pour autant couper la parole à l'orateur.

Mes craintes se sont vérifiées: le CD&V n'a pas saisi ce qui s'est passé le 18 mai. Le CD&V ne comprend pas que la population demande qu'on lui envoie un signal positif et il ne propose aucune alternative à la politique qui a été définie.

01.04 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Voilà une façon déplorable d'amorcer le débat, d'autant que si le CD&V mettait à profit l'expérience que lui a apportée le

Ik vind trouwens dat dit een spijtige zaak is. In feite moet CD&V, met het verleden dat die partij heeft, met het staatsmanschap dat zij gedurende vele decennia heeft voortgebracht, een betere en veel grotere rol spelen dan hier gewoon gedurende 60 minuten critiester te zijn van op het spreekgestoelte. Ik hoop in elk geval dat het tweede betoog, dat wij straks mogen horen van de tweede spreker van CD&V, van een meer positieve instelling zal getuigen dan de opeenstapeling van faits-divers die wij gedurende bijna 60 minuten van de heer De Crem hebben kunnen horen.

Le **président**: Hier, lorsque nous avons abordé avec M. Langendries le déroulement du débat, il a été convenu que le Premier pourrait interrompre brièvement.

Dat is nu gebeurd. Ik wil nog een kort antwoord van de heer Leterme en dan geef ik het woord aan de heer Langendries.

01.05 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal het heel kort houden want ik wil niet meer woorden vuilmaken aan wat de eerste minister gezegd heeft dan nuttig en opportuun is. Wat ik wil zeggen is: wat de bevolking zal onthouden van de regeringsverklaring gisteren en van de eerste beslissingen van deze regering, van deze eerste minister, is dat voor sommige politici in dit land de waarheid, de werkelijkheid, verschillend is naargelang men zich presenteert in de aanloop naar de verkiezingen of enkele weken nadien wanneer men zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Ons land heeft nood aan verantwoordelijke politici die oog in oog met de mensen de waarheid durven te zeggen en die verantwoordelijkheid en leiding willen geven aan het land.

01.06 Raymond Langendries (cdH): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames les ministres et secrétaires d'Etat, messieurs les ministres, je remercie le premier ministre pour avoir mis un peu d'ambiance.

01.07 Guy Verhofstadt, premier ministre: J'ai joué le rôle de l'opposition qui est de mettre un peu d'ambiance dans l'hémicycle!

01.08 Raymond Langendries (cdH): Nous sommes bien conscients que la remarque que vous avez faite au chef de groupe du CD&V vaudra sans doute pour tous les membres de l'opposition qui oseront monter à cette tribune et qui oseront parfois mettre en doute certains éléments de votre déclaration gouvernementale. On pourra relever dans les annales parlementaires que les propos tenus à l'instant par le premier ministre à l'intention du CD&V vaudront sans doute aussi pour le cdH et les autres partis de l'opposition qui viendront s'exprimer à la tribune.

Monsieur le premier ministre, vous nous amenez aujourd'hui la déclaration gouvernementale de la coalition de vos rêves, mais cela aurait dû se passer il y a quatre ans. Il est dommage que M. Busquin ne soit pas là car il pourrait très certainement confirmer mes propos à cette tribune. Vous avez un retard de quatre ans sur votre déclaration gouvernementale d'aujourd'hui. Si on se réfère aux accords préélectoraux en 1999, c'était cette coalition-ci qui devait se présenter devant les Chambres à l'époque. Malheureusement, il y a eu un petit grain de sable qui est ensuite devenu un gros grain de sable et même un problème majeur, à savoir la victoire des écologistes aux élections de 1999 et le fait que ces écolos se retrouvaient dans votre gouvernement.

passé, il pourrait jouer un rôle totalement différent et meilleur. J'espère que la deuxième intervention du CD&V traduira un état d'esprit plus positif.

01.05 Yves Leterme (CD&V): La population retiendra principalement de la déclaration du gouvernement et des premiers actes politiques de ce dernier que la réalité diffère selon qu'on soit à la veille des élections ou que le moment soit venu de prendre des responsabilités.

Ce ne sera profitable pour personne car le pays a besoin de dirigeants responsables.

01.08 Raymond Langendries (cdH): Uw opmerking aan het adres van de CD&V geldt allicht voor elk oppositielid dat vraagtekens zou durven plaatsen bij een aantal punten in de regeringsverklaring. Wat u vandaag voorstelt, had u ook vier jaar geleden kunnen voorstellen, alleen kwam Ecolo met zijn succes bij de verkiezingen roet in het eten gooien.

Ik herinner mij uw verklaring van 1999. U gaf op dit spreekgestoelte toen blijk van veel enthousiasme omdat de christen-democraten in de oppositie waren beland en de begrotingsvooruitzichten gunstig waren. Uw programma was summier en ambitieus, door de dioxinecrisis en de overgang naar de euro moest u snel handelen en

J'en reviens si vous le voulez bien à votre déclaration de 1999 qui, il faut en convenir, était à l'époque enthousiaste. Le programme était bref et ambitieux.

Monsieur Chevalier, vous n'êtes plus porte-parole, vous êtes député. (*M. Miguel Chevalier quitte l'hémicycle*) Monsieur le premier ministre, je vous dirai que le député qui vient de sortir est probablement le seul qui pourra dire qu'on a nommé un secrétaire d'Etat pour qu'il puisse "monter". C'est extraordinaire, n'est-ce pas, monsieur Van Quickenborne!

Enthousiaste, évidemment, vous entriez dans une coalition gouvernementale dont étaient exclus les démocrates chrétiens. En plus, vous aviez devant vous des perspectives extraordinaires en termes de marges budgétaires. Il y avait de quoi être enthousiaste et personne ne pouvait nier que vous l'étiez.

Votre déclaration et votre programme de l'époque étaient brefs. Pourquoi? Il y a des évidences en la matière: vous deviez aller vite, il y avait la crise de la dioxine, la mise en route de l'euro et vous deviez aussi bénéficier et profiter des marges budgétaires telles qu'elles existaient.

Mais votre programme était ambitieux et c'est normal. Je trouve qu'un gouvernement qui s'installe dans une toute nouvelle configuration après tant de décennies en Belgique pouvait être à la fois enthousiaste, bref et ambitieux. Je me souviens encore des paroles que vous aviez prononcées à cette tribune. Ceux qui auraient pu ne pas partager votre optimisme, tous ceux qui osaient contester la problématique de votre programme gouvernemental étaient considérés comme des aigris. Je reprends bien le terme: des aigris. Il faut reconnaître que cette fois-ci, ça va mieux. Nous ne sommes plus des aigris, nous sommes des pessimistes, des esprits chagrins mais c'est déjà mieux qu'aigris! N'empêche, j'ai bien entendu que quelque part dans votre déclaration, vous mettiez en garde ceux qui osaient ne pas partager votre optimisme, particulièrement en ce qui concernait l'emploi. Vous avez dit que ceux qui ne marcheraient pas dans cette direction auraient de lourdes responsabilités. Sans doute visiez-vous les patrons et les syndicats à ce moment de votre déclaration gouvernementale.

Nous avons, comme tous les Belges, attendu pendant deux mois, avec patience, la conclusion de l'accord de majorité et la constitution du nouveau gouvernement. Cette patience était justifiée par l'espoir que Verhofstadt II tirerait les leçons des expériences positives mais aussi des insuffisances et des échecs de Verhofstadt Ier. Et là, je dois dire très sincèrement que vous avez tiré les leçons des échecs de votre gouvernement précédent. Dans le domaine des participations aux entreprises publiques, vous avez manifestement tiré la leçon du passé et vous nous avez mis un grand format: M. Vande Lanotte remplace M. Daems.

Vous avez tiré les leçons de ce que, tous, nous avons considéré comme étant un échec, c'est-à-dire la problématique de la justice et vous avez décidé d'y mettre un grand format.

Vous savez que je suis toujours honnête quand je suis à cette tribune.

Vous avez décidé d'y mettre un grand format et je pense que nous allons très certainement vivre quatre années de législature en matière de justice – si nous en faisons quatre – qui seront tout à fait intéressantes, en particulier pour ce qui concerne les justiciables.

was u verplicht te slagen. U bestempelde degenen die uw plannen betwistten als "verzuurd". Vandaag noemt u ons "pessimisten". Dat is al iets beter.

Wij hebben het akkoord van de meerderheid geduldig afgewacht, in de hoop dat Verhofstadt II lering zou trekken uit de ervaringen van Verhofstadt I.

Wat de ministerportefeuilles betreft, heeft men wel degelijk lering getrokken uit het verleden : Overheidsbedrijven en Justitie gaan naar politici van groot kaliber, namelijk respectievelijk de heer Vande Lanotte en mevrouw Onkelinx. Er zal moeten worden nagedacht over een nieuwe baan voor de vorige minister van Justitie, aangezien

Ontwikkelingssamenwerking, zijn nieuwe departement, geregionaliseerd wordt. Met de heer Dewael komt er een nieuw zwaargewicht op Binnenlandse Zaken.

Vandaag is de context veranderd en bent u heel wat minder enthousiast. Er is geen budgettaire ruimte meer. België heeft te kampen met ernstige sociaal-economische moeilijkheden, net als de overige Europese en zelfs alle ontwikkelde landen. De internationale toestand is zorgwekkend: humanitaire rampen in Centraal-Afrika en het Midden-Oosten, terroristische dreiging... Bovendien liggen er Europese en gewestverkiezingen in het verschiet waarvoor de socialistische en liberale partijen gevoelig zijn.

Het uitwerken van een streng budgettair meerjarenplan en het voornemen om oplossingen te vinden voor de sociaal-economische problemen konden ons in deze context slechts verheugen..

Het regeerakkoord is voor ons een grote ontgoocheling en dat heeft niet zozeer met de doelstellingen te maken, maar wel met de middelen die worden ingezet om die te bereiken.

Je suppose que vous avez prévu le recyclage du ministre de la Justice que vous venez de placer comme ministre de la Coopération au Développement, alors que ce secteur va normalement être régionalisé. Peut-on se poser la question de savoir ce qui va se passer lorsque la Coopération au Développement sera régionalisée?

Monsieur le président, je constate que le premier ministre ne m'écoute pas quand je lui pose de telles questions. Je reposerai la question tout à l'heure.

Pour ce qui concerne la police et la sécurité, que nous considérons comme des points importants, je salue un nouveau poids lourd qui remplace le ministre précédent, parti à de grandes destinées, c'est-à-dire la responsabilité de la direction du MR. Monsieur le vice-premier ministre, monsieur Dewael, bienvenue, j'espère aussi que nous aurons des choses intéressantes à discuter ensemble.

Je pense, cependant, que le contexte actuel est tout à fait différent de celui qui a présidé aux déclarations précédentes. Vous n'avez pas été aussi enthousiaste, me semble-t-il, qu'en 1999. Et il y avait une raison à cela. Il est clair que nous sommes dans une situation et un contexte économique fondamentalement différents et vous avez eu l'honnêteté de le dire. Nous sommes donc parfaitement d'accord sur le fait que la situation est totalement différente par rapport à celle que vous avez trouvée en arrivant en 1999. Il n'y a plus de marge budgétaire. Les problèmes économiques sont difficiles. Pas seulement en Belgique, ils le sont en Europe, ils le sont ailleurs et il faut en tenir compte. Je ne sais si dans un certain nombre de propositions que vous faites, vous avez suffisamment tenu compte de cela. Je vais être prudent dans mes paroles car je n'ai pas envie de me voir traiter de méchant pessimiste.

Quelle est la situation de la Belgique? Sa croissance est en panne depuis plus de trois ans; nous avons des destructions d'emplois puisque nous avons perdu plus de 40.000 emplois sous le dernier exercice; il y a de très nombreuses faillites; les entreprises publiques sont endettées; le chômage est en hausse; nous constatons des délocalisations et la réapparition des déficits dans la sécurité sociale. Je pense que je ne fais ici que répéter ce que vous avez dit hier à la tribune.

La situation internationale n'est pas moins préoccupante avec l'Union européenne qui est en manque de projets et de cohésion, avec le désastre humanitaire en Afrique centrale et au Moyen Orient, les menaces terroristes persistantes et la difficile recherche d'un nouvel équilibre mondial.

Et puis, il faut également parler de l'imminence d'une nouvelle échéance électorale, certes européenne et régionale, mais qui semble concentrer aujourd'hui l'attention des formations au pouvoir comme elle concentrera aussi l'attention des formations de l'opposition. Nous pourrions nous demander si nous nous trouvons devant un programme gouvernemental ou électoral. Il est parfois difficile de faire la distinction. Nous verrons au fur et à mesure de cette année quelle distinction nous pourrons faire et à quel moment.

La définition d'un cadre budgétaire pluriannuel rigoureux et la volonté d'avoir un gouvernement centré sur la solution des problèmes socio-économiques nous paraissent d'excellentes initiatives, susceptibles de permettre à notre pays d'être piloté efficacement dans une tempête économique bien présente et menaçante. Que vous ayez centré l'essentiel de votre action sur la situation économique et sociale et sur l'emploi nous convient parfaitement. Mais – il faut bien qu'il y ait

We gingen er immers van uit dat het akkoord duidelijke maatregelen zou omvatten met het oog op 200.000 bijkomende banen, maar we stellen vast dat de regering de uitwerking van die maatregelen doorverwijst naar een werkgelegenheidsconferentie.

Ook de middelen die de leefbaarheid van ons systeem van sociale bescherming moeten waarborgen, zijn ontoereikend; de verhoging met 4,5 % van de middelen voor de ziekteverzekering zal maar net volstaan om de kosten die gepaard gaan met de technische vooruitgang en die voortvloeien uit de veroudering van de bevolking, te dekken.

Wij hadden voorts verwacht dat het regeerakkoord precieze maatregelen zou omvatten om de doelstellingen van Kyoto te halen, om de gevolgen van de veroudering van de bevolking op te vangen, om de schuld verder terug te dringen tot onder 100 % van het BBP en om de ondernemingszin aan te zwengelen, maar ook op dat vlak zijn de maatregelen onbeduidend of worden ze uitgesteld.

En wat met de welvaartsvastheid van alle sociale uitkeringen, de vermogensbelasting, de ASB, de nieuwe middelen voor justitie, de nieuwe hervorming van de personenbelasting?

Wij stellen meer bepaald vast dat uw verklaring geen betekenisvol hoofdstuk met betrekking tot de politieke vernieuwing bevat. U wil weliswaar het parlementair reces inkorten, u wil werk maken van de vermogensaangifte en van het kadaster van de mandaten - dat tijdens de laatste vergadering van de vorige zittingsperiode niet kon worden aangenomen omdat 75% van de leden van de VLD-fractie toen afwezig waren - maar u rept in uw verklaring met geen woord over essentiële aangelegenheden zoals de invoering van het referendum, de depolitisering van de benoemingen.

quelques "mais" – à la lecture de l'accord gouvernemental, nous avons quelque déception. Celle-ci concerne moins les objectifs que vous vous êtes fixés - parce que nous en partageons un bon nombre - que les moyens qui seront mobilisés pour les atteindre.

Nous pensions que l'accord de gouvernement serait précis sur les mesures à prendre pour créer 200.000 emplois nouveaux. Il faut bien constater que, si la croissance est au rendez-vous de l'année prochaine, c'est tout au plus 140.000 emplois qui seront spontanément créés par les entreprises, ce qui permettra tout juste de maintenir le taux d'emploi au niveau actuel. Quant aux mesures proposées, les 800 millions d'euros permettront tout au plus de favoriser la création de 10 à 12.000 emplois supplémentaires, le détail de toutes ces mesures étant par ailleurs reporté à une conférence pour l'emploi.

Nous pensions que l'accord de gouvernement serait précis sur les mesures à prendre pour assurer la viabilité de notre système de protection sociale. Nous devons constater que, s'il y a une augmentation de 4,5% l'an en ce qui concerne l'assurance-maladie, elle est cependant inférieure à l'augmentation que nous avons connue au cours de ces dernières années; elle sera suffisante mais couvrira à peine le financement du progrès technique et du vieillissement de la population. Par contre, rien n'est dit en ce qui concerne l'humanisation des soins de santé, l'augmentation du confort du malade et la réduction du coût à charge des patients.

J'essaie de déterminer d'une manière très objective ce qui s'y trouve et ce qui ne s'y trouve pas.

Nous pensions que l'accord de gouvernement serait très précis sur les mesures à prendre pour rencontrer les objectifs de Kyoto, mais il nous faut bien constater que sur le point politiquement le plus délicat, à savoir la répartition des efforts à fournir entre les Régions, aucun accord n'a pu être trouvé entre les partis.

Nous pensions que l'accord de gouvernement serait précis sur les mesures à prendre pour faire face aux conséquences du vieillissement de la population. Il faut constater que l'engagement pris par le gouvernement précédent d'instaurer au niveau fédéral un mécanisme d'assurance-dépendance n'a pas été respecté et qu'il n'est pas repris par le nouveau gouvernement.

Nous pensions que l'accord de gouvernement serait précis sur les mesures à prendre pour poursuivre notre désendettement sous les 100% du PIB. Nous devons constater que l'accord de gouvernement est particulièrement lacunaire et qu'il repose sur des hypothèses macroéconomiques dites plutôt optimistes, tablant sur une reprise conjoncturelle rapide, mais surtout qu'il reporte 80% de l'effort restant à accomplir à 2010, après les élections fédérales de 2007.

Nous pensions que l'accord de gouvernement serait précis sur les mesures à prendre pour redynamiser l'esprit d'entreprise et nous constatons qu'un certain nombre de mesures comme la simplification administrative ne sont pas très peaufinées. Monsieur le secrétaire d'Etat, c'est sur vous que nous comptons. Je dois avouer que la simplification de votre arrivée dans cette maison, à la fois comme secrétaire d'Etat et comme député, n'augure pas grand-chose de bon pour la suite des événements.

Un certain nombre de dossiers qui nous intéressaient ou qui intéressaient en tout cas les deux partis de la majorité ne sont pas repris dans l'accord de gouvernement qui nous est proposé. Où sont

restés la liaison au bien-être pour toutes les allocations sociales, l'impôt sur la fortune, la taxe Tobbin, la CSG, les moyens nouveaux pour la Justice, le financement du programme d'investissement de la SNCB, l'assurance-autonomie fédérale ou, entre autres, la nouvelle réforme de l'IPP, la déductibilité des frais de restaurant, l'augmentation des allocations familiales des indépendants, mesure chère au MR?

Certes, vous aviez manifesté votre volonté de marquer votre passage sous cette première législature en matière de renouveau politique. Je me souviens parfaitement des termes. Vous aviez considéré que le renouveau politique serait un succès si vous parveniez à mettre un frein au succès des formations non démocratiques de notre pays ou même à les faire régresser. On est loin du compte. Je m'étonne de ne pas retrouver des accents de renouveau politique dans votre déclaration d'aujourd'hui. Certes, en guise de renouveau politique, on parle d'un raccourcissement des vacances parlementaires. Je suis conscient qu'elles étaient excessives et qu'il y a donc un sérieux renouveau politique dans le fait que nous allons rentrer plus tôt.

Il y a aussi la mise en œuvre immédiate de la déclaration du patrimoine et du cadastre des mandats, celle que vous avez ratée le dernier jour de la législature précédente. Vous n'étiez pas en nombre: pratiquement 75% du groupe VLD n'était pas présent à la dernière séance de la législature précédente. Vous avez changé d'avis? C'est merveilleux. Le renouveau politique, c'est donc la mise en œuvre immédiate de la déclaration du patrimoine et du cadastre des mandats. C'est aussi l'octroi d'un statut aux volontaires, c'est l'instauration de la consultation populaire au niveau régional, c'est aussi l'instauration d'un système d'évaluation législative - ce qui est parfaitement conforme à ce que nous souhaitons - ou la création d'une commission des Droits de l'homme, toutes choses que nous approuvons sans réserves. J'espère que vous m'écoutez quand je dis des choses intéressantes et qui vous font plaisir.

Mais l'accord continue d'être muet sur des questions fondamentales comme l'instauration du référendum, la dépolitisation des nominations. On ne peut pas faire de dépolitisation des nominations? Cela dépend. Selon certaines thèses, il faut changer la Constitution, selon d'autres pas. Si vous prenez chaque fois la thèse qui vous intéresse, alors nous sommes mal partis. Rappelons quand même, sans entrer dans les détails, que la politique des nominations des hauts managers de la fonction publique n'était pas particulièrement un bon exemple de dépolitisation dans la fonction publique.

Permettez-moi de continuer dans la problématique du renouveau politique.

En ce qui concerne les communications gouvernementales, les conflits d'intérêts, les relations avec la presse, le rôle des contre-pouvoirs, rien, rien n'est dit dans cette nouvelle déclaration gouvernementale.

Vous avez aussi, en matière de renouveau politique, renvoyé au Parlement la question de l'octroi du droit de vote et d'éligibilité pour les étrangers au niveau communal. N'avez-vous pas le sentiment que, pour la seconde fois, on joue la même pièce? Non? A un moment donné, lorsque la discussion viendra sur la table du Parlement, M. De Gucht, absent pour l'instant, se lèvera probablement et dira: "Pour nous, ce n'est pas possible!" Sans doute, M. Michel, qui n'est plus là non plus, se lèvera-t-il également en disant à ses troupes: "On ne va quand même pas en faire un problème gouvernemental!" On en discutera au Parlement, mais on peut prendre les paris pour voir ce qui va se passer.

Je termine, monsieur le premier ministre, sur une note positive en ce qui concerne le chapitre du renouveau politique. Verhofstadt II a eu l'immense mérite de rompre, sur un sujet au moins, avec l'hypocrisie de son prédécesseur, soit Verhofstadt I. Tout comme Verhofstadt I, vous voulez supprimer les cabinets ministériels, mais vous dites désormais clairement comment vous allez les remplacer. Et vous allez les remplacer par des cellules stratégiques qui seront transférées de l'administration vers le ministre. Au moins, les choses sont claires. "Cabinet, je te baptise cellule" et le tour est joué. Je m'en réjouis, même si je désapprouve cette décision.

J'en ai fini avec le chapitre de la déception, j'en viens à celui des inquiétudes. Vu l'ampleur des défis socio-économiques qui sont les nôtres, nous craignons, face à l'imminence des échéances électorales, que le gouvernement ne soit pas capable de procéder aux arbitrages que requiert le contexte socio-économique dans lequel évolue notre pays. Ces défis sont immenses: la consolidation de notre système de sécurité sociale devant protéger une population vieillissante, l'augmentation de notre taux d'emploi, la stimulation de l'esprit d'entreprise, l'accès de tous à la justice, la mobilité de tous sans porter atteinte à l'environnement, un service public modernisé, impartial et efficace, une politique étrangère au service du pays plutôt que du gouvernement.

Voilà qui nécessite des moyens considérables et des mesures courageuses. Or, cet accord de gouvernement est plus que discret sur la manière de récolter les moyens budgétaires nécessaires et sur les économies qui devront inévitablement être réalisées. Ceci est d'autant plus inquiétant que les hypothèses budgétaires sur lesquelles se sont fondés les négociateurs sont fort optimistes. Rien n'est dit sur l'état d'exécution du budget 2003, dont on sait, par ailleurs, qu'il a fait l'objet d'un contrôle budgétaire que je qualifierais de bidon à la veille des élections et qu'il doit être aujourd'hui en déficit pour un montant oscillant autour d'un milliard d'euros.

Le taux de croissance retenu pour les quatre prochaines années, supérieur à 2 %, table sur une reprise macro-économique rapide que peu d'indicateurs annoncent à ce jour. Pour rappel, l'hypothèse de croissance retenue pour 2003 a déjà dû être revue de plus de 1% à la baisse. Tous les experts budgétaires s'accordent pour considérer que la norme de 1,2% adoptée pour la croissance des dépenses primaires est difficilement tenable à politique inchangée, sauf à considérer que des coupes sombres dans certains départements ou des régionalisations sans transfert de moyens compensent les initiatives nouvelles les plus coûteuses.

Il est donc fort à craindre que les défis lancés ne seront pas nécessairement tous relevés de manière durable. Nous craignons, en effet, que le gouvernement ne succombe à la tentation d'hypothéquer le long terme pour résoudre des problèmes de court terme, qu'il dépense des moyens qu'il n'a pas et qu'il emprunte ainsi aux générations futures des moyens qu'il n'aura pas eu le courage de dégager maintenant, faute d'accord entre les partenaires de la coalition.

Ces craintes sont d'ailleurs encore renforcées par l'annonce d'une nouvelle réforme de l'Etat qui, d'une part, risque fort de capter une partie importante des énergies gouvernementales et, d'autre part, pourrait nous coûter fort cher. Il est vrai qu'au lendemain des élections, lorsque nous avons regardé les journaux télévisés, nous avons eu l'occasion de voir à la fois MM. Di Rupo et Michel. Nous avons le sentiment que, épuisés mais heureux, ils sortaient des négociations du Lambermont, à la suite d'une querre de tranchées. pour éviter une néaociation

communautaire maintenant.

Je pense que tout le monde a trouvé son compte à l'issue de vos négociations puisque les francophones voulaient impérativement ne pas avoir de discussion maintenant, avant 2004, et que pour leur part, les néerlandophones voulaient impérativement avoir une discussion après 2004. C'est ce qui s'est passé. Nous n'avons pas eu de négociations communautaires mais, dites-vous bien – je m'adresse maintenant plus particulièrement aux partenaires francophones de la coalition – que vous devez vous attendre à des surprises en cette matière au lendemain des élections régionales.

Si le premier ministre a fait monter dans son gouvernement un vice-premier ministre VLD de la taille de M. Dewael, ministre-président sortant de l'exécutif flamand, ce n'est pas sans raison! Ce n'est pas uniquement pour s'occuper du ministère de l'Intérieur que M. Dewael est présent. Rappelez-vous, mesdames et messieurs d'Ecolo, un de vos secrétaires fédéraux, sous la législature précédente, avait osé traiter le premier ministre de "trop libéral et trop flamand". Trop libéral et trop flamand!

Que va-t-il se passer?

01.09 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: ...

01.10 **Raymond Langendries** (cdH): Oui, très bien mais n'insistez pas trop! Pour les partenaires francophones de la majorité, que vous soyez trop libéral, mon Dieu, cela ne les gêne pas trop – enfin, pour l'instant, je pense – mais que vous soyez trop flamand, j'ai l'impression que cela va poser des problèmes. Mais vous avez été malin, vous avez fait monter M. Dewael au fédéral. Celui-ci sera non seulement votre cavalerie légère mais également votre division d'attaque sur la problématique de la discussion communautaire, au lendemain des élections régionales de 2004.

01.10 **Raymond Langendries** (cdH): Te liberaal, alla, maar te Vlaams, dat kan voor problemen zorgen. Daarom moet gewezen Vlaams minister-president Dewael voor de eerste minister opdraven als de lichte cavalerie op het communautaire front, na de gewestverkiezingen van 2004.

Qui mieux que M. Dewael connaît les exigences du parlement flamand? En cette matière, chers amis du CD&V, nous ne sommes pas sur la même longueur d'onde. Vous considérez l'arrivée de M. Dewael comme une trahison par rapport à la Flandre; nous la considérons comme une avancée sérieuse pour la Flandre dans les négociations communautaires.

Pour discuter de la problématique communautaire, pour préparer le terrain, nous avons eu droit sous le gouvernement précédent – il est toujours intéressant de faire les relations entre deux déclarations gouvernementales et les attitudes dans le cadre de deux législatures différentes –, vous aviez créé la COREE, si je ne m'abuse. Je ne sais plus ce que cela signifiait exactement. Si M. Moureaux était présent, il pourrait nous le dire mais c'était l'institution chargée de préparer la réforme de l'Etat. Cette fois-ci, je n'ai pas de nom. Je dis, comme en 1999, qu'un "machin" est créé pour démanteler la Belgique. Avez-vous déjà donné un nom au forum?

01.11 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Le Forum!

01.12 **Raymond Langendries** (cdH): Je pensais qu'il allait avoir un nom. Dans l'histoire, on retient les noms. Qui va retenir dans l'histoire le terme de "forum"? Personne!

01.13 (...): ...

01.14 Raymond Langendries (cdH): Méfiez-vous, vous aurez toujours besoin d'un plus petit que vous et les saints, il y en a pour tous les jours du calendrier! Quelles que soient les négociations actuelles, à quelque moment que ce soit, ce sera le nom d'un saint qui sortira, vous pouvez en être certain!

A la limite quel était le saint du jour de l'accord de gouvernement? Personne ne peut me le dire? A la limite, on pourrait l'appeler le forum de "Saint quelque chose".

01.15 Guy Verhofstadt , premier ministre: (...)

01.16 Raymond Langendries (cdH): Vous poussez un peu. Vous venez de faire une remarque laïque majeure. Nous retiendrons cela.

01.17 Guy Verhofstadt , premier ministre: (...)

01.18 Raymond Langendries (cdH): M. Van der Maelen est candidat à la présidence? C'était lui le président de la commission pour le Renouveau politique la fois dernière?

(...) : (...)

01.19 Raymond Langendries (cdH): Il en est sorti beaucoup !

Ce forum semble - et je dis bien "semble" car on ne sait pas très bien ce qu'il y a dedans - s'être vu attribuer des compétences extrêmement larges qui permettent potentiellement – et j'avertis encore mes amis francophones – de rencontrer toutes les exigences flamandes puisqu'il traitera de la réforme ou de la suppression du Sénat, de l'autonomie constitutive de la Région de Bruxelles-Capitale, de la révision de la procédure de révision de la Constitution - le fameux article 195 -, des dates des élections fédérales et régionales ainsi que des blocs homogènes de compétences, chers au Parlement flamand. Il faut dire à cet égard qu'en ce qui concerne le forum, on a déjà pris un certain nombre de décisions, particulièrement en ce qui concerne la régionalisation des licences d'exportation d'armes, de la sécurité routière et de la Coopération au développement, que j'ai évoquée au début de mon intervention. Cela me semble avoir déjà fait l'objet d'un accord entre tous les partenaires.

Je comprends que la manière dont on conçoit la problématique de la sécurité routière soit très différente d'une Région à l'autre mais je trouve que notre pays est un peu trop petit pour se permettre une régionalisation de ce type. Je ne sais pas comment on va gérer le ring de Bruxelles dans cette situation mais on verra à l'usage ce que cela peut donner. La régionalisation de la Coopération, quant à elle, et c'est notre point de vue, affaiblira encore un peu plus la politique étrangère de la Belgique dont elle constituait un levier très important.

Nos inquiétudes par rapport à l'avenir de notre pays se trouvent encore renforcées par certains volets de l'accord de gouvernement. Je voudrais parler du volet des entreprises publiques, monsieur le premier ministre, particulièrement en ce qui concerne la SNCB.

Puis-je vous dire que la proposition d'étaler encore plus dans le temps l'exécution du plan global d'investissements, sans même envisager de revoir la part de financement fédéral, est une invitation pour le moins explicite à renforcer le rôle des Régions? Vos objectifs de régionalisation sont clairs et les moyens que vous avez mis en place y contribuent incontestablement. La désignation de M. Vande Lanotte au

01.19 Raymond Langendries (CdH): Ter vervanging van de "Costa", een vondst van de vorige regering, krijgen we nu een "Forum" voorgeschoteld, dat naar verluidt over zeer ruime bevoegdheden zal kunnen beschikken en waarmee mogelijk aan alle Vlaamse eisen tegemoet gekomen zal kunnen worden met betrekking tot de hervorming of de afschaffing van de Senaat, de constitutieve autonomie van het Brusselse Gewest, de herziening van artikel 195 van de grondwet, de data van de gewest- en de federale verkiezingen, en de het Vlaams Parlement zo na aan het hart liggende homogene bevoegdheidspakketten.

De beslissing over de regionalisering van de wapenuitvoer, verkeersveiligheid en ontwikkelingssamenwerking is trouwens al gevallen.

Het luik "Overheidsbedrijven" wekt bij ons nog meer ongerustheid: met de spreiding in de tijd van het globaal investeringsplan van de NMBS worden de Gewesten uitdrukkelijk uitgenodigd om een grotere rol te spelen in dit bedrijf. Met de benoeming van twee leden van SP.a -Spirit, op de posten Overheidsbedrijven en Mobiliteit, namelijk de heren Vande Lanotte

poste de responsable des entreprises publiques, et donc de la SNCB, n'est pas anodine. Et celle de M. Bert Anciaux comme ministre de la Mobilité ne l'est pas non plus. Ils sont tous deux membres du sp.a-spirit dont le président bien connu, M. Stevaert, a quelques idées en matière de régionalisation de la SNCB. Je vous donne rendez-vous, messieurs les socialistes et messieurs du MR, dans peu de temps.

Puis-je terminer en disant que les quelques silences de l'accord sur la suppression des circulaires Peeters ou sur la ratification de la convention-cadre pour la protection des minorités témoignent, passez-moi l'expression, d'une certaine faiblesse des francophones de cette majorité? Un certain nombre de promesses de la Saint-Polycarpe n'ont pas été tenues. Il y a donc fort à parier qu'un certain nombre de promesses qui vous seraient faites dans le cadre d'une négociation communautaire ne le seraient pas non plus.

Je voudrais terminer, monsieur le premier ministre, en vous disant ceci. Avec la disparition de l'arc-en-ciel, votre gouvernement a perdu des couleurs mais vous avez une coalition baptisée de "violette".

Connaissez-vous cette belle expression française qui s'applique particulièrement aux personnages publics, à savoir "jouer les violettes"? Je pense que ce n'est pas votre principale qualité puisqu'il s'agit, quand on joue les violettes, d'être discret, modeste et réservé!

Monsieur le premier ministre, s'il vous plaît, apprenez à jouer les violettes! Mais comprenez-moi bien! Etre modeste, cela ne signifie pas manquer d'ambitions, cela ne veut pas dire être pessimiste ou aigri. Etre modeste, c'est estimer justement les moyens dont on dispose et se fixer des objectifs à la mesure de ces moyens. Etre modeste, c'est respecter l'adversaire et le partenaire. Ils ne peuvent pas tous en dire autant, en tout cas les anciens! Etre modeste, c'est tirer les leçons du passé.

Je vous souhaite donc de jouer les violettes, d'atteindre les objectifs que vous vous êtes fixés. Notre opposition à cet égard sera constructive et nous vous apporterons notre appui lorsque nous partagerons vos objectifs. Toutefois, sachez que notre bienveillance sceptique ou notre scepticisme bienveillant – prenez-le comme vous voudrez – ne nous empêchera pas de faire preuve à votre égard et à l'égard de vos ministres de la plus grande vigilance.

01.20 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, zelden was een verkiezingsuitslag zo duidelijk. De kiezer toonde zijn vertrouwen in de liberalen, maar als ik kijk naar de electorale vooruitgang vooral in de socialistische regeringspartijen. Alleen de groene partijen konden niet overtuigen.

Wij weten uit ervaring dat het oordeel van de kiezer soms hard en meedogenloos is. In 1999 waren wij bij de verliezers. Wij hebben toen niet de fout gezocht bij de mensen, wij hebben niet de fout gelegd bij de tegenstanders en wij hebben ook de verantwoordelijkheid niet bij de media gelegd. Wij hebben na intern, diep onderzoek beslist onze manier van werken aan te passen. Wij zijn op zoek gegaan naar nieuwe, waardevolle mensen. Wij hebben geïnnoveerd in de Belgische politiek met de vorming van een kartel. maar wij hebben in alle

en Anciaux, wordt de doelstelling van de regionalisering duidelijk onderstreept. De voorzitter van de SP.a, de heer Stevaert, heeft zo zijn ideeën over de regionalisering van de NMBS.

We zullen weldra zien hoe de PS en de MR zullen reageren!

In het akkoord wordt niet gerept over de mogelijke intrekking van de circulaire-Peeters, noch over de ratificatie van het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden; dat wijst op de zwakke onderhandelingspositie van de Franstaligen.

Na paars-groen komt nu dus paars uit de startblokken, "une coalition violette". De Franse uitdrukking "faire la violette" betekent: discreet, bescheiden, gereserveerd zijn. Wees dit indachtig, mijnheer de eerste minister, want bescheiden zijn is niet hetzelfde als verzuurd en pessimistisch of niet ambitieus genoeg zijn, maar wil zeggen dat men niet verder wil springen dan zijn stok lang is, zijn tegenstrevers respecteert en lering trekt uit het verleden.

Wij zullen constructief oppositie voeren, maar onze sceptische welwillendheid, of welwillend scepticisme zo u wil, zal ons er niet van weerhouden zeer waakzaam op een en ander toe te zien.

01.20 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Les résultats des élections ont rarement été aussi clairs que le 18 mai 2003 : les citoyens ont exprimé leur confiance à l'égard des partis libéraux et, surtout, socialistes du gouvernement sortant. Seuls les partis écologistes n'ont pas convaincu.

Le verdict de l'électeur peut être dur et impitoyable, comme le SP en a fait l'expérience en 1999. Après cet échec, nous avons adapté notre méthode de travail interne, recherché de nouveaux collaborateurs, innové en créant un cartel et surtout été à l'écoute de la

bescheidenheid ons oor te luisteren gelegd bij de mensen. Wij hebben goed geluisterd en zij hebben ons hiervoor beloond.

Het leven van een fractieleider kan aangenaam zijn. Vandaag hebben wij opnieuw een grote fractie, vandaag hebben wij een jonge fractie en bovenal hebben wij vandaag de meest vrouwelijke fractie van dit halfroond. Dit resultaat – dit schitterend resultaat durf ik wel zeggen – brengt ook een grote verantwoordelijkheid mee. 980.000 mensen gaven ons hun vertrouwen. Onze opdracht is dit vertrouwen niet te beschamen. Wij zullen worden afgerekend op wat wij doen. Een eerste moment om rekenschap af te leggen lijkt mij dit regeerakkoord te zijn. Wij willen dit regeerakkoord vandaag toetsen aan de volgende vraag: wat houdt dit regeerakkoord in voor de mensen?

“Wat willen de mensen?”, is de vraag die wij ons gesteld hebben bij de start van deze regeringsonderhandelingen. Wij denken dat een eerste antwoord ontegensprekelijk is dat de mensen werk willen. Vandaag zijn er helaas te veel mensen vergeefs op zoek naar werk. Als socialisten weigeren wij dit te aanvaarden en het verheugt ons ten zeerste dat dit regeerakkoord op het vlak van het scheppen van werk ambitieus is, ik zou zelfs zeggen zeer ambitieus. 200.000 nieuwe banen tegen 2008, de lat ligt hoog. Dat weten wij, maar wij denken dat het haalbaar is. Meer nog, wij denken dat het de verdomde plicht is van de politiek en van de regering om alles te doen om maximale werkgelegenheid te creëren in dit land.

Zullen wij het halen? Eerlijk gezegd weten wij dat vandaag niet. België is een klein land. Het scheppen van werkgelegenheid hangt vooral af van de economische situatie in de ons omringende landen.

Wij stellen echter vast dat wij met de lastenverlaging, met de tewerkstellingsconferentie die ook de sociale partners voor hun verantwoordelijkheid plaatst en met een hele reeks bijkomende maatregelen, waaronder de werkbonus, de basis leggen voor een maximale creatie van werk indien de economische situatie – wat wij ten zeerste hopen – de goede richting uitgaat.

De regering kan alvast op de volledige medewerking van onze fractie rekenen om ervoor te zorgen dat deze meerderheid tegen het einde van de rit in 2008 een goed werkgelegenheidsrapport kan voorleggen.

Een tweede zaak die ons opvalt en die we onder de aandacht willen brengen, is het feit dat er een consensus bestaat over de noodzaak om grote inspanningen te leveren op het vlak van de gezondheidszorg. Wij weten dat dit ook een zaak is die de mensen bezighoudt. Zullen zij morgen nog een kwalitatief hoogstaande gezondheidszorg kunnen genieten? Weerom stellen we met tevredenheid vast dat in dit regeerakkoord op een zeer ambitieuze wijze op deze vraag wordt ingegaan. Ik stel het volgende met genoegen vast. Minder dan een jaar geleden debatteerden wij hierover in dit huis. Een collega-fractieleider van de meerderheid die hier nu niet meer is, gebruikte toen terminologie die ik hier niet durf te herhalen omdat het onparlementaire taal is. Zijn stelling kwam op het volgende neer: “Een stijging met 4,5% voor de gezondheidszorg? Over mijn lijk”. Vandaag stel ik met genoegen vast dat er in de meerderheid een consensus bestaat om de uitgaven voor de gezondheidszorg met 4,5% - in reële termen – te verhogen.

Wie A zegt, moet echter ook B zeggen. Wij kunnen een voor iedereen toegankelijke en betaalbare gezondheidszorg slechts instandhouden indien een zuinig beleid wordt gevoerd. Therapieën moeten op hun doelmatigheid worden getoetst; alle actoren moeten kostenbewust worden gemaakt en misbruiken in de gezondheidszorg moeten resoluut

population. Nous récoltons aujourd'hui le fruit de ces efforts. Le sp.a-spirit constitue, au sein de cette assemblée, un groupe politique important et jeune et est également le plus féminin de cet hémicycle. Nous sommes forts de 980.000 voix. Ce formidable résultat nous place devant une énorme responsabilité: ne pas trahir la confiance que nous ont témoignée les électeurs. Nous serons jugés en fonction de nos actes et le présent accord de gouvernement constitue la première occasion de rendre des comptes.

Quels sont les aspirations précises des citoyens et quelle est la teneur concrète de l'accord de gouvernement? La première réponse est l'emploi. En ce moment, trop de personnes cherchent du travail. Face à cette situation, les socialistes refusent de se résigner et entendent créer pas moins de 200.000 emplois d'ici à 2008. Il est de notre devoir de stimuler l'emploi au maximum. L'initiative est ambitieuse et son succès dépendra notamment de l'état de l'économie dans les pays frontaliers. Des mesures spécifiques telles que la réduction des charges et le « bonus crédit d'emploi » constituent néanmoins un point de départ pour une création maximale d'emplois si le climat s'améliore. Le sp.a-spirit offrira sa pleine collaboration pour atteindre en 2008 l'objectif visé.

Tout le monde s'accorde à dire qu'il est nécessaire de consentir d'importants efforts en matière de soins de santé. Le budget y afférent sera augmenté de 4,5%, ce que certains considéraient comme impossible jusqu'alors. Une telle majoration n'est toutefois tenable que si elle s'accompagne d'une gestion économe. Une prise de conscience de l'ensemble des acteurs doit dès lors être poursuivie. Il faut résolument combattre les abus. A notre estime, il ne s'agit d'ailleurs pas d'une matière revêtant une dimension communautaire mais d'une matière sociale: si nous souhaitons maintenir le niveau de qualité de nos soins de santé.

worden aangepakt. Dit is voor ons geen communautair thema, maar een socialistisch thema. Wij weten dat het aanpakken van onverklaarbare kostenverschillen de enige manier is om onze hoge kwalitatieve geneeskundige verzorging dit jaar, volgend jaar en de komende jaren voor alle mensen, rijk of arm, toegankelijk te houden. Daar zullen wij, socialisten, voor gaan.

Wij zijn dan ook zeer tevreden dat het hoofdstuk over deze aangelegenheid in het regeerakkoord het meest uitgebreide en het meest gedetailleerde is. De regering weet duidelijk waar ze voor staat en de sp.a-fractie zal zeer nauw toezien op een correcte uitvoering van dit hoofdstuk.

Ten derde, wij zijn ervan overtuigd dat een goed leven voor de mensen, nu en in de toekomst nog meer, zal afhangen van een goed milieu.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Maelen, de heer Laeremans wenst u even te onderbreken.

01.21 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Van der Maelen, u hecht er als fractievoorzitter bijzonder veel belang aan en u doet bijzonder pathetisch en lyrisch over hetgeen u verwezenlijkt hebt. Zegt u mij dan eens waarom uw eigen partijgenoot Frank Vandenbroucke dit beheer niet mag voortzetten. Hij heeft in mijn streek, in Vlaams-Brabant, gesmeekt dit werk te mogen voortzetten. Hij is gebuist, hij mag het niet meer doen. Hij was nochtans stilletjesaan op weg een aantal misbruiken weg te werken.

Nu zit hier iemand van de Parti socialiste. Dat is wat er is gebeurd, mijnheer Van der Maelen. Verklaar dat eens.

01.22 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Zelfs Frank Vandenbroucke kan niet alles doen. Wanneer u goed hebt geluisterd, weet u dat onze eerste prioriteit arbeid en werk is. Daarom zijn we zeer tevreden dat een uiterst bekwaam minister als Frank Vandenbroucke zich met arbeid mag bezighouden. Daarenboven vinden we in de gedetailleerde tekst van het regeerakkoord voldoende aanknopingspunten om als fractie ook op dit vlak ons werk te doen en ervoor te zorgen dat het beleid wordt gevoerd zoals het in het regeerakkoord is afgesproken.

Wij zijn er stellig van overtuigd – ook de mensen weten dit – dat een goed leven vandaag en in de toekomst steeds meer zal afhangen van een goed milieu. Ik zou nu eigen beschouwingen over het milieuhoofdstuk kunnen houden, maar ik zal het mezelf gemakkelijk maken en een citaat voorlezen uit een stuk van de Bond Beter Leefmilieu. Ik citeer: " Het verheugt de Bond Beter Leefmilieu dat de groene thema's in het regeerakkoord niet uit de weg werden gegaan. Het uitvoeren van het Kyoto-protocol voor de vermindering van de uitstoot van de broeikasgassen, het inzetten van energiefiscaliteit, het bevestigen van de uitstap uit de kernenergie, de aanpak van het mobiliteitsprobleem door het bevorderen van telethuiswerk, het variabiliseren van autokosten en de redding van het spoor, de vermindering van overlast door nachtvluchten, een geïntegreerd Noordzee-beleid en een bevestiging van het algemeen beleidskader van duurzame ontwikkeling vonden hun plek in het bereikte akkoord". Na zo'n opsomming van de Bond Beter Leefmilieu kan ik niet anders dan zeggen dat Steve Stevaert gelijk had toen hij zei dat dit het meest milieuvriendelijke regeerakkoord uit de geschiedenis is. Groen is de toekomst. Verstandig groen is goed voor de mensen: voor de mensen

nous devons oser gommer des différences inexplicables. Notre groupe veillera attentivement à la mise en oeuvre correcte de ce chapitre.

01.21 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Pour quelle raison M. Vandenbroucke, dont on a tant vanté les qualités, ne peut-il poursuivre son action dans ce secteur? Qui lui met des bâtons dans les roues?

01.22 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Même M. Vandenbroucke ne peut tout faire seul. L'emploi est pour nous une priorité absolue et nous nous félicitons dès lors que M. Vandenbroucke soit en charge de ce département. Et nous sommes confiants quant au respect des accords conclus en matière de soins de santé.

Par ailleurs, nous sommes convaincus que la qualité de vie sera de plus en plus tributaire de la qualité de l'environnement. Le Bond Beter Leefmilieu se réjouit de l'inscription dans l'accord de gouvernement de thèmes éminemment verts, tels que la norme de Kyoto, la fiscalité liée à l'énergie, les frais variables afférents à l'utilisation de la voiture, la politique intégrée concernant la mer du Nord et le développement durable. Steve Stevaert avait raison de dire qu'il s'agit de l'accord de gouvernement le plus écologique qui ait jamais été présenté. L'avenir sera vert, mais empreint de bon sens.

van nu en vooral voor de mensen van de latere generaties. Samen met de milieubeweging rekent onze fractie dan ook op een regering die zorgt voor een snelle uitvoering van de vele uitstekende en verstandige milieuaanzetten die in dit regeerakkoord staan.

Het vierde punt dat ik wil behandelen, gaat over de budgettaire maatregelen. Ik heb het zelf al gezegd en anderen voor mij op het spreekgestoelte: het regeerakkoord is ambitieus en bevat een reeks nieuwe uitgaven. Het is echter ook streng op het vlak van het budgettair beleid. Het voorziet in een geleidelijke opbouw van een begrotingsoverschot dat de schuldratio verder zal doen dalen tot 90% van het bruto binnenlands product in 2007. Tegelijk zullen de reserves van het Zilverfonds toenemen met 10 miljard euro, zullen – zoals daarstraks reeds gezegd – de uitgaven voor de gezondheidszorgen jaarlijks groeien aan een ritme van 4,5% in reële termen en zal de werkgelegenheid door een lastenverlaging worden aangemoedigd. Het regeerakkoord is budgettair strikt en ambitieus.

Ik heb de CD&V-fractie en anderen hun twijfels daarover al horen uiten.

Ik herinner mij dat, in 1999, Stefaan De Clerck namens de CVP-fractie zei dat geen enkele simulatie, geen enkele berekening toelaat de illusie te wekken dat dit regeerprogramma realistisch en realiseerbaar zou zijn. Ambitie kan ook omslaan in illusie. Ik herinner de leden van de CD&V eraan dat tijdens de voorbije legislatuur een ambitieus programma werd uitgevoerd en dat voor het eerst sedert lang de begroting vier opeenvolgende keren in evenwicht was.

Mijn conclusie is dat de regeringsmeerderheid geen vertrouwen kan en mag hebben in de budgettaire voorspellingen van CD&V. Het is onze plicht om, gezien de situatie waarmee wij worden geconfronteerd, voluntaristisch op te treden en een begrotingsbeleid uit te werken dat strikt is, maar dat ons tevens toelaat om antwoorden te formuleren op maatschappelijke vragen die een antwoord verdienen.

Dit gezegd zijnde, wens ik nog een persoonlijke getuigenis af te leggen. In 1989 werd ik lid van het Parlement en als jong parlamentslid heb ik jaar na jaar, bij elke opmaak van de begroting, bij elke begrotingscontrole, de moeilijke momenten beleefd waarop ik, niet alleen aan mijn eigen achterban, maar ook aan andere burgers, steeds opnieuw moest uitleggen waarom wij bespaarden en waarom wij lasten moesten verhogen. Vooral de besparingen deden pijn, althans wat mij betreft, omdat ik weet dat daarmee onaanvaardbare sociale toestanden werden gecreëerd in een rijke samenleving als de onze.

Leden van de regering, ik waarschuw u. Let op, want financiële avonturen leiden tot sociale drama's. Wij verwachten van de regering dat de rekeningen dagelijks in het oog worden gehouden en dat zij ons behoedt voor een financiële ontsporing. Sociale drama's willen wij immers niet opnieuw beleven.

Een laatste punt dat ik tijdens deze evaluatie zal toelichten betreft de fiscaliteit. De sp.a-fractie juicht toe dat de regering werk maakt van een vernieuwd fiscaal beleid. Te veel belastingen is niet goed voor de burgers. Door een betere inning van de belastingen wil de regering ervoor zorgen dat de belastingdruk draagbaar blijft terwijl de overheid krijgt waar zij recht op heeft. De sp.a -actie "wisselgeld", dat wil zeggen belastingverlaging in ruil voor een betere inning, werd in het regeerakkoord opgenomen en garandeert tegelijk voldoende inkomsten voor de overheid zonder hogere belastingen te moeten heffen.

Ook op andere terreinen zoraden wij voor fiscale inspiratie. Onze

Cet accord de gouvernement est ambitieux et comporte des dépenses nouvelles. Il témoigne cependant aussi de rigueur budgétaire. Il prévoit en effet la constitution progressive d'un excédent budgétaire qui devra ramener le ratio d'endettement à 90 pour cent du PIB en 2007. Parallèlement, les réserves du Fonds de vieillissement augmenteront de 10 milliards d'euros et les dépenses pour les soins de santé de 4,5 pour cent, et il sera procédé à des diminutions de charges.

La politique budgétaire s'annonce donc à la fois stricte et ambitieuse. En 1999 déjà, le président du CVP, M. De Clerck, affirmait que l'on passerait vite des ambitions aux illusions. Le programme ambitieux a toutefois été réalisé et le budget était en équilibre quatre années de suite. Nous ne pouvons donc nous fier au pessimisme budgétaire du CD&V, mais nous devons oser adopter une attitude volontariste.

Je suis devenu parlementaire pour la première fois en 1989. Depuis lors, j'ai eu chaque année beaucoup de difficultés à expliquer auprès de la base la nécessité de réaliser des économies, les économies pouvant mener à des situations sociales inacceptables. Voilà pourquoi je désire lancer un avertissement au gouvernement : les aventures financières mènent en fin de compte à des drames sociaux. Le gouvernement doit surveiller quotidiennement ses comptes afin d'éviter des dérapages.

Le groupe SP.A se félicite du fait que le gouvernement entend mener une politique fiscale novatrice. Notre action *Wisselgeld*, à savoir, une réduction des impôts en échange d'une meilleure perception, figure dans l'accord de gouvernement. Cette opération présente l'avantage de garantir des revenus suffisants aux pouvoirs publics tout en évitant une augmentation des impôts. Notre bonus de logement figure lui aussi explicitement dans l'accord de

woonbonus werd expliciet opgenomen in het regeerakkoord en in een aantal sectoren, onder meer de horeca, zal worden gestreefd naar een redelijker BTW -tarief.

Ik wil echter niet verhullen dat niet alle fiscale maatregelen bij ons even gemakkelijk liggen. De regularisatie van kapitaal in het buitenland is geen sympathieke maatregel voor een socialist. Schamen doen wij ons echter niet. Het blijft geld dat in het buitenland werd belegd om de Belgische fiscus te ontlopen. Welnu, ook wij willen dat geld terug in ons land geïnvesteerd zien om op die manier een injectie te geven aan onze economie en te zorgen voor jobs voor de mensen. Met de kapitaalsregularisatie valt best te leven als eerst een billijke bijdrage wordt betaald.

gouvernement et dans un certain nombre de secteurs, dont le secteur horeca, l'objectif est d'instaurer un taux de TVA plus raisonnable.

Toutes les mesures fiscales ne nous conviennent pas de la même manière. La régularisation de capitaux à l'étranger ne constitue pas une mesure sympathique pour un socialiste. Ces capitaux restent de l'argent qui a été investi à l'étranger pour échapper au fisc. La régularisation nous paraît toutefois acceptable si une contribution équitable est payée au préalable. Après cela, de nombreux capitaux pourront enfin être investis dans l'économie belge.

01.23 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer Van der Maelen, neem mij niet kwalijk dat ik u onderbreek. U hebt echter daarnet gezegd dat dit het laatste punt was dat u zou aanhalen. Dan zou ik u toch twee vragen willen stellen.

De eerste betreft de volksgezondheid. Mijnheer Van der Maelen, ik herinner mij dat u jarenlang, onder meer in de commissie voor de Volksgezondheid, zoals Gezelle het ooit gezegd heeft "met vuist en voet te vaar" de tabaksreclame hebt bestreden. U hebt dat nog niet zo lang geleden ook hier nog gedaan. U hebt standgehouden tegen een front, waarin alle Franstalige partijen vertegenwoordigd waren behalve die sukkelaars van Ecolo. Zij werden er electoraal voor afgestraft. Wat verneem ik nu? Ik verneem dat u gecapituleerd hebt. Voor Francorchamps zult u bij hoogdringendheid een fameuze uitzondering maken op het verbod op tabaksreclame.

01.23 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Vous avez combattu la publicité pour le tabac pendant des années et vous avez même résisté au front wallon. J'apprends à présent que vous capitulez. On souhaite faire par voie d'urgence une exception pour Francorchamps.

Pendant longtemps, je vous à vu adopter une attitude moralisatrice dans le cadre de la lutte contre le commerce des armes. Vous capitulez une nouvelle fois dans la mesure où vous abandonnez toute responsabilité en ce qui concerne la FN.

Mijnheer de voorzitter, mag ik een tweede vraag stellen? Ik heb de heer Van der Maelen ook, met de ernst die hem kenmerkt en het betuttelende, progressieve vingertje in de hoogte, jarenlang zien vechten tegen de wapenhandel. Ik heb hem zien stormlopen tegen de wapenhandel. Ik herinner mij bij de discussie over de recentste wapenwet hoe de heer Van der Maelen ons vertelde dat de situatie verbeterd was en de volgende maal nog verder zou verbeteren. Hij vertelde ons dat met de wapenhandel zou worden gestopt.

Mijnheer Van der Maelen, u capituleert opnieuw. U geeft immers elke verantwoordelijkheid voor FN op. Ik stel trouwens voor dat u FN een nieuwe naam geeft: FR, Fabrique régionale d'armes de guerre. U zal er niks meer over te zeggen hebben. Zij zullen zoveel wapens verkopen als ze willen. Mijnheer Van der Maelen, dat is capitulatie. *(Applaus op de banken van de oppositie)*

01.24 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer Van den Eynde, u ondervraagt mij over twee thema's, waarover wij in de komende dagen en weken nog met elkaar zullen debatteren. Er is enerzijds een wetsvoorstel en anderzijds een wetsontwerp. Ik stel voor dat u naar de betreffende commissievergaderingen komt.

01.25 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Ik heb altijd de commissievergaderingen bijgewoond. Ik heb dat ten minste wel gedaan.

01.26 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Ik wil graag met u over elk van de twee thema's in discussie gaan. Ik wil dat echter niet hier doen in het kader van een algemeen debat over een regeerakkoord. We zullen zien wat de houding van u en van mezelf zal zijn in het debat.

Collega's, ik rond af.

Deze regering wil een ambitieus, doch realistisch plan voor meer werkgelegenheid. Deze regering wil kwalitatieve en betaalbare gezondheidszorg voor iedereen. Ze wil lagere belastingen, die wel beter worden geïnd. Ze wil de uitbouw van een echte sociale zekerheid voor de zelfstandigen, een concreet actieplan voor de verbetering van het milieu, een mobiliteitsbeleid met voorrang aan openbaar vervoer en verkeersveiligheid. Ze wil ook meer veiligheid en een betere werking van de justitie. Dat allemaal wil zij realiseren binnen een strikt, budgettair kader en in een maximale dialoog met het middenveld. Het uitgangspunt is dat het gezin de hoeksteen van onze samenleving vormt. Het is een straffe oppositiepartij die daarmee problemen kan hebben!

Mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, de sp.a-fractie zal dit regeerakkoord met volle overtuiging steunen en morgen haar vertrouwen aan de regering geven.

01.26 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): J'invite M. Van den Eynde à débattre de cette question en commission; j'estime qu'il ne convient pas d'aborder ce thème dans le cadre du débat général sur l'accord de gouvernement.

Ce gouvernement présente un projet réaliste et ambitieux afin d'accroître le taux d'emploi, d'offrir à tous des soins de santé de qualité à un prix abordable, d'améliorer la perception des impôts revus à la baisse, d'instaurer une véritable sécurité sociale pour les indépendants. Le gouvernement a élaboré un plan d'action en matière d'environnement, il souhaite mettre en oeuvre un plan de mobilité dans lequel les transports en commun et la sécurité routière jouent un rôle crucial et il tend à accroître la sécurité et à améliorer le fonctionnement de la justice. Toutes ces mesures ont été élaborées en respectant un cadre budgétaire strict et en y associant de près les acteurs concernés. En outre, la famille est considérée comme la pierre angulaire de la société. A quel parti de l'opposition ce principe de départ ne conviendrait-il pas?

Le SP.A soutiendra dès lors pleinement ce projet et cet accord de gouvernement. Nous accordons notre confiance au gouvernement.

01.27 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, le 18 mai dernier, les Belges ont clairement marqué leur confiance envers les socialistes et les libéraux réformateurs. Ensemble, ces familles ont progressé de plus de 800.000 voix par rapport à 1999. On peut donc considérer que nos concitoyens ont témoigné leur satisfaction par rapport aux réformes entreprises sous la législature précédente. Mais force est aussi de constater qu'ils ont clairement sanctionné la gestion d'un certain nombre de dossiers puisqu'un de nos partenaires a perdu plus de 500.000 voix en quatre ans.

L'opposition démocrate chrétienne, elle, n'est pas sortie renforcée de ce scrutin, loin de là. Je dirais qu'elle poursuit son « *trend* » descendant, avec ou sans dioxine. Cela s'explique aussi, me semble-t-il, par des attitudes, en général, très négatives. On en a encore eu un exemple aujourd'hui, alors que le pays a besoin, dans les temps difficiles, de toutes les bonnes volontés constructives pour mener à bien des objectifs de croissance et de prospérité. Gageons que cette bonne volonté se manifeste durant ces quatre ans au sein même de

01.27 Daniel Bacquelaine (MR): Op 18 mei hebben de Belgen duidelijk hun vertrouwen geschonken aan de socialisten en de liberalen. Gelet op de zo afgetekende verkiezingsuitslag hadden beide politieke families niet minder dan de plicht om samen om de tafel te gaan zitten om het werk voort te zetten, maar ook en vooral om het land de broodnodige nieuwe impulsen te geven.

Het regeerakkoord dat wij vandaag bespreken, is een realistisch, ambitieus en voluntaristisch plan. Het stoelt op een fundamentele keuze, die alle opties van het programma overstijgt, namelijk: het economisch herstel in de hand

Nous pensons qu'il se trompe. Il propose une cotisation sociale généralisée; j'y reviendrai.

Je voudrais citer à cet égard l'économiste français Jean-Paul Fitoussi qui posait la question suivante, je le cite: "N'avez-vous pas été frappé par le non-sens de cette phrase que j'entends souvent, prononcée par des hommes politiques, de droite comme de gauche, et qui consiste à dire que les impôts ne vont pas baisser cette année car les affaires ne vont pas bien?" Cela signifie qu'on ne peut pas vous aider lorsque vous en avez besoin mais qu'on le pourra quand vous n'en aurez plus besoin. Quel est donc ce sadisme qui consiste à couper l'oxygène au malade insuffisant respiratoire quand il en a le plus besoin? Le cdH aimerait-il la souffrance? Je lui rappelle qu'il a pourtant voté la réforme fiscale en 2001 alors que, déjà, la croissance était inférieure à 1%, en 2001 comme en 2002 d'ailleurs. Belle incohérence! Aujourd'hui, le cdH prône une cotisation sociale généralisée, c'est-à-dire en quelque sorte un nouvel impôt sur tout ce qui bouge et qui frappe notamment ceux qui travaillent.

Je me réjouis pour ma part que le gouvernement décide d'exécuter intégralement la réforme fiscale et qu'il poursuive - ce sont les termes de l'accord - la réduction du handicap fiscal sur le travail. Il s'agit là d'une condition indispensable à la libération des initiatives, à la création de richesses et donc à la création d'emplois. Il faut aussi renforcer la motivation au travail. Il faut que les revenus du travail soient supérieurs aux revenus de l'assistance. C'est la deuxième condition indispensable à la création d'emplois. Le relèvement du taux d'activité, l'abaissement de la dette du pays doivent assurer le financement de la protection sociale et du vieillissement de la population. On ne peut donc dissocier l'économique et le social qui sont indissolublement liés.

Monsieur le président, chers collègues, cet accord de gouvernement me semble traduire une synthèse positive sur le plan de la liberté, de l'égalité, de la fraternité aussi au sens de la solidarité. Je voudrais me réjouir qu'en matière de liberté, cet accord réussisse à en accorder plus aux gens, réussisse à accroître leur autonomie pour relancer et favoriser la croissance.

Le programme du gouvernement me semble émancipateur dans le sens où il donne à chacun de la capacité de choix, de l'indépendance et de la liberté. Je voudrais insister sur la première des libertés à nos yeux, la sécurité. Première parce qu'elle conditionne toutes les autres. La réforme des polices mise en oeuvre sous le précédent gouvernement a réussi deux choses: la diminution de la criminalité et la fin de la guerre des polices. Ces objectifs ambitieux ont été atteints. Pour nous, la sécurité est un droit fondamental et il faut combattre le sentiment d'insécurité, l'insécurité elle-même qui touche un très grand nombre de personnes. La meilleure prévention en la matière est évidemment la police de proximité. Nous nous réjouissons de la création de 2500 postes d'agent dans nos zones de police sans augmenter le coût à charge des zones de police. Il s'agirait là d'une mesure tout à fait utile pour répondre aux besoins de la population.

Lorsqu'on parle de l'élection directe du bourgmestre, on devrait peut-être sensibiliser davantage les bourgmestres à leur responsabilité en matière de sécurité. Pourquoi ne pas favoriser la désignation par un scrutin des présidents de zones de police qui pourraient donner une plus grande importance à la nécessité de créer la sécurité dans leurs communes et leur zone de police? Nous souhaitons une politique de prévention adaptée aux professions libérales et aux indépendants qui exercent une profession à risque. C'est une mesure d'actualité. Elle est évidemment nécessaire.

tussen de politiediensten.

We staan volledig achter de beslissing de lokale politie met 2.500 eenheden te versterken zonder dat zulks bijkomende kosten meebrengt voor de politiezones, dit in het kader van een preventief beleid. We zouden de burgemeesters meer moeten wijzen op de verantwoordelijkheid die op het vlak van de veiligheid de hunne is. En waarom zouden de voorzitters van de politiezones niet bij stemming worden aangewezen? Voorts zijn we voorstander van een preventief beleid dat rekening houdt met de specifieke toestand van de vrije beroepen en van de zelfstandigen met een risicoberoep.

Met het oog op een echte rechtsstaat, pleiten we voor een menselijke en evenwichtige justitie waarin het slachtofferrecht zijn plaats heeft.

We zijn verheugd over de wijziging van de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling en over de instelling van strafuitvoeringsrechtbanken. De bestaande snelrechtprocedure is voor verbetering vatbaar en moet rekening houden met de rechten van de verdediging.

Ik wil er graag op wijzen dat de werkstraf, die werd ingevoerd met een wet die tijdens de vorige regeerperiode werd goedgekeurd, een zeer nuttig instrument is. De MR-fractie vraagt de nieuwe minister van Justitie met aandrang de nodige middelen vrij te maken opdat de werkstraffen ook in de praktijk ruimer zouden worden toegepast.

De vrijheid van onderneming ligt de MR na aan het hart. Om de vooropgestelde 200.000 banen te creëren, wordt de blik in de eerste plaats gericht op de KMO's en de zelfstandigen. De grote krachtlijn van het regeerakkoord is immers een globale lastenverlaging van € 800 miljoen. Daarbij gaat bijzondere aandacht uit naar de kenniseconomie en naar werk voor oudere werknemers. Opdat België zich op internationaal niveau

Pour que l'État de droit soit une réalité, il faut à la fois des pouvoirs publics qui protègent les citoyens et un système judiciaire indépendant qui rende justice aux citoyens quand leurs droits ne sont plus respectés. Nous plaillons en faveur d'une justice humaine et équilibrée qui doit s'accompagner d'un véritable droit des victimes, dont mon collègue Jean-Pierre Malmendier parlera demain dans le cadre de ce débat. Nous soutiendrons les initiatives du gouvernement dans ce sens.

Nous pouvons également manifester notre satisfaction en matière de modification de la loi sur la libération conditionnelle ou sur la création de tribunaux d'application des peines. Nous refusons bien entendu toute forme de justice expéditive mais il me paraît utile de plaider en faveur d'une amélioration de l'actuelle procédure de justice accélérée dans le respect des droits de la défense, bien évidemment. Cette procédure doit permettre de lutter efficacement contre la délinquance. Les auteurs de délits doivent être sanctionnés; c'est une évidence, mais il convient sans doute de le rappeler. Nous marquons aussi notre satisfaction par rapport à un projet de loi qui intégrerait les objectifs généraux de la procédure de comparution immédiate.

Je voudrais insister sur la nécessité de donner les moyens à cet outil extrêmement intéressant qu'est la peine de travail, une loi votée sous la précédente législature à mon initiative et à celle de Thierry Giet. Cette peine de travail participe d'une démarche tendant à susciter chez le condamné une prise de conscience de la portée de son geste, à le responsabiliser. Cette peine vise avant tout ce qu'on appelle à tort la petite criminalité, qui participe grandement au sentiment d'insécurité. La peine de travail rencontre un certain succès sur le terrain puisque pas moins de 1 500 jugements de peine de travail ont déjà été prononcés cette année. Le groupe réformateur insiste pour que la nouvelle ministre de la Justice donne des moyens logistiques suffisants pour la mise en œuvre des peines de travail, afin que cette possibilité soit renforcée sur le terrain.

Il est une autre liberté à laquelle les libéraux sont particulièrement attachés, c'est la liberté d'entreprendre. Il s'agit d'une liberté individuelle d'intérêt collectif puisque, seule, la liberté d'entreprendre permet la création de richesses indispensables au financement de la protection sociale.

En réalisant la réforme de l'impôt des sociétés, le gouvernement précédent a rendu une marge de manœuvre aux entreprises, particulièrement aux PME, pour atteindre l'objectif de création de 200.000 emplois. Ce sont évidemment les PME et les indépendants qui sont en première ligne. Ce sont eux qui constituent en Belgique le plus grand réservoir d'emplois, en raison du potentiel de croissance qu'ils représentent.

L'axe fort de l'accord de gouvernement est naturellement le retour à davantage de liberté pour les entreprises. Avec une baisse globale des charges de 800 millions d'euros, le gouvernement donne de l'oxygène aux "faiseurs de croissance". Je retiens qu'on accorde une attention privilégiée au secteur de la connaissance et à la mise au travail des personnes les plus âgées. Il faut, en effet, rendre le travail créatif, le travail de haute technologie, le plus intéressant possible et nous devons pouvoir garder en Belgique nos chercheurs, nos ingénieurs, nos jeunes scientifiques.

Nous pensons qu'il faut effectivement introduire un certain plafonnement des cotisations sociales patronales dans notre régime de cotisation

staande zou houden op het gebied van onderzoek, moeten wij absoluut 3% van het BBP halen tegen 2010. De toekenning van meer middelen aan het Participatiefonds en de invoering van het gratis krediet voor starters zijn maatregelen die onze goedkeuring wegdragen, net als het voorstel om via incentives in het buitenland belegd kapitaal weer naar België te halen, en de vereenvoudiging van de administratieve procedures.

De regering neemt zich voor 200.000 nieuwe banen te creëren. Dat is een ambitieuze, maar tegelijk realistische doelstelling. Het Planbureau kondigt een uitbreiding van de werkgelegenheid met 130.000 nieuwe jobs aan. Voor de overige 70.000 banen zal men enige creativiteit aan de dag moeten leggen, daarbij drie kerngedachten voor ogen houdende: werkgelegenheid laat zich niet decreteren, banen moeten gecreëerd worden daar waar ze nodig zijn, en de werkloosheidsvallen moeten worden bestreden. De laatste maatregelen van de belastinghervorming zullen dit jaar van kracht worden; 83% van de belastingplichtigen zullen de gevolgen ervan ondervinden.

Voor de MR geldt meer dan ooit: minder belastingen is meer vrijheid.

Op het vlak van de gezondheid bevestigen we opnieuw onze gehechtheid aan de vrije keuze van de patiënt, aan de therapeutische vrijheid van de arts en aan de nieuwe vrijheid voor de senioren om te kunnen blijven werken. Over de ethische vraagstukken zullen de leden van de MR-fractie vrij kunnen stemmen.

Wij zijn tevreden over de verbetering van de sociale bescherming van de zelfstandigen, die al te lang gebukt gingen onder een discriminerende pensioen- en gezondheidszorgregeling. Er moet verder worden geijverd voor gelijke rechten met betrekking tot de toegang tot gezondheidszorg of justitie. We willen de mantelzorg bevorderen, zonder de onafhankelijke verplegers te discrimineren. We vestigen de aandacht van het Parlement op de

sociale, car nous assistons trop souvent à l'expatriation de jeunes chercheurs ou de jeunes ingénieurs, par exemple, alors que nous avons besoin du renouveau en matière de recherche et développement et en matière de croissance des entreprises de haute technologie.

Un mot également, monsieur le premier ministre, en ce qui concerne la représentation syndicale dans les PME. Dans notre esprit, il y a une phrase quelque peu sibylline dans cet accord de gouvernement. Nous sommes évidemment partisans d'améliorer la communication, l'échange d'informations dans les entreprises quelles qu'elles soient et quelle que soit la communauté des hommes et des femmes qui constitue un groupe de travailleurs. Mais il nous paraît aussi qu'il faut respecter la spécificité des petites et moyennes entreprises en la matière, spécificité propre à ces entreprises qui, à notre estime, ne s'accommodent nullement d'un mécanisme lourd de dialogue social.

La liberté d'entreprendre implique aussi, me semble-t-il, une facilitation du financement des petites et moyennes entreprises. Dès lors, nous nous félicitons que les moyens du fonds de participation en la matière soient augmentés et que l'investissement en capital à risque soit promu, notamment dans le cadre du rapatriement des capitaux placés à l'étranger, lequel doit permettre de disposer de capitaux en Belgique pour investir dans nos entreprises.

Les entrepreneurs et les PME ont aussi besoin d'une simplification des procédures et nous insistons pour que la Banque-Carrefour des entreprises, le guichet d'entreprise unique, soit rapidement fonctionnel. Les filtres sont actuellement trop nombreux et les choses trop compliquées encore. Beaucoup perdent de l'énergie, de la capacité d'action dans la difficulté qu'ils rencontrent à se retrouver dans le méandre des procédures administratives. En la matière, la simplification administrative concerne non seulement les entreprises mais tous les citoyens, car ils ont tous besoin que des espaces de liberté soient recréés.

Chacun recherche avant tout à disposer d'un revenu. Pour la plupart d'entre nous, ce revenu résulte de l'exercice d'une activité professionnelle. C'est pourquoi il est juste d'accorder la priorité à l'emploi dans notre pays. Il faut savoir qu'en fonction des objectifs de Lisbonne, sept personnes sur dix devraient travailler dans notre pays. Tel est l'objectif européen fixé. Nous sommes actuellement à moins de 6 sur 10. Le défi est évidemment important en la matière.

Pour ce qui est de l'objectif de création de 200.000 emplois, d'aucuns le trouvent timide alors que d'autres le trouvent trop élevé. Il me paraît que cela correspond aux prévisions du Bureau du plan qui propose la création de 130.000 nouveaux postes. En créer 70.000 en plus pour atteindre cet objectif, ne correspondra pas à celui de Lisbonne, mais il est clair que la machine est en route et un certain nombre de mesures concrètes sont déjà annoncées.

Des mesures supplémentaires seront nécessaires, mais dans le cadre de la création d'emplois, nous voulons rappeler trois idées fortes.

Premièrement, l'emploi ne se décrète pas. Le vrai moteur du marché du travail, c'est l'environnement économique. On ne peut pas décider par décret ou par loi de la création d'emplois.

Deuxièmement, il faut que les emplois soient créés là où l'on en a besoin et que l'on tienne compte des raisons pour lesquelles notre taux d'activité est actuellement le plus bas en Europe. Ce taux d'activité doit augmenter notamment par la baisse de la pression fiscale et

beperkingen van de forfaitaire berekening die ertoe zou kunnen leiden dat van geneeskundige prestaties wordt afgezien.

De debatten over pensioenen en gezondheidszorg zijn – in het licht van de veroudering van de bevolking – sterk verweven. De regeringsverklaring stelt ons gerust: het overleg met alle actoren uit de gezondheidszorgsector zal opnieuw worden opgestart om een beleid uit te stippelen dat de kwaliteit van de zorg verzoent met een optimale aanwending van de middelen van de ziekteverzekering. De nieuwe groeinorm voor de uitgaven bedraagt 4,5 %, wat een minimum is om aan de bestaande behoeften tegemoet te komen. Hij houdt beter rekening met de beschikbare middelen en met de doelstellingen dan de vroegere groeinorm van 2,5 %. De RIZIV-begroting zal middelen krijgen die voortvloeien uit de verhoging van de tabaksprijs.

We moeten niet de structuren, maar wel de prioritaire behoeften financieren en de middelen besteden aan de werkelijke noden van patiënten en zorgverleners. De prioriteiten van de regering in dat verband schenken ons voldoening.

We moeten verder werk maken van de herwaardering van de intellectuele handelingen, die de kwaliteit van de zorgverlening ten goede komen en in bepaalde gevallen technische handelingen overbodig maken.

De wet op de responsabilisering van de arts zou moeten worden aangepast om de rechten van de verdediging en de therapeutische vrijheid van de artsen beter te waarborgen. Er moet een wet komen om de medische fouten te regelen op basis van het principe van de schuldloze aansprakelijkheid, in het kader van de algemene solidariteit.

De term echelonnering lijkt mij slecht gekozen. Gezondheid is geen probleem van rangorde. Het toebassen van een

parafiscale, par la formation et par un effort en matière d'investissements dans les politiques de recherche et d'innovation.

Troisièmement, il faut lutter contre les pièges à l'emploi. Le travail est émancipateur; il doit donc être financièrement attractif. Et pour cela, notre régime fiscal est important. Moins d'impôts, c'est créer davantage d'emplois, de revenus et de liberté. Il faut aussi que l'on poursuive le travail entrepris sous l'impulsion du ministre des Finances. A ce propos, je rappelle que les dernières mesures de la réforme fiscale vont entrer en vigueur cette année et en 2004, pour un certain nombre d'entre elles. Si ces mesures concernent 83% des contribuables, rien que par la révision des barèmes d'imposition, elles toucheront aussi une nouvelle fraction de la population par l'augmentation de nouvelles tranches de crédit d'impôts. De plus, pour les revenus de cette année, le taux d'imposition maximal sera ramené à 50%. Tout cela est extrêmement important. Je le répète : moins d'impôts, c'est plus de liberté, quoi qu'en disent les partisans de la rage taxatoire qui existent toujours.

En matière de santé, nous nous réjouissons que l'accord de gouvernement précise clairement que la liberté de choix du patient est une chose essentielle et importante, tout comme le sont pour nous la liberté d'action des prestataires de soins, la liberté thérapeutique et diagnostique du médecin.

Il est une autre liberté à laquelle nous tenons beaucoup, c'est celle des gens qui veulent continuer à travailler même après l'âge de la pension, à savoir les seniors. Dès lors, nous sommes favorables à la suppression des limites du plafond au-delà duquel les pensionnés peuvent encore travailler.

Enfin, en matière de problèmes éthiques, nous nous réjouissons que le parlement puisse poursuivre les débats. Je rappelle que, pour ce qui concerne notre groupe, chacun disposera d'une liberté de vote.

J'aborde maintenant les mesures relatives à un surplus ou à une plus-value en termes d'égalité des chances et qui sont reprises dans l'accord de gouvernement.

C'est évidemment le secteur des indépendants qui est le premier concerné. Depuis longtemps, historiquement, le statut social des indépendants est inférieur au statut des autres catégories de travailleurs. Je regrette que l'on continue à parler des travailleurs, d'une part, et des indépendants, d'autre part. Pour moi, les indépendants sont aussi des travailleurs. Il faut parler des différents régimes qui sont discriminatoires. Aussi, et je m'en réjouis, il s'agit d'une grande réforme et même plus, d'une véritable révolution, consistant à assurer enfin la couverture sociale des indépendants à un niveau égalitaire, en quelque sorte, avec les autres catégories de travailleurs. En matière de pension, de petits risques, d'incapacité de travail et de maximum à facturer, de nombreuses avancées nous paraissent particulièrement utiles pour les travailleurs indépendants dans notre pays qui - je le rappelle - constituent, avec les petites et moyennes entreprises, le principal réservoir en matière d'emplois.

Au niveau fiscal, une égalité nous paraît également essentielle; c'est celle qui va désormais toucher tous les couples, qu'ils soient mariés ou cohabitants, ainsi que les isolés, puisque chacun va bénéficier de la même quotité exemptée d'impôts.

A présent, je voudrais aborder l'égalité des droits en matière de santé. Nous voulons renforcer la médecine de proximité en évitant toute

voorkeursremgeld wanneer de patiënt een specialist raadpleegt mits dat bezoek door een bezoek aan de huisarts werd voorafgegaan, is onuitvoerbaar en weinig realistisch.

Inzake de programmering van het medisch aanbod moet het principe ervan worden behouden. Dat het aanbod veel te groot is kunnen wij niet ontkennen maar wij moeten het bestaande selectiesysteem herzien.

Op het gebied van Buitenlandse Zaken en Defensie zijn wij overtuigd van de noodzaak om een Europa tot stand te brengen dat met één stem spreekt en dat over een eigen defensiecapaciteit beschikt.

Wij zullen dan ook de regering helpen om haar Europese verbintenissen na te leven en meer bepaald om haar plannen uit te voeren teneinde de Unie een echte geloofwaardigheid te geven door een eigen defensiecapaciteit op te bouwen die aansluit bij het partnerschap tussen de Europese Unie en de Navo. Wij zullen haar eveneens steunen in het kader van haar actie ten gunste van een nieuw Noord-Atlantisch bondgenootschap dat op de Europese en de Noord-Amerikaanse pijlers stoelt. De aandacht voor het leger moet worden opgevat in het kader van de internationale context. De diplomatie en de politieke dialoog moeten weliswaar bevoorrecht worden maar de preventieve aanwezigheid van externe militaire krachten kan mogelijke confrontaties vrijdelen. Macedonië is een goed voorbeeld maar het probleem doet zich ook voor in Afghanistan en in Ituri. België moet de Congolezen helpen om hun waardigheid terug te vinden.

Het door onze minister van Buitenlandse Zaken belichaamde beleid zal worden voortgezet : een actief, voluntaristisch en op duidelijke opvattingen gestoeld beleid. Ons land mag niet hervallen in een kleur- en zouteloos buitenlands beleid zoals in het verleden al te vaak is gebeurd.

discrimination à l'encontre des prestataires de soins indépendants.

Je rappelle que la Cour d'arbitrage vient d'ailleurs, dans un arrêt récent, de supprimer à juste titre une discrimination qui frappait les infirmiers indépendants par rapport aux services employant du personnel salarié. Nous soutenons une action du gouvernement qui tendrait à une plus grande reconnaissance du travail des infirmiers à domicile. Nous voulons éviter, bien entendu, le développement d'une médecine à deux vitesses dont l'exemple le plus criant est celui qui prévaut en Grande-Bretagne dans le cadre d'une médecine étatisée. Nous pensons qu'il est important de maintenir, si pas exclusivement mais de manière significativement importante le financement à l'acte dans le cadre de notre système de santé car le financement à l'acte implique la liberté du médecin, mais aussi sa responsabilité.

Nous attirons l'attention du ministre des Affaires sociales et de la Santé sur les limites du système de la forfaitarisation. Nous avons voté, lors de la précédente législature, un certain nombre de mesures ayant trait à des forfaitarisations en matière de financement hospitalier et, notamment, en ce qui concerne le financement par pathologie. Mais nous considérons qu'il y a des limites au système de forfaitarisation dont les excès peuvent entraîner une véritable sous-consommation médicale, notamment pour les populations les plus vulnérables. Elle peut aussi entraîner une limitation injustifiée de la liberté de choix et elle peut coûter beaucoup plus cher que ce qu'on prétend. Je rappelle que quand on est passé au système des soins infirmiers forfaitarisés en maisons de repos, on a multiplié le coût des maisons de repos par deux. A bon entendeur salut! Si vous voulez faire la même chose en termes de kinésithérapie, vous pouvez déjà inscrire 5 à 6 milliards de plus! Il me semble qu'au-delà des idéologies, il faut entrevoir cette partie de notre programme politique avec pragmatisme et réalisme.

Les progrès des sciences et de la médecine ne font que s'accélérer, nous le savons, le vieillissement de la population aussi. Les pensions et les soins de santé sont, à cet égard, étroitement liés. Quand on aborde le problème des pensions dans le cadre du Fonds de vieillissement, je suis toujours un peu étonné qu'on n'ait jamais parlé d'un Fonds de santé. Car il est clair que, quand de 2010 à 2030 le nombre de pensionnés inactifs dans notre pays sera beaucoup plus important qu'aujourd'hui, nous serons confrontés au problème des pensions – nous prenons les précautions pour que nous puissions garantir ce système de pension – mais nous aurons exactement le même problème en termes de santé publique puisqu'il serait complètement aberrant de vouloir que les gens vivent plus vieux mais en mauvaise santé. Dans ces secteurs qui sont très liés, nous pensons qu'il faut prévoir les choses suffisamment longtemps à l'avance.

En matière de santé, monsieur le ministre des Affaires sociales, vous aurez aussi, sans doute, une tâche ardue consistant à renouer les fils d'un dialogue quelque peu distendu avec les professionnels du secteur, quels qu'ils soient. Sous la précédente législature, la concertation a souffert, il faut l'avouer. Les procédures classiques de concertation ont été trop souvent court-circuitées et il est temps de renforcer les mécanismes de concertation avec tous les professionnels du secteur.

Un mot sur le financement. Nous prévoyons une norme de croissance de 4,5%. Certains présentent cela comme une très grande victoire, c'est ce que nous avons proposé lors de notre campagne électorale. Je rappelle que durant la législature précédente, nous étions déjà à plus de 4%, on l'oublie un peu trop souvent. Nous avons augmenté le budget des soins de santé de 3.5 milliards d'euros. de 1999 à 2003. c'est-à-

Kortom, dit wordt een economische en sociale regering, die daadwerkelijk tegemoet wil komen aan de bekommernissen van de mensen. Het communautaire kan wachten, maar het voorstel om een forum op te richten voor de Gemeenschappen, als garantie voor de instandhouding van een dialoog tussen de onderscheiden deelgebieden, is ons alvast welgevallig.

Ons federale bestel is een complex geheel, en we moeten streven naar een rationalisering ervan. Ik denk meer bepaald aan Brussel, dat als Gewest een zeer broos statuut heeft dat niet spoort met het statuut van de andere politieke entiteiten die op een gelijkwaardig niveau staan.

Er zijn andere dossiers die de Franstaligen niet zonodig op tafel willen zien komen, maar zij zullen constructief blijven met het oog op een modern en efficiënt institutioneel bestel.

Het ambitieuze regeringsbeleid kadert in een strikt financieel en budgettair kader, dat uitgaat van de geleidelijke opbouw van een begrotingsoverschot.

Het regeerakkoord weerspiegelt een bepaalde geestesgesteldheid. Wij willen de economische groei weer op gang brengen en de schuldenlast verminderen. Onze fractie steunt een regeerprogramma dat staat voor vrijheid, gelijke kansen en solidariteit.

Wij willen het omgekeerde van een afwachtende houding of een verlangen naar de goede, oude tijd.

Tegen de heer Langendries die het zonet had over de kleur paars kan ik zeggen dat dit volgens sommige psychologen de kleur van matigheid, scherpzinnigheid en weloverwogen actie is. Kortom, eigenschappen die vertrouwen wekken! Dezelfde psychologen stellen dat paars staat voor het liefdevol ineenstrengelen dat ons streven naar eenheid symboliseert. Daar kan volgens mij toch niemand

dire un taux de croissance de plus de 4%. Aujourd'hui, nous proposons 4,5%, on sort de cette norme de croissance de 2,5% qui n'était que théorique, qui n'a jamais été tenue et qui n'était d'ailleurs pas tenable. Pour financer la santé, le gouvernement ne se repose plus non plus exclusivement sur les revenus du travail et je me réjouis que l'on puisse affecter au financement de la santé une partie des ressources qui viendront de la hausse du prix du tabac et qu'on puisse affecter directement ces recettes au budget de l'INAMI.

Nous savons que le vieillissement de la population existe et il faudra faire face aux dépenses de santé. Le débat ne porte plus tellement sur l'ampleur de ce budget. Il porte, à mon sens, davantage sur la façon dont on utilise les moyens disponibles, utilisation devant répondre à une certaine rationalité.

Il faut financer la demande réelle des gens plutôt que l'offre des structures. Cela me paraît essentiel dans ce secteur. Si l'on continue à financer les structures, en ce compris celles qui ne correspondent à aucun besoin – parce que c'est bien de cela qu'il s'agit – cela coûtera évidemment très cher. Si, par contre, on se fixe comme objectif de financer la demande des gens, c'est-à-dire les besoins des gens en termes de soins, alors on pourra utiliser rationnellement nos moyens disponibles et faire en sorte que notre système de santé reste performant et, surtout, accessible à tous, quelles que soient les conditions de chacun.

Nous insistons également sur la poursuite de la revalorisation des actes intellectuels pour les médecins généralistes et pour un certain nombre de médecins spécialistes. Je rappelle qu'au 1er octobre prochain la visite et la consultation doivent être augmentées selon l'engagement du précédent gouvernement. Nous espérons que cet engagement sera tenu.

En fonction d'une nouvelle concertation il faudra, me semble-t-il, revoir la loi sur la responsabilisation médicale et, enfin, clarifier les relations entre les médecins spécialistes et les gestionnaires d'hôpitaux. Un mot me semble de prime abord malheureux dans le cadre de cette concertation. Il s'agit du terme "échelonnement". Je conviens qu'il faille faire en sorte d'inciter les patients à voir d'abord leur médecin de famille avant de consulter les différentes structures mises à leur disposition. Cela me paraît évident. Mais le mot "échelonnement" ne me paraît pas susceptible de retenir l'assentiment des professionnels du secteur.

Je pense qu'il conviendrait de retravailler cette incitation. En effet, autant il m'apparaît kafkaïen de prévoir que chaque patient soit obligé de passer à chaque fois chez le médecin généraliste avant d'aller voir qui un oculiste, qui un pédiatre ou un dermatologue, autant il me paraît logique que les gens qui acceptent de constituer, auprès d'un médecin, un dossier médical général ou global puissent bénéficier de tickets modérateurs préférentiels.

Enfin, en ce qui concerne la planification de l'offre médicale, je suis de ceux qui considèrent qu'ignorer la pléthore est irresponsable. Il y a bel et bien pléthore de médecins, quoi qu'en disent les scientifiques qui prétendent le contraire dans des instituts de statistiques. Il suffit de prendre les chiffres et comparer le nombre de médecins dans notre pays au nombre de médecins dans les autres pays de l'Union européenne. La pléthore est évidente. Par conséquent, il faut un système de planification de l'offre mais il faut sans doute revoir nos quotas qui ne sont plus, me semble-t-il, tout à fait adaptés.

La Communauté française doit dans cette matière faire des efforts

aan weerstaan.

Bijgevolg schenken we in alle openheid en vrijheid de regering ons vertrouwen.

d'inventivité pour supprimer son système de sélection et en créer un qui soit compatible avec les normes en la matière, avec les légitimes espérances des étudiants et, notamment, avec ce qui se passe dans les autres pays pratiquant la planification, c'est-à-dire tous les autres pays européens.

Avant de conclure, j'aborderai les chapitres des Relations extérieures et de la Défense. Nous sommes convaincus de la nécessité d'une Europe parlant d'une seule voix et disposant d'une capacité de défense propre. Nous soutiendrons donc le gouvernement dans ses engagements européens et plus particulièrement dans sa volonté de donner à l'Union européenne une véritable crédibilité grâce à la création d'une capacité de défense propre s'inscrivant dans le partenariat entre l'Union européenne et l'OTAN. Nous soutiendrons également le gouvernement dans son action en faveur d'une nouvelle Alliance Nord-Atlantique reposant sur les piliers européen et nord-américain.

L'attention que nous portons à l'armée et à la Défense doit se comprendre dans le cadre du contexte international que nous vivons. Si les canaux de la diplomatie et du dialogue politique doivent être privilégiés, si les sanctions économiques et commerciales n'ont jamais pu résoudre un conflit, la présence préventive de forces militaires extérieures peut déjouer les volontés de confrontation: le cas de la Macédoine est un excellent exemple.

Nous pensons aussi à la présence de la Belgique en Afghanistan ou en Ituri où nous jouons un rôle de pacification. Notre présence dans la région du Congo repose sur un engagement fort de notre pays d'être au côté des Congolais. La Belgique peut et doit les aider à retrouver leur dignité de vie après un effritement de l'Etat, après une guerre civile dévastatrice. Elle peut le faire à travers une aide publique plus importante en matière de coopération au développement et c'est, me semble-t-il, la volonté du gouvernement, pour autant que cette aide au développement soit notamment concentrée sur la région des Grands Lacs, sur les trois pays des Grands Lacs en Afrique centrale.

Monsieur le président, chers collègues, nous nous réjouissons que la ligne politique incarnée par notre ministre des Affaires étrangères soit poursuivie. La politique étrangère de la Belgique va rester active, volontariste, fondée sur des convictions fortes. Mon groupe, comme l'ensemble de la majorité me semble-t-il, soutient cet engagement. Notre pays ne peut, quoi qu'en pensent certains nostalgiques, renouer avec une politique étrangère qui, par le passé, fut trop souvent inodore, incolore, insipide.

Votre gouvernement sera un gouvernement économique et social.

L'emploi, la dynamisation de l'économie, le social nous occuperont pleinement pendant quatre ans. A nos yeux, le communautaire peut attendre. Cela étant, l'idée d'un forum entre les Communautés, gage d'un dialogue entre les différentes composantes du pays, nous agréée. Le système fédéral est complexe et il est bon qu'on œuvre régulièrement à sa rationalisation. Je pense notamment au cas de Bruxelles, dont le statut régional est encore fragile et est en décalage avec celui des autres entités politiques de niveau équivalent.

Il y a d'autres dossiers sur la table pour lesquels les francophones ne seront pas demandeurs mais seront soucieux d'être constructifs dans l'optique de la mise en place d'un système institutionnel moderne et efficace. Nos positions sont claires, notamment sur l'article 195 de la Constitution ou sur la réforme du bicaméralisme. Dès lors et en partant du principe que cette révision-là ne constitue pas une priorité, nous

pourrions aborder la problématique avec confiance et sérénité.

L'ensemble de la politique ambitieuse du gouvernement, que nous soutenons, s'inscrit dans un cadre financier et budgétaire strict. Ce cadre repose sur la constitution progressive d'excédents budgétaires. Cette approche prend totalement en compte nos obligations européennes avec notamment la diminution du taux d'endettement. Il s'agit d'une démarche ambitieuse et volontariste puisque cette diminution de l'endettement tient compte notamment de la reprise de la dette de la SNCB dès 2005.

Comme je l'ai dit en introduction, l'accord de gouvernement traduit un état d'esprit. Le gouvernement et sa majorité entendent mener une action volontariste. Nous voulons relancer la croissance, réduire l'endettement. Nous soutenons un programme de gouvernement qui crée de la liberté, de la solidarité, qui favorise l'égalité des chances. Pour nous, la poursuite de la réforme fiscale, l'encouragement de l'activité économique, la création d'emplois, le financement de la santé et des pensions, l'amélioration du statut social des indépendants, les efforts en matière de sécurité, la réforme de la justice et la présence renforcée de la Belgique en Europe et dans le monde sont des motifs de satisfaction, des priorités. Nous sommes donc aux antipodes de la résignation, du passéisme. Nous pensons que le gouvernement et sa majorité veulent apporter à chacune et à chacun les outils nécessaires à son émancipation et doteront la société des moyens de son élévation.

Monsieur Langendries, vous avez évoqué la violette tout à l'heure. Il est vrai que l'arc-en-ciel passe au violet. Des psychologues récemment interrogés par "La Libre Belgique" considéraient que le violet est la couleur de la tempérance, de la lucidité et de l'action réfléchie. Voilà des qualités qui doivent inspirer confiance. Les mêmes psychologues – et là, je trouve qu'ils y vont un peu fort – ajoutent que le violet est la couleur de la fusion amoureuse, traduisant un besoin d'union. Qui pourrait résister à cela? Personne, me semble-t-il. Dès lors, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, nous vous exprimons notre confiance, franchement et librement.

01.28 Karel De Gucht (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, geachte collega's, de totstandkoming van het regeerakkoord heeft - vooral in een eerste fase – heel wat zweet gekost, omdat de spreekwoordelijke zuinigheid van de vorige regering en van haar eerste minister, Guy Verhofstadt, ertoe had geleid dat niet alleen de begroting in evenwicht bleef, maar dat er bovendien geen airconditioning in het Lambertmont-gebouw was aangebracht. Naderhand hebben de onderhandelingen mij ook een minerve opgeleverd. Ik heb er ook mijn stem bij verloren. Het is echter – en ik zeg het speciaal tegen de partij van de familie – een schoon kind geworden. Het was een moeilijke geboorte, maar het is een schoon kind.

(...)

Dat zou ik niet durven zeggen.

Collega's, wij hebben er inderdaad voor gekozen om de economische crisis waarmee wij op dit ogenblik worstelen op een agressieve manier te bevechten. Als men wil dat het regent, dan kan men twee verschillende dingen doen. Men kan bidden om regen. Men kan smeken om regen. Men kan op de regentrommels slaan zoals bij de natuervolkeren. Of men kan met kanonschoten de wolken stuk schieten

01.28 Karel De Gucht (VLD): Nous avons rédigé l'accord de gouvernement dans le sang, la sueur et les larmes – en raison notamment de l'absence de climatisation au Lambertmont – mais les laborieuses négociations ont porté leurs fruits.

Il est un fait que nous sommes confrontés à une crise économique. Chaque crise offre cependant deux possibilités, le fatalisme ou le volontarisme. En période de sécheresse, on peut soit prier pour le retour de la pluie ou crever les nuages à coups de canon. Le gouvernement a choisi de passer à l'attaque et entend résorber la crise par une approche offensive.

en er voor zorgen dat het effectief gaat regenen.

01.29 Paul Tant (CD&V): (...)

01.30 Karel De Gucht (VLD): Mijnheer Tant, dat is het verschil tussen het fatalisme en het voluntarisme.

(Geroezemoes op oppositiebanken)

De regering heeft er duidelijk voor gekozen om de voluntaristische weg te bewandelen. Ze heeft gekozen om niet op de rem te gaan staan als het economisch minder goed gaat, maar om in de aanval te gaan. Het is inderdaad een regeerakkoord dat duidelijk kiest voor een offensieve aanpak. In plaats van het aantal banen te tellen dat verloren gaat – dat is wat CD&V wil, ze rekenen van dag tot dag hoeveel banen er verloren gaan – gaan wij ervoor zorgen dat er in de komende vier jaar banen bijkomen. U hoeft ons echt niet te helpen om die boekhouding bij te houden. We zullen dat zelf wel doen.

In plaats van de mensen die werken te snoeren door nog meer lasten op arbeid te leggen, blijft de grootste belastingverlaging die België ooit heeft gekend onverminderd van kracht. Tegen 2006, wanneer de belastingverlaging volop speelt, zullen de mensen alleen al in de personenbelasting meer dan 10% minder belastingen betalen.

Collega's, een offensief beleid op sociaal economische gebied betekent dat men gaat voor meer banen door belastingverlagingen. Vermindering in de sociale bijdrage maakt immers dat het voor bedrijven veel aantrekkelijker wordt om mensen in dienst te nemen. Dit wordt inderdaad - ik geef het eerlijk toe - voor een stuk gefinancierd door de aangekondigde accijnsverhogingen op brandstof.

Een offensief beleid betekent dat men kiest voor gezonde bedrijven die voor het levensnoodzakelijke economische draagvlak zorgen. Dat betekent dat men kiest voor een volwaardig statuut voor zelfstandigen, voor degenen die door hun ondernemingszin onze maatschappij schragen.

Dat betekent dat men kiest voor het instandhouden, ook in crisistijden, van een grootschalige belastingverlaging die werkende mensen meer geld laat en de onhoudbaar hoge fiscale druk vermindert. Dat betekent ook dat men kiest voor een goed uitgebouwde sociale zekerheid die de pensioenen veiligstelt, die de best mogelijke gezondheidszorgen aanbiedt en die mensen beschermt tegen economische tegenslag, niet om zich daarin te nestelen, maar om nieuwe kansen te krijgen en te grijpen, een sociale zekerheid waarin de niet-verantwoorde uitgaven doeltreffend worden bestreden en weggewerkt. Het betekent ten slotte dat men kiest voor een beleid dat milieu en economie verzoent door de Kyoto-normen te bereiken en tegelijkertijd ons economisch weefsel veilig te stellen, een beleid dat indirecte belastingen op het gebruik van de auto verhoogt door de accijnzen geleidelijk op te trekken en tegelijkertijd de vaste kosten van het bezit van een auto verlaagt door de inschrijvingstaks en de zogenaamde accijnscompenserende belasting af te schaffen.

Het is die offensieve opstelling die het uitgangspunt vormt van het regeerakkoord, niet het afwachten, niet het blijven kankeren, maar in tegendeel de handen aan de ploeg slaan en ervoor zorgen dat het in de komende vier jaar beter gaat met dit land.

Wii willen dat op verschillende terreinen waarmaken. om te beginnen

01.30 Karel De Gucht (VLD): En tant que membres du gouvernement violet, nous préconisons la création de nouveaux emplois dynamiques et, à la différence du CD&V, nous ne nous exprimons pas en termes de disparition d'emplois. Nous voulons réaliser la réduction d'impôts et faire en sorte qu'en 2006, chacun bénéficie d'une baisse d'impôts de 10 pour cent. Nous souhaitons une diminution des charges pour les entreprises et voulons ainsi leur permettre d'engager du personnel dans des conditions intéressantes et de créer de nouvelles entreprises. Nous prônons également un statut à part entière pour les indépendants qui sont le moteur de notre économie. Nous optons aussi pour un système de sécurité sociale bien développé qui garantisse une protection sans devenir un piège. Nous entendons enfin concilier environnement et économie et respecter les normes de Kyoto tout en continuant de préserver le tissu économique. L'augmentation des droits d'accises permettra de financer ces mesures et sera compensée à son tour par l'abaissement des frais fixes tels que la taxe d'immatriculation et la taxe compensatoire des accises. Une approche offensive totale de la crise constitue donc notre point de départ.

Ces mesures concernent différents domaines. La création d'emplois est la priorité absolue. Les réductions d'impôts, les réductions de charges et un bonus à l'emploi doivent conduire à la création de 200.000 nouveaux emplois. Il s'agit évidemment d'un objectif ambitieux mais qui n'est pas irréaliste. Sans mesures spécifiques, le Bureau du Plan prévoit 132.000 nouveaux emplois. Les mesures prises par le gouvernement devraient donc permettre la création de 68.000 nouveaux emplois seulement. Tel est notre objectif.

door jobs te creëren. Wij willen inderdaad door een beleid van lastenverlaging en belastingvermindering samen met de invoering van de werkbonus tijdens deze legislatuur voor 200.000 bijkomende banen zorgen. Collega's, ik geef graag toe dat dat een zeer ambitieuze doelstelling is, maar het is geen onhaalbare doelstelling. Het Planbureau, waar de heer De Crem in andere omstandigheden naar verwezen heeft, voorziet inderdaad – dat is waarschijnlijk een document dat hij niet heeft gelezen – dat zonder extra ingrepen in de komende legislatuur al 132.000 nieuwe banen zouden worden gecreëerd. Het verschil tussen 132.000 en 200.000 is 68.000 banen. Wel, wij gaan daarvoor. Wij zullen dat trachten te realiseren door een doorgedreven beleid van lasten- en belastingverlaging.

Collega's, een belastingvermindering die in 2006 op kruissnelheid is, zal toelaten dat wij allemaal samen 3,35 miljard euro minder belastingen betalen. Het is een belastingverlaging die in deze economische tijden onverminderd van kracht zal blijven. Ik kan u zeggen dat dit geen vanzelfsprekendheid is. Beeldt u zich in dat wij in de gegeven economische omstandigheden een dergelijke belastingverlaging zouden moeten negotiëren als wij van niets hadden moeten vertrekken. Dat zou ongetwijfeld een zeer moeilijke doelstelling zijn geweest. Wij hebben dat kunnen bereiken en wij zijn daar fier over, omdat het ingeschreven was in een wet die over de legislatuur heen gaat en die inderdaad in de komende jaren steeds meer effect zal sorteren.

Er zijn reeds enkele maatregelen van toepassing: het aanpassen van de belastingsschijven, de verlaging van het maximumtarief van 55 naar 50% en een in verband met de aftrek van de forfaitaire beroepskosten. In de komende jaren komen er alleen maar maatregelen bij. In 2004 zijn er voor 365 miljoen euro aan bijkomende maatregelen. In 2005 komt daar nog eens 710 miljoen euro bij en in 2006 maar liefst 1,3 miljard euro.

Precies die belastingvermindering zal er bijvoorbeeld toe leiden dat de discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden definitief wordt weggewerkt. Iedereen zal afzonderlijk worden belast. Zelfs dat positieve element, collega De Crem, heb ik in uw verhaal niet gehoord. Vóór de verkiezingen kon u dat nog uit uw mond krijgen, nu zelfs niet meer. Wij zullen ervoor zorgen dat een van uw belangrijke programmapunten, namelijk dat gehuwden en samenwonenden op dezelfde manier behandeld worden, wordt gerealiseerd.

Daarom was ik ook zo verwonderd dat u in het begin van uw uiteenzetting hebt gezegd: "Wij gaan ons in deze legislatuur positief opstellen". Daarmee bent u uw uiteenzetting begonnen. Die uitspraak, dat u zich in deze legislatuur positief zou opstellen, heeft, denk ik, 30 seconden geduurd. Daarna hebben wij 59 minuten en 30 seconden niets anders dan kritiek gehoord van CD&V.

Dames en heren collega's, bovenop de belastingsverlaging nemen wij nieuwe maatregelen om de lasten voor de mensen te verminderen. De werkbonus van 750 miljoen euro is zo'n maatregel die ertoe zal leiden dat de mensen inderdaad opnieuw het voordeel zien van te werken. Wanneer zij aan de slag zijn, zal er een betekenisvol verschil zijn met een uitkering. De mensen zullen daardoor positief gemotiveerd worden om aan de slag te gaan. Die werkbonus komt in de plaats van een aantal maatregelen die nu al bestaan, namelijk de vermindering van de persoonlijke sociale bijdragen, de inkomensgarantie-uitkering voor onvrijwillig deeltijdse werknemers en het belastingskrediet voor lage inkomens. Waarom hebben wij die werkbonus gecreëerd? Wel, om iust die binding duidelijk te maken tussen het aan werken en het

Les mesures en matière de réduction d'impôt atteindront leur vitesse de croisière en 2006. La diminution des impôts s'élèvera alors à 3,55 milliards d'euros. Ce difficile objectif ne pouvait être atteint que par une loi dont la mise en œuvre court sur plusieurs législatures. Certaines mesures, comme l'aménagement des tranches de l'impôt, la réduction du taux maximum d'imposition et la déduction des frais professionnels forfaitaires, sont déjà appliquées. Dans les trois années à venir, de nombreuses autres mesures seront encore mises en œuvre, pour des montants de respectivement 365, 710 et 1300 millions d'euros.

La suppression de la discrimination entre personnes mariées et cohabitants, qui est à présent mise en œuvre, constitue un point crucial du programme du CD&V! Qu'en pense M. De Crem? L'objectif premier de la réduction des charges est de permettre un «bonus crédit d'emploi» de 750 millions d'euros, qui sera réellement perceptible, mois après mois, dans la bourse des travailleurs. Par ailleurs, nous réduisons les cotisations sociales de 800 millions d'euros, un montant compensé par d'autres recettes. Le replafonnement des cotisations sociales des travailleurs, mettant enfin un terme à une ancienne loi du CVP, constitue également un dossier important.

meer verdienen. Het belastingskrediet voelt men twee jaar nadien, bij de afrekening van de belastingen. Het is inderdaad geen rechtstreekse stimulans om aan de slag te gaan, terwijl dat juist de bedoeling is. Wij worden door de oppositie op de hielen gezeten om tijdens déze legislatuur zoveel mogelijk jobs te creëren. Wij moeten het effect van die belastingsverlaging dus onmiddellijk voelbaar maken, van maand tot maand. Dat zal met die werkbonus van 750 miljoen euro, 30 miljard op jaarbasis, inderdaad ook gebeuren.

Ten derde, is er een vermindering van de sociale bijdragen met 800 miljoen euro. Van die 800 miljoen euro – dat wijst op de ernst van die operatie – wordt een deel door nieuwe inkomsten gecompenseerd. Wij rekenen er echter ook op dat die 800 miljoen euro een grote stimulans zal zijn voor de tewerkstelling. Een aantal maatregelen is gericht op laaggeschoolden, op de deeltijdse banen, op de oudere werknemers. Ook de non-profitsector zal proportioneel van die maatregel genieten. Ik zou speciaal de nadruk willen leggen op het doorbreken van een taboe. De sociale bijdragen voor de werknemers zullen namelijk opnieuw geplafonneerd worden. Wij zullen op die manier een heilloze wet van een CD&V'er, toen nog CVP'er, namelijk van de heer Dhoore, ongedaan maken. Inderdaad heeft de heer Dhoore ervoor gezorgd dat de sociale bijdragen voor de werknemers op het hele inkomensdeel niet geplafonneerd zouden zijn.

01.31 Pieter De Crem (CD&V): (...)

01.32 Karel De Gucht (VLD): Mijnheer De Crem, ik ben blij dat u die opmerking maakt. In 1995 heeft uw boegbeeld, de heer Dehaene, namelijk een boekje geschreven, getiteld "Sleutels voor morgen". Daarin stond dat het de hoogste tijd was om iets te doen aan de herplafonnering van de sociale bijdragen voor de werknemers.

Bij mijn weten is de heer Dehaene van 1995 tot 1999 eerste minister gebleven en heeft hij daar niets aan gedaan. Wij doen er nu wel iets aan. Wij gaan er inderdaad voor zorgen dat er voor kennisjobs de sociale bijdragen worden geplafonneerd, zodat het voor werkgevers opnieuw mogelijk wordt een loonsverhoging te geven aan de mensen die hun bedrijf schragen, zodat zij geen oplossing meer zullen moeten zoeken in split salaries in het buitenland, zodat zij geen oplossing moeten zoeken in schijnzelfstandigheid en zodat zij op een normale manier zullen kunnen worden vergoed. Ook dat positieve element – en ik neem aan dat u daarachter staat – heb ik bij u niet gehoord. Wel, voor ons is het inderdaad een doorbraak. Voor ons betekent het het doorbreken van een taboe.

De **voorzitter**: Mijnheer De Gucht, de heer De Crem kan niet weerstaan aan een kleine onderbreking.

01.33 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer De Gucht toch de volgende kleine vraag stellen nadat ik eerst de positieve, objectieve, liberale rekenkunde heb gezien: 200.000 nieuwe jobs worden herleid tot 68.000 jobs; het zijn er geen 4.500 per maand maar 1.500. Kent de heer De Gucht de toestand van de sociale zekerheid? Is er volgens hem daar een overschot dan wel een tekort? En als er een tekort is, hoe groot is dat dan ongeveer? Is dat 100 miljoen euro? Is dat 200 miljoen? Of nog veel meer? Welke maatregelen stelt hij voor? Dat is ook interessant. Misschien kan de eerste minister daarop antwoorden. Ik kan hem in elk geval zeggen dat er een tekort is van 900 miljoen euro.

01.33 Pieter De Crem (CD&V): M. De Gucht a-t-il connaissance de la situation budgétaire de la sécurité sociale? Comment concilie-t-il cette réduction des charges sociales avec le déficit? Qui comblera ce gouffre?

01.34 Karel De Gucht (VLD): De eerste zitting aan de universiteit is net voorbij. U kunt nu dus deen examenvragen stellen. U bent buiten de

tijd, maar wees gerust, mijnheer De Crem...

01.35 Pieter De Crem (CD&V): U weet het niet!

01.36 Karel De Gucht (VLD): Wees gerust, mijnheer De Crem, toen wij de maatregel namen voor de verlaging met 800 miljoen van de sociale lasten hebben wij ervoor gezorgd dat dit het evenwicht in de sociale zekerheid niet in het gevaar zou brengen. Het deel dat niet wordt opgebracht door het terugverdieneffect, wordt inderdaad gedekt door bijkomende inkomsten, waardoor wij ruimte maken voor de lastenverlaging. Met andere woorden: wij gaan op een andere plaats inkomsten zoeken. Ik denk, eerlijk gezegd, dat dat in de huidige economische toestand de juiste maatregel is. There is no free lunch. Wij kunnen niet zomaar de sociale lasten verlagen en nergens bijkomende inkomsten zoeken. Wij hebben die gezocht. Het systeem zal dus perfect in evenwicht blijven.

01.37 Pieter De Crem (CD&V): Is er een evenwicht bij de sociale zekerheid of is er een tekort?

01.38 Karel De Gucht (VLD): Er is op dit ogenblik geen tekort. Wanneer men naar de reserves kijkt van de sociale zekerheid, louter op jaarbasis, is er inderdaad een verschil, maar wanneer men kijkt naar de reserves van de sociale zekerheid, zijn die wel degelijk voldoende voor de globale financiële planning die voor deze legislatuur is gemaakt. Er is een verschil tussen de uitgaven en inkomsten voor één bepaald jaar, maar het globale evenwicht van de sociale zekerheid is wel degelijk aanwezig. Ik hoop dat u mij voor dit antwoord minstens een voldoende geeft.

01.39 Pieter De Crem (CD&V): Als u dat had geantwoord aan de universiteit, kwam u terug op het moment dat de bladeren vallen. Ik wil de vraag ook aan de eerste minister stellen. Hoe groot is het tekort in de sociale zekerheid? Geef ons de spreadsheet, die blijkbaar niemand mag zien.

01.39bis Eerste minister Guy Verhofstadt: De heer De Crem zal moeten wachten tot de begroting van 2004, zoals iedereen.

01.40 Karel De Gucht (VLD): Collega's, de actie van de regering is niet alleen beperkt tot een lastenverlaging. Wij willen ook dat werkzoekenden worden geactiveerd. Dat is een nieuw voorbeeld van die positieve spiraal die wij in het regeerakkoord trachten in te bouwen, waarbij de stempelcontrole wordt afgeschaft en vervangen door een actievare arbeidsbemiddeling die de werklozen geen twee jaar aan hun lot overlaat. Integendeel, vanaf het ogenblik dat zij werkloos worden, willen wij de mensen actief begeleiden, zodat zij zich niet in de werkloosheid nestelen en ook niet veroordeeld worden tot langdurige werkloosheid.

Laat mij uitgaande van deze spiraal misschien ook iets zeggen over het fenomeen van de schijnzelfstandigheid. Dat fenomeen heeft heel wat te maken met de te hoge sociale bijdragen op de lonen van werknemers. Tegenover het laten vallen van het taboe dat het toch niet kan dat niet op het volledige loon sociale bijdragen worden betaald staat het aanpakken van een aantal situaties van schijnzelfstandigheid nu er maatregelen worden genomen om dit minder noodzakelijk te maken. Er zal dus ook over een wet gestemd worden die maakt dat de schijnzelfstandigheid, die vooral in bepaalde sectoren aanwezig is, te lijf

01.36 Karel De Gucht (VLD): La mesure de 800 millions ne met pas en cause l'équilibre de la sécurité sociale. D'autres recettes compensent les dépenses car, en effet, tout se paie. Les réserves sont suffisantes.

01.39 Pieter De Crem (CD&V): Je ferais peut-être mieux d'adresser ma question au premier ministre.

01.39bis Guy Verhofstadt premier ministre: Monsieur De Crem devra attendre le budget de 2004, comme tout le monde.

01.40 Karel De Gucht (VLD): Les demandeurs d'emploi vont être motivés par un accompagnement actif plutôt que par le pointage. Il sera remédié au problème des faux indépendants par de nouvelles lois et ce statut sera rendu moins attrayant par une réduction des charges. Les indépendants acquerront un tout nouveau statut. Dans un premier temps, l'assurance contre les petits risques sera généralisée afin que les indépendants puissent également bénéficier du maximum à facturer.

Nous souhaitons également régler le problème des pensions. Jusqu'à présent, le régime des pensions

kan worden gedaan.

Geachte collega's, bij de schijnzelfstandigen beland zijnde wil ik het thans hebben over het statuut van de echte zelfstandigen, van de mensen die het risico nemen een zelfstandige zaak op te zetten, soms in bijzonder moeilijke omstandigheden. Eén van de zaken waarover de VLD bijzonder fier is in dit regeerakkoord is dat wij erin geslaagd zijn een volledig nieuw statuut voor de zelfstandigen uit te tekenen. Dit volledig nieuw statuut voor de zelfstandigen gaat uit van drie belangrijke elementen. Ten eerste, worden de kleine risico's in de gezondheidszorg veralgemeend voor alle zelfstandigen. Nu is ongeveer 84% van de zelfstandigen daardoor gedekt. Dit wordt veralgemeend en men gaat naar een verplichte verzekering voor kleine risico's. Ik denk dat dit een moderne maatregel is omdat het verschil tussen kleine en grote risico's vervaagt. Zelfstandigen raken dikwijls in moeilijke situaties omdat de kleine risico's niet gedekt zijn. De twee categorieën die daarvoor zelden zijn verzekerd, zijn enerzijds de jonge zelfstandigen die geloven dat dit eigenlijk niet noodzakelijk is en de oudere zelfstandigen die niet of bijzonder moeilijk in het systeem kunnen instappen. Wij willen dit veralgemenen en dat heeft ook tot gevolg dat in de toekomst de zelfstandigen het systeem van de maximumfactuur zullen kunnen genieten.

Een tweede belangrijk element in dat statuut voor de zelfstandigen is het aanpakken van de pensioenproblematiek. De zelfstandigen hebben nu een zeer beperkt pensioen, gebaseerd op een repartitiestelsel en op bijdragen die vooral in het verleden al te gering zijn geweest. Wij willen die versterken door een zogenaamde "pijler 1bis" die een kapitalisatiesysteem zal zijn voor elke zelfstandige. Dit kapitalisatiesysteem betekent eens te meer het laten vallen van een taboe, want sommige politieke formaties hebben nogal wat bedenkingen bij een kapitalisatiesysteem terwijl dit voor de liberalen altijd een hoeksteen is geweest van een gezond sociaal plan. Er komt een kapitalisatiesysteem voor de zelfstandigen, een zogenaamde "pijler 1bis". Daar tegenover staat dat in de tweede pijler de inspanning die de overheid doet voor werknemers en zelfstandigen gelijkwaardig zal zijn.

Een derde element van dit sociaal statuut voor de zelfstandigen is dat in de arbeidsongeschiktheid en de invaliditeit het verzekeringsprincipe zal worden aangescherpt. Dit zijn echt de contouren van een volledig nieuwe benadering van de problematiek van de zelfstandigen. De zelfstandigen raken door het gebrek aan een sociaal statuut dikwijls in moeilijkheden. Er zijn immers niet alleen zelfstandigen die een behoorlijke cent hebben kunnen sparen voor hun oude dag.

Minstens evenveel zelfstandigen werden in de loop van hun carrière geconfronteerd met technische wijzigingen in de maatschappij, met onder meer het minder aantrekkelijk worden van de taak van hun bedrijf en met economische tegenslagen waardoor zij op latere leeftijd in moeilijke sociale omstandigheden terechtkomen.

Eens te meer hebben wij hier een aantal taboes laten vallen. Ik denk aan het taboe waarbij sommigen zeggen dat zelfstandigen mensen zijn die veel zwartwerk verrichten waardoor zij geld genoeg hebben aan het einde van hun loopbaan waarmee zij maar moeten rondkomen.

Een zelfstandige denkt nogal eens traditioneel dat hij absoluut een beter sociaal statuut wil, maar hij realiseert zich al te weinig dat daar natuurlijk ook bijdragen tegenover moeten staan.

Wij zijn van een bijstandsregeling – want dat was inderdaad het sociaal statuut van de zelfstandigen – overgestapt naar een statuut dat niet

des indépendants se fondait sur un système de répartition et de petites cotisations. Grâce au pilier 1bis, nous souhaitons transiter vers un système de capitalisation, parallèlement au système public équivalent.

Enfin, en ce qui concerne l'incapacité de travail et l'invalidité, notre volonté est de privilégier le principe de l'assurance. Le statut social actuel des indépendants n'était qu'un régime d'assistance. Nous souhaiterions évoluer vers un statut social à part entière.

Le régime de la sécurité sociale doit être rendu plus efficace dans son ensemble. Les soins de santé doivent être modernisés et l'augmentation des dépenses dans ce secteur ne doit pas dépasser le seuil des 4,5%. De telles mesures doivent permettre d'intervenir concrètement en se préoccupant des modes de prescription, en harmonisant la programmation au Nord et au Sud et en finançant les hôpitaux sur la base des pathologies et non des prestations techniques. Notre objectif est d'assurer la pérennité des soins de santé et d'en garantir la qualité. Tout le monde doit être sensibilisé à cette fin, tant les hôpitaux que les prestataires de soins et ce, dans tout le pays. Les dépenses peu judicieuses dans le secteur des soins de santé doivent disparaître. Sinon, ce dossier risque de prendre une connotation communautaire.

L'ordre du jour du forum à créer reste ouvert. Il ne s'agira pas d'un lieu de palabres stériles mais d'un forum de discussion avec les Communautés du pays. Cet ordre du jour est ouvert en raison des élections de 2004. Le VLD n'est certainement pas disposé à troquer contre un plat de lentilles la législation linguistique de 1935, le bilinguisme de Bruxelles ou le statut des minorités, par exemple.

identiek is aangezien de functie immers niet identiek is. Wij zijn overgestapt naar een statuut dat gelijkwaardig is aan dat van de werknemers. Wij bouwen daarmee voort op een aantal zaken die in de vorige regering reeds voor de zelfstandigen werden gerealiseerd. Ik denk daarbij aan het statuut voor de meewerkende echtgenoot, aan de verdubbeling van de uitkering voor arbeidsongeschiktheid, aan de verhoging van de laagste pensioenen met 10%, aan de welvaartsaanpassing voor de oudste pensioenen en aan de eerste stap naar de afschaffing van de penalisatie voor wie vroeger met pensioen gaat.

Collega's, niet alleen het sociaal statuut van de zelfstandigen verbetert. Het is tevens de bedoeling van dit regeerakkoord dat het volledige stelsel van de sociale zekerheid beter en doeltreffender wordt. Onze maatschappij wordt geconfronteerd met een vergrijzing van de bevolking en met een technologische evolutie die nieuwe eisen stelt aan onze sociale zekerheid. Het kwam er dus op aan het stelsel van de sociale zekerheid en met name de gezondheidszorg te moderniseren en te hervormen.

U zal zien dat er in het regeerakkoord voor wordt gekozen de stijging in de gezondheidszorg de komende vier jaar te cibleren op 4,5% reële stijging. Die 4,5% reële stijging zal de regering noodzaken concrete ingrepen te doen in de gezondheidszorg. Als men de vorige legislatuur bekijkt, zijn er jaren waarin de reële stijging van de gezondheidszorg meer dan 4,5% was. In 1999 bedroeg de stijging bijvoorbeeld 5,06%, in 2001 4,63% en in 2003 6,55%. Die 4,5% zal met andere woorden in de praktijk een keurslijf betekenen voor de gezondheidszorg. Het zal misschien geen te nauw keurslijf zijn, maar het zal in ieder geval noodzaken een aantal maatregelen te nemen.

Net zoals collega Van der Maelen daarop reeds de nadruk heeft gelegd, meen ik dat in dit regeerakkoord een aantal zeer concrete maatregelen worden getroffen inzake de gezondheidszorg. Ik denk daarbij aan het aanpakken van het voorschrijfgedrag en dit niet alleen voor de intellectuele aktes maar eveneens voor de technische prestaties. Ik denk aan de programmatie die in het Noorden en het Zuiden van het land inderdaad sterk uiteenloopt en die in de toekomst op mekaar zal moeten worden afgestemd. Ik denk aan het financieren van de ziekenhuizen veeleer op basis van de pathologieën dan op basis van de technische prestaties. Dat alles zal moeten worden waargemaakt door een kenniscentrum dat de gegevens moet verzamelen en daaruit ook effectief besluiten zal moeten trekken.

De bedoeling van al deze maatregelen is een aantal onoordeelkundige uitgaven in de gezondheidszorg weg te snijden zonder onze goeduitgebouwde gezondheidszorg in de problemen te brengen, precies om onze gezondheidszorg voor de toekomst veilig te stellen en de hoge kwaliteit blijvend te kunnen waarborgen.

Ik wil ook in alle duidelijkheid zeggen dat dit element een communautaire bijklank heeft. Hoewel er ook in Vlaanderen onoordeelkundige uitgaven in de gezondheidszorg worden gedaan, gebiedt de waarheid ons te zeggen dat dit toch in eerste instantie in het zuiden van het land het geval is.

Dat brengt mij ertoe, collega's, om de stap naar het communautaire hoofdstuk te zetten. Communautaire kwesties worden in dit land al te zeer bekeken alleen met het oog op de overdracht van bevoegdheden. Ik meen dat het voorkomen van onoordeelkundige uitgaven en het op de juiste manier verdedigen van de belangen van de eigen gemeenschap in dossiers met belangrijke financiële consequenties, evenzeer en

misschien nog belangrijker is dan een aantal kwesties in verband met bevoegdheidsoverdracht. De maatregelen die in dit regeerakkoord worden genomen in verband met de gezondheidszorg, plaatsen iedereen voor zijn verantwoordelijkheid. Ze responsabiliseren de zorgverstrekkers, de ziekenhuizen en het noorden en het zuiden van dit land. Ik zal daarover zeer duidelijk zijn: ofwel wordt dit op een consequente manier uitgevoerd en wordt er inderdaad voor gezorgd dat een aantal onoordeelkundige uitgaven verdwijnt, ofwel dreigt dit op relatief korte termijn een bijzonder zwaar en communautair geladen dossier te worden.

Collega's, ook op andere terreinen zijn communautaire blokkeringen doorbroken. Ik zou de nadruk willen leggen op twee elementen. Ten eerste is er de open agenda van het forum dat zal worden opgericht waarin de diverse regeringen van dit land – de federale regering, de gewest- en gemeenschapsregeringen – en de politieke partijen zullen vertegenwoordigd zijn. De bedoeling is zeker niet dat dit een praatbarak wordt. Vanuit de VLD zullen wij erop toezien dat het geen praatbarak wordt.

Mijnheer Annemans, wanneer men in ons land over communautaire zaken wil discussiëren, moet er natuurlijk wel worden gepraat, tenzij men – zoals u – kiest voor een separatistisch verhaal. Wij kiezen er in tegendeel voor om een gesprek aan te gaan met de andere gemeenschappen in ons land. Wij willen dat op een constructieve manier doen, maar – als het moet – ook op een harde manier.

De agenda van dit forum is een open agenda. Dat betekent dat na de regionale verkiezingen van volgend jaar alle punten op de agenda van dit forum kunnen worden bediscussieerd. Wij hebben er doelbewust voor gekozen om dat op deze manier te doen, omdat wij als Vlaamse partij niet bereid zijn om voor een bord linzensoep belangrijke zaken zoals de taalwetgeving, de wet van 1935, de tweetaligheid in de Brusselse gemeenten en het minderhedenverdrag ter discussie te stellen. Wij willen integendeel een evenwichtig gesprek van gemeenschap tot gemeenschap tot stand brengen. Wij willen dat in de tweede fase van deze legislatuur betekenisvolle stappen worden gedaan, opdat de federale structuur van dit land zou kunnen worden vervolledigd.

01.41 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Collega De Gucht, indien ik de wenkbrauwen fronste bij het horen van het woord open agenda – ik voelde, hoorde en merkte dat u een sofisme gebruikte – dan was dat uiteraard niet om te bevestigen dat ik dat een positief begrip vond. Ik fronste de wenkbrauwen omdat ik het als negatief begrip beschouw.

Bij het begin van het jaar knipte de heer Dewael, in zijn hoedanigheid van minister-president van de Vlaamse regering, de spankracht uit het communautaire debat door aan te kondigen dat het toch niet zou plaatsvinden voor 2004. Hij zei dat de agenda op dat vlak zou worden bepaald bij de vorming van de nieuwe regering. Hij had het over duidelijke afspraken waarop een duidelijke timing zou worden geplakt.

Indien thans sprake is van een open agenda, zonder timing, dan frons ik inderdaad de wenkbrauwen want nu merk ik dat de heer Dewael destijds de boel verlinkte en dat u nu de zaken omdraait door te beweren dat een open agenda eigenlijk veel beter is dan een agenda die alle punten zou inhouden. Ik neem u dat niet kwalijk, maar u handelt voor de galerij. U probeert de boel te verlinken en ik neem aan dat ik daarbij de wenkbrauwen mag fronsen.

01.42 Karel De Gucht (VLD): Collega Annemans, een open agenda

01.41 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Vos propos relatifs à un agenda ouvert me laissent perplexe. Le ministre-président flamand, Monsieur Dewael, avait bien parlé d'un agenda déterminé et restreint, incluant un timing bien défini mais il revient aujourd'hui sur cette position. Evoquer subitement un agenda ouvert n'est pas sérieux.

01.42 Karel De Gucht (VLD): Le

betekent dat alle punten aan bod kunnen komen die door een van de deelnemers op de agenda worden geplaatst. Laat daarover geen onduidelijkheid bestaan.

Wij zullen inderdaad een aantal belangrijke dossiers voor Vlaanderen, zoals mobiliteit, gezondheidszorgen en het vervolledigen van de federale structuur in en rond Brussel op de agenda plaatsen en eisen dat daarover wordt gedebatteerd. Trouwens, in het arrest van het Arbitragehof staat zeer duidelijk dat tegen 2007 een oplossing moet worden gevonden voor de politieke structuren in Brussel en in Brabant, bij gebreke waarvan men zal moeten terugkeren naar de opstelling van 1999.

Het is evenwel niet onze bedoeling om terug te gaan tot in 1999. Wij willen dat er uiteindelijk oplossingen worden uitgewerkt voor een aantal nijpende problemen in Brussel, die trouwens in het belang van Brussel zouden zijn. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan een oplossing inzake het gerechtelijk arrondissement en inzake de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Die punten zullen wij inderdaad op de agenda plaatsen.

Een derde belangrijke communautaire afspraak op korte termijn, naast de consequente behandeling van de gezondheidszorg en naast het forum, is het debat dat in september 2003 zal worden gevoerd met de Gewesten en de Gemeenschappen in verband met hun bijdrage voor het bereiken van een budgettair evenwicht. Een van de elementen op de agenda is Kyoto en dat is typisch een dossier dat op korte termijn moet worden opgelost en waarbij de uitgangspositie van Vlaanderen moeilijker is dan die van Wallonië, om de eenvoudige reden dat tijdens de voorbije dertig of vijfendertig jaar de economische groei in Vlaanderen een stuk hoger lag. Met andere woorden, de inspanningen in Wallonië liggen veel lager indien men de zaken volledig afzonderlijk van elkaar zou willen of durven beschouwen.

Het lijkt mij hoe dan ook erg belangrijk op communautair vlak dat in de loop van de maand september duidelijkheid zal moeten worden verschaft omtrent het dossier Kyoto, omdat in dit dossier voor een keer de solidariteit van het Zuiden naar het Noorden van het land zal moeten gaan.

Alleen via duidelijke afspraken tussen Wallonië en Vlaanderen kan men erin slagen het industriële weefsel van Vlaanderen geen schade toe te brengen. Tijdens het regeringsberaad werd hierover vrij lang gediscussieerd en ik geloof de politici van het Zuiden van het land. Ik geloof inderdaad dat zij bereid zijn om de nodige solidariteit op te brengen. Op vrij korte termijn, met name in september, zullen wij de gelegenheid hebben om dat effectief te toetsen.

01.43 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Collega De Gucht, het woord solidariteit heeft in het Zuiden van het land een zeer speciale klank. Als toponderhandelaar bent u daarvan op de hoogte.

De **voorzitter:** Mijnheer Annemans, binnen enkele minuutjes zult u zelf uw betoog uiteenzetten.

01.44 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, hopelijk heeft de eerste minister niet te veel bezwaren tegen onze korte dialoog.

Mijnheer De Gucht, het woord solidariteit heeft in het Zuiden van het land een zeer speciale klank. Koppelt u nu de afloop van de september-onderhandelingen inzake Kyoto aan de discussie over de sociale

terme "ouvert" signifie que tous les éléments peuvent entrer en ligne de compte, donc par exemple aussi la mobilité, les soins de santé et l'achèvement de la structure fédérale de l'Etat. Nous n'entendons pas revenir à la situation de 1999, mais dans l'intérêt de Bruxelles, une solution pour l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvoorde, ainsi qu'une scission de l'arrondissement électoral du même nom, sont nécessaires.

Des discussions seront entamées en septembre 2003 avec les Régions et les Communautés au sujet de Kyoto. La position flamande est plus difficile que la position wallonne. Pour une fois, la situation est inversée et la Flandre fait appel à la solidarité de la Wallonie. C'est là la seule manière d'éviter de porter préjudice au tissu industriel de la Flandre. La Wallonie est disposée à apporter cette solidarité.

01.44 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Le terme "solidaire" a une consonance particulière dans le sud du pays. Liez-vous le résultat des négociations de septembre relatives à la norme de Kyoto à la

zekerheid? Immers, voor hen betekent solidariteit sociale zekerheid. U zei dat de solidariteit inzake gezondheidszorgen van Noord naar Zuid moest vloeien en dat u mocht de stroom thans niet omgekeerd vloeien – en zonder tegenprestatie – in het dossier Kyoto, u de gezondheidszorgen op de agenda zou plaatsen. Zult u dit laatste koppelen? Neen! U koppelt het aan niets.

U moet niet beweren dat in het dossier Kyoto de zaken voor een keer worden omgekeerd. In het dossier-Kyoto gebeurt immers precies hetzelfde. Vlaanderen wordt altijd bedrogen, zelfs al is het vragende partij. In het dossier-Kyoto zullen wij ook bedrogen uitkomen. In 1999 was Vlaanderen biedende partij en Wallonië vragende partij en toen gaf u ook toe. U geeft altijd toe. Ik ben benieuwd wat er in september zal gebeuren met het Kyoto-dossier!

01.45 Karel De Gucht (VLD): U bent een beetje verward, mijnheer Annemans, hoewel ik denk dat ik de uitleg vrij duidelijk gegeven heb. Het gaat erover dat in het Kyoto-dossier, wanneer men Vlaanderen en Wallonië los van elkaar bekijkt, de inspanning, de besparing die moet gebeuren in uitlaatgassen en in broeikasgassen, een stuk hoger ligt in Vlaanderen dan in Wallonië wegens de economische toestand in Vlaanderen, de economische groei, et cetera. Nu kan men dat op twee manieren bekijken. Ofwel kan men dat inderdaad louter communautair bekijken en de twee regio's los van mekaar regelen, en dan komt praktisch de ganse inspanning op Vlaanderen terecht. Wat wij hier zeggen en waarin ik de collega's uit het Zuiden van het land op hun woord neem, is dat Vlaanderen kan rekenen op de solidariteit vanuit het Zuiden van het land om inderdaad die inspanningen te spreiden en ervoor te zorgen dat de solidariteit die wij betonen ten opzichte van Wallonië – we doen dat jaar in jaar uit – nu ook eens in de andere richting kan spelen, van Wallonië naar Vlaanderen. Dat is wat ik gezegd heb. Als dat niet het geval is, denk ik dat de vertegenwoordigers van de Gewest- en Gemeenschapsregeringen en in eerste instantie de Vlaamse regering, ook zullen moeten voorhouden dat de solidariteit voor het begrotingsevenwicht problemen zal opleveren. Ik heb er het volste vertrouwen in dat men dat zodanig negotieert dat die solidariteit inderdaad wordt opgebracht. Ik heb op dit ogenblik ook geen enkele reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van wat bij herhaling door de politici uit het Zuiden van het land is verklaard. Ik ga niet uit van wantrouwen; ik ga uit van vertrouwen, maar ik heb ook niet graag dat mijn vertrouwen beschaamd wordt.

Ik zou willen eindigen - mijnheer Annemans, dan krijgt u het woord – met het financieel kader van deze regering. Wij hebben er inderdaad zeer duidelijk voor gekozen om vanaf 2004 opnieuw een begroting in evenwicht te hebben. Gezonde overheidsfinanciën zijn voor ons een toetssteen voor een goed beleid. Het zou inderdaad niet kunnen dat met een globaal overheidstekort dat circa 100% van het Bruto Nationaal Product bedraagt, men blijvend een onevenwicht in de begroting zou aanvaarden. Wij zullen er van dichtbij op toezien dat dat evenwicht wordt bereikt. Om dat te doen worden een aantal bijkomende maatregelen genomen. In 2004 bijvoorbeeld is dat het repatriëren van geld dat op dit ogenblik "geparkeerd" is in het buitenland. Niet dat wij dat een sympathieke maatregel vinden, maar in 2005 gaat er een spaarrichtlijn in op het Europese vlak, die inhoudt dat van dat ogenblik af in ieder geval in Europa - waar dat geld ook wordt belegd - een roerende voorheffing zal moeten worden betaald. Wij willen ervoor zorgen dat de opbrengst van die roerende voorheffing, die anders zou moeten worden verdeeld tussen het land waar het geld is geïnvesteerd en het land waar het geld vandaan komt, volledig naar België komt. Wij

discussion concernant la sécurité sociale? Non? C'est bien ce que je pensais. La discussion entourant Kyoto ne modifie manifestement pas les choses. J'en prends acte.

01.45 Karel De Gucht (VLD): Eu égard à la situation économique, les économies à réaliser dans le cadre du protocole de Kyoto devraient être bien plus élevées en Flandre qu'en Wallonie. Nous aurions pu opter pour une solution communautaire imputant tous les coûts à la Flandre. Nous avons toutefois préféré la solidarité en répartissant les efforts. Si cette solution s'avère toutefois impossible, il faudra s'attendre à des problèmes lorsque la solidarité flamande sera sollicitée pour rétablir l'équilibre budgétaire. Pour l'heure, je n'ai aucune raison de mettre en doute la crédibilité des déclarations des différents responsables politiques du sud du pays.

A partir de 2004, le budget sera à nouveau en équilibre. Des finances publiques saines sont la pierre de touche d'une politique efficace. Le gouvernement devra veiller étroitement à ce que cet équilibre soit atteint. Des mesures supplémentaires seront prises dans cette optique. En 2004, les fonds investis à l'étranger seront rapatriés. En effet, une directive européenne, qui entrera en vigueur en 2005, instaure un précompte mobilier sur tous les investissements. Nous voulons que les bénéfices de ce précompte profitent intégralement à la Belgique. Nous sommes par ailleurs partisans d'une lutte efficace contre la fraude fiscale. Nous avons prôné une simplification de la procédure fiscale. Nous demanderons enfin aux entités fédérées d'étudier la

willen er ook voor zorgen dat er een bijkomende opbrengst is, namelijk de boete die zal moeten worden betaald om het geld naar België te transfereren. Dat zal in 2004 een belangrijk element zijn om het begrotingsevenwicht te realiseren. Ook in de komende jaren zal dit belangrijke bijkomende inkomsten sorteren. Dat is de reden waarom wij daarvoor kiezen, niet omdat wij voorstanders zijn van zwart geld. Ik vind het, enerzijds, niet alleen normaal en redelijk, maar ook noodzakelijk, ethisch noodzakelijk eigenlijk, dat iedereen belastingen betaalt op de inkomsten die werden genoten, of zij nu roerend of onroerend zijn, uit inkomsten of uit beleggingen voortkomen. Anderzijds geloof ik dat de sociaal-economische reden er ons toe noopt om deze maatregel te nemen.

Anderzijds zijn wij, als VLD, voorstander van een meer doeltreffende strijd tegen de fiscale fraude. Wij hebben ervoor gepleit om de fiscale procedure, die nu zeer dikwijls tot lange betwistingen aanleiding geeft, te vereenvoudigen. Tot slot zullen wij aan de Gewesten en Gemeenschappen vragen dat wordt nagegaan op welke manier zij mede voor dit financieel evenwicht kunnen instaan.

Geachte collega's, wij willen met dit akkoord de economische en sociale moeilijkheden niet beheeren, wij willen die sociale en economische moeilijkheden niet ondergaan maar ze aanpakken zodat ons land zich in de best mogelijke positie bevindt wanneer de wereldeconomie herneemt. Het is een vaststaand feit dat wij beter dan de ons omringende landen op dit ogenblik de economische recessie kunnen weerstaan, dat er in België inderdaad nog altijd een economische groei is, dat de inkomsten niet dramatisch naar beneden gaan en dat de privé-consumptie op peil blijft. Dat zijn verwezenlijkingen van de vorige regering. Het is op deze verwezenlijkingen van de vorige regering dat wij willen voortbouwen om dit land te moderniseren, om ervoor te zorgen dat de mensen redelijke belastingen betalen, om ervoor te zorgen dat het sociaal systeem in dit land verder kan worden gefinancierd en betaalbaar kan blijven omdat het op een moderne en correcte manier wordt beheerd, om ervoor te zorgen dat er 200.000 nieuwe jobs in dit land worden gecreëerd in de komende vier jaar en op die manier de mensen ook een zin aan hun leven kunnen geven.

Ik weet dat dit een ambitieus regeerakkoord is maar het is ook een akkoord dat mensen hoop geeft. Het is geen regeerakkoord dat kankert of naast de zaken gaat zitten. Het is integendeel een akkoord dat op een offensieve manier de problemen aanpakt en dat ervoor wil zorgen dat dit land zoals in de voorbije vier jaar een van de koplopers is in de Europese Unie. Wij zijn ervan overtuigd dat dit regeerakkoord daarvoor de basis vormt. Wij zijn er ook van overtuigd dat de samenstelling van deze regering onder leiding van Guy Verhofstadt voor de uitvoering van dit ambitieuze regeerakkoord borg staat. Wij verlenen daarom ook al onze steun en ons vertrouwen aan deze regering.

01.46 Claude Eerdekens (PS): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, le débat sur l'accord de gouvernement et sur la déclaration faite par le premier ministre devant la Chambre est évidemment le moment fondateur d'une législature.

Il l'est pour le gouvernement qui voit son programme approuvé, il l'est aussi pour le Parlement car c'est l'occasion pour les groupes qui le composent d'affirmer leur programme. C'est particulièrement vrai pour la majorité parlementaire dont le rôle est souvent jugé délicat parce que lié à la dynamique gouvernementale et à un programme d'action qui, s'il est approuvé, sera aussi le sien.

manière dont elles pourront contribuer à l'équilibre financier.

Nous n'entendons pas subir les difficultés sociales et économiques, mais les affronter afin que notre pays puisse se positionner idéalement lorsque l'économie mondiale reprendra. Contrairement aux pays voisins, la Belgique peut surmonter la récession économique. C'est au gouvernement précèdent qu'en revient le mérite. Nous souhaitons nous baser sur cette réalisation et d'autres encore pour moderniser le pays, afin que les citoyens payent des impôts raisonnables et que le système social reste financièrement viable. Nous veillerons également ainsi à la création de 200.000 nouveaux emplois au cours des quatre prochaines années.

Je n'ignore pas qu'il s'agit d'un accord de gouvernement ambitieux, mais il nous donne également des raisons d'espérer. Il s'attaque aux problèmes de front. Nous sommes également convaincus du fait que la composition du gouvernement constitue une garantie quant à la mise en oeuvre de cet accord de gouvernement ambitieux. C'est la raison pour laquelle nous accordons notre plein soutien et notre confiance à ce gouvernement.

01.46 Claude Eerdekens (PS): Ik zal nader ingaan op een aantal belangrijke elementen en richtpunten die aan de basis zullen liggen van het optreden van de PS-fractie en die ons in staat stellen uw vraag bevestigend te beantwoorden: wij zullen uw regering het vertrouwen schenken, keuren haar projecten goed en zullen er daadwerkelijk aan meewerken. Ons engagement is

Sans rentrer dans les détails de l'accord de gouvernement mais en écho à celui-ci, j'indiquerai donc quelques éléments importants et quelques balises qui fonderont le travail du groupe socialiste durant cette législature et qui lui permettront de répondre positivement à ce que vous demandez, c'est-à-dire la confiance à votre gouvernement, l'assentiment à vos projets et une collaboration effective à la mise sur pied de ceux-ci.

Mais cet encouragement, vous vous en doutez monsieur le premier ministre, n'est pas aveugle. Il se fonde sur ce que vous revendiquez: un dialogue constructif avec toutes les forces vives de ce pays, une prise en compte de propositions qui peuvent encore étoffer et améliorer votre travail, le refus d'a priori vieillots mais surtout le respect de quelques principes clairs qui doivent garantir à tous les citoyens et habitants de ce pays, les bénéfices du progrès qu'une société de développement comme la nôtre peut assurer.

Dans cette perspective, que dire monsieur le premier ministre, de cet accord de gouvernement et de notre engagement? Le groupe socialiste a pris connaissance des résultats de la négociation avec attention mais aussi avec prudence, une prudence que je redirai et qui, je l'espère, sera aussi celle du gouvernement.

Je dis notre satisfaction d'abord car, indéniablement, les négociateurs ont rempli la mission qui leur a été confiée par la majorité de nos concitoyens.

La victoire électorale des socialistes et des libéraux, au nord comme au sud du pays, était nette. Le résultat pouvait néanmoins sembler paradoxal car il impliquait que les différentes formations rendent compatibles des programmes dont les priorités étaient évidemment fondamentalement différentes.

Monsieur le premier ministre, il faut reconnaître que les présidents de parti, les négociateurs invités et vous-même y êtes arrivés de manière intelligente et novatrice. Je veux m'en réjouir et saluer ce résultat. Il ne s'agissait pas, comme certains en ont soupçonné la tentation, d'arroser les propositions des uns et des autres avec les fruits abondants d'une croissance qui n'existe plus. L'effort fut sans doute difficile mais je concède volontiers qu'il a imposé l'élaboration d'un programme cohérent, qui fait plus que juxtaposer les revendications des uns et des autres.

Vous en tirez gloire, bien. Il est vrai que les périodes de crise imposent souvent à ceux qui en ont la volonté, la créativité qui permet à de grandes réformes de voir le jour. Mais la voie est toujours étroite et je souhaiterais insister ici, monsieur le premier ministre, sur la prudence qui est la nôtre et que j'aimerais vous faire partager, à la hauteur de l'enthousiasme que vous entendez nous communiquer.

La réussite des chiffres, les bons bilans annuels, les bons résultats généraux ne pourront se bâtir sur la misère des gens, ni sur la fragilisation de l'avenir et des institutions qui doivent le garantir. Ce que nous avons à construire aujourd'hui, c'est un projet au bénéfice de tous et qui dépasse l'immédiat, les prochaines élections régionales ou même le temps de cette législature.

Vous connaissez les raisons de notre prudence. Même si elles redonnent un sens à l'imagination, nul n'ignore les difficultés budgétaires de l'Etat et les besoins sont nombreux autant que vos proiets. Pour avoir eu quelques indications sur les grandes lignes des

gestoeld op een opbouwende dialoog met alle stuwende krachten in dit land, maar ook en vooral op het naleven van een aantal duidelijke principes op grond waarvan iedereen aanspraak kan maken op de voordelen van de vooruitgang die een ontwikkelde samenleving als de onze waarborgt.

De PS-fractie heeft met voldoening kennis genomen van de resultaten van de onderhandelingen, omdat de onderhandelaars er op een intelligente en vernieuwende manier in zijn geslaagd, programma's met fundamenteel verschillende prioriteiten met elkaar te verzoenen. Het regeringsprogramma is coherent en daar kan u zich op beroemen. Bravo! Het is een feit dat crisisperiodes hen die daartoe de nodige daadkracht hebben vaak aanzetten tot de creativiteit die grote hervormingen mogelijk maakt.

Maar de mogelijkheden zijn beperkt en dat stemt ons tot voorzichtigheid. Het succes mag niet ten koste gaan van het welzijn van de mensen, van een veilige toekomst en van sterke instellingen. Wij dienen een project uit te bouwen waar eenieder baat bij heeft en dat verder reikt dan de onmiddellijke toekomst.

De moeilijke budgettaire situatie van de Staat is genoegzaam bekend. Er zijn al even veel behoeften als u plannen heeft. Voor de begroting 2004 zal de evolutie van de voorziene uitgaven gerespecteerd moeten worden, maar tegelijk zal erop toegezien moeten worden dat de ontvangsten ook daadwerkelijk geïnd worden. Alleen onder die voorwaarden verlenen wij onze steun aan het akkoord.

De door u geschetste begroting is een realistische en haalbare begroting, althans als alles daartoe in het werk gesteld wordt.

Wij blijven dus ook voorzichtig en wachten af welke garanties de regering zal bieden voor de goede uitvoering van het akkoord.

Ik lees met belanastelling in het

ébauches du contrôle budgétaire comme du budget 2004, je dois attirer l'attention du gouvernement sur la nécessité de garantir les équilibres dégagés et les engagements pris en la matière. Il s'agira donc de respecter l'évolution des dépenses telles qu'elles ont été prévues mais aussi de s'assurer que toutes les rentrées financières seront effectives. Cet engagement est évidemment la condition de notre soutien. Car sans cela, il s'agirait d'un jeu de dupes qui verrait les uns et les autres s'engager pour telle ou telle orientation du programme du gouvernement alors que celui-ci ne disposerait plus des moyens annoncés.

01.47 **Geert Bourgeois** (N-VA): Très, très bon avertissement!

01.48 **Claude Eerdekens** (PS): La confiance que nous vous accordons porte sur ce sujet. Nous pensons que votre épure budgétaire est réaliste et réalisable, mais il conviendra de tout mettre en œuvre pour la réaliser. Notre prudence tient aussi aux garanties qui seront offertes par le gouvernement pour assurer la bonne exécution de l'accord. J'ai lu, par exemple, avec intérêt pour ce qui concerne la SNCB que la conclusion d'un nouveau plan d'entreprise ne pourra se faire au détriment de la qualité du service pour ce qui concerne les missions de service public, que ce soit en matière de ponctualité ou de sécurité d'exploitation.

Mais j'entends, par ailleurs, que l'on annoncerait déjà la mise en œuvre du projet de plan présenté par M. Vinck et la possibilité de verser, au-delà des départs naturels, les personnes concernées par les diminutions d'emplois envisagées dans un pôle mobilité au sein de la Fonction publique. Or, je veux être clair au nom du groupe PS à cet égard. Il sera impossible de garantir l'engagement du gouvernement si 10.000 emplois sont supprimés à la SNCB d'ici 2007. Il est donc tout à fait prématuré de déclarer quoi que ce soit à ce propos. Il me semble en tout cas indispensable de rester attentif à cet autre engagement de l'accord à propos de la SNCB, à savoir – et je cite votre déclaration -: "Le dialogue social est une des conditions de la réussite du plan d'entreprise, particulièrement s'il s'agit de l'emploi et d'éventuelles mutations du personnel statutaire".

Par-delà ces deux questions que je viens d'évoquer, pour souligner notre prudence et notre attention, je ne tiendrai pas de discours triomphant, car tout est à faire. Je dirai plutôt ma satisfaction des engagements pris. Nous avons noté dans le programme du gouvernement que s'y retrouvent les domaines et les lignes directrices qui nous tenaient à cœur:

- un effort considérable pour les soins de santé,
- un début de liaison des allocations sociales au bien-être,
- une politique réaffirmée en faveur de la création d'emplois autour d'un objectif ambitieux et raisonnable et des dispositifs nouveaux qui peuvent aussi aider les entreprises à se développer,
- le redéploiement d'une police de proximité et la pérennisation des contrats de sécurité afin de garantir la paix et l'équilibre social dans les rues et les quartiers,
- le maintien d'une véritable politique de la ville qui doit se mener en collaboration avec les pouvoirs locaux et régionaux pour garantir un développement harmonieux des grandes zones urbaines et les droits fondamentaux de leurs habitants, notamment l'accès à un logement,
- un redéploiement d'une série de mesures pour garantir véritablement l'intégration des personnes et des populations d'origine étrangère, qu'il s'agisse de primo-arrivants ou de personnes installées de longue date,
- des moyens pour la SNCB et La Poste mais évidemment dans les conditions que j'ai rappelées,
- une réorientation des projets de modernisation de la Fonction

akkoord dat men in een nieuw bedrijfsplan voor de NMBS niet zal mogen afdingen op de kwaliteit van de openbare dienstverlening.

01.48 **Claude Eerdekens** (PS): De regering zal haar verbintenis onmogelijk kunnen waarmaken als er bij de NMBS tegen 2007 10.000 banen moeten sneuvelen.

We zullen de vaststelling dat "de sociale dialoog een van de pijlers van het welslagen van het ondernemingsplan is" nauwlettend in het oog moeten houden.

We hebben nota genomen van de krachtlijnen in het regeringsprogramma die ons na aan het hart liggen: de inspanningen in de gezondheidssector, de aanzet tot een koppeling van de sociale uitkeringen aan de welvaart, een werkgelegenheidsbeleid, de hernieuwde rol voor de buurtpolitie, een echt stadsgericht beleid, nieuwe maatregelen voor de integratie van de allochtonen, middelen voor de NMBS en De Post, de modernisering van het openbaar ambt, de wil om het belang van de duurzame ontwikkeling en ontwikkelingssamenwerking te bevestigen, de voortgezette uitbouw van Europa.

Ik zou de aandacht willen vestigen op enkele punten buiten het rechtstreekse kader van het programma.

Het is belangrijk om zich niet blind te staren op het vooruitzicht van de gewestverkiezingen. Wij verwachten van de regering dat zij het land krachtdadig bestuurt en een toekomstproject uittekent.

De werkgelegenheidsconferentie zal de taboes moeten doorbreken en de kern van het probleem

publique,

- une volonté conséquente de s'affirmer dans le domaine du développement durable,
- des orientations constructives pour la poursuite de la construction européenne ainsi que l'évolution des Nations unies;
- et, enfin, une volonté affirmée dans le domaine de la coopération au développement de contribuer à l'essor des populations de la planète.

Monsieur le premier ministre, je dirai encore toute l'importance du chapitre consacré à la Justice dans l'accord du gouvernement. De nombreuses orientations qui y figurent consacrent des propositions faites, parfois de longue date, par certains membres de notre groupe, que ce soit Karine Lalieux, Thierry Giet et d'autres. Nous y trouvons évidemment une satisfaction particulière.

Lors des interventions qui suivront, quelques membres de mon groupe feront un commentaire plus précis de certains aspects du programme du gouvernement en précisant, sur ces dossiers, notre manière de voir et notre apport possible.

A présent, je voudrais émettre quelques considérations en marge de votre programme et qui me semblent importantes.

D'abord, ce qui nous paraît fondamental, monsieur le premier ministre, c'est que le gouvernement, fort des acquis de la négociation, ne se laisse pas engluier et stériliser par la perspective des élections régionales. Votre action doit, dès aujourd'hui, démentir ce que certains dénoncent, à savoir que vous n'auriez formé une équipe que pour un an. Le risque n'est pas nul. Depuis les élections, nous ne cessons d'entendre que telle ou telle décision ne pouvait être prise ou même devenait unimaginable à l'approche des élections régionales. Ces considérations sont particulièrement vives au nord du pays mais elles peuvent retentir partout, dans la mesure où des concertations avec les Régions se tiendront sur des questions sensibles comme le cadre budgétaire général du pays ou la répartition des accords imposés par le protocole de Kyoto, comme M. De Gucht l'a évoqué.

Mais ce que nous attendons du gouvernement, c'est une détermination à gouverner le pays et à porter un projet d'avenir. Vous devrez piloter une négociation subtile, dans laquelle l'intérêt régional devra nécessairement être pris en compte; vous savez que nous y sommes sensibles. La difficulté probable de ces débats ne peut être prétexte à un renoncement, à une abdication.

Ensuite, nous accordons beaucoup d'importance à votre volonté affirmée de mobiliser les forces vives du pays et à construire avec elles les plus importants de vos projets. Cette dynamique doit permettre aux uns et aux autres de partager tous les enjeux et de dégager les solutions les plus pertinentes. A cet égard, la Conférence pour l'emploi où siégeront notamment patrons et syndicats sera un lieu important où chacun devra dépasser ses tabous pour aller à l'essentiel, c'est-à-dire redynamiser l'économie et créer de l'emploi.

De mêmes, les états-généraux de la famille, où tous les acteurs pourront formuler des propositions concrètes, seront un moment essentiel. Je me permets d'ailleurs d'insister pour que le département de la Justice mais aussi le Parlement soient associés à ces états-généraux, afin que puissent être abordés, notamment, les problèmes liés aux aspects juridiques des différentes formes de parentalité.

Enfin, je me saisirai de ce dernier exemple pour enchaîner sur une troisième considération. L'accord de gouvernement sur certaines

moeten aanpakken: zij moet m.a.w. de economie weer aanzwengelen en banen scheppen.

Wij nemen nota van de uitnodiging van de regering met betrekking tot de hervormingen en zullen snel teksten indienen met betrekking tot het gezinsrecht en het stemrecht voor vreemdelingen bij de gemeenteraadsverkiezingen. De PS-fractie zal de regering haar vertrouwen schenken.

questions, et notamment sur celle du droit familial, invite le parlement à proposer les réformes. Le parlement n'a évidemment pas besoin d'invitation du gouvernement pour prendre des initiatives. Dans ce domaine en particulier, il en existe de nombreuses, issues du groupe socialiste ou d'autres groupes par ailleurs. Toutefois, je prends bonne note de ce que l'invitation du gouvernement signifie, à savoir la prise en compte et l'acceptation, dans une dynamique commune, des réformes que les débats parlementaires pourront produire et générer.

Nous proposerons donc concrètement et rapidement des réformes en matière de droit de la famille. Le groupe socialiste le fera aussi pour ce qui concerne le droit de vote des étrangers aux élections communales.

Enfin, nous le ferons encore dans toute une série de domaines qui nous tiennent à cœur dans l'espoir d'enrichir le travail du gouvernement et d'apporter à son programme des compléments importants qu'il n'a pu aujourd'hui déterminer.

Notre espoir, bien sûr, est que vous nous restituiez la confiance que nous vous accorderons, en tenant compte de l'apport positif que nous souhaitons apporter à un projet qui sera aussi le nôtre, avec la prudence que j'ai indiquée, avec le souhait que vous la fassiez vôtre, mais aussi avec l'espoir d'une dynamique commune et d'échanges qui seront toujours fructueux, même s'ils seront parfois vifs ! Le groupe PS, monsieur le premier ministre, votera la confiance au gouvernement.

01.49 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb een opmerking over de werkzaamheden. Er zijn nog 36 en na de heer Annemans nog 35 sprekers, maar wij zijn goed overeengekomen dat er per groep van de meerderheid anderhalf uur zou worden gesproken en dat er per groep van de oppositie twee uur spreektijd wordt toebedeeld. Ik reken op uw medewerking dat dit zo is.

De **voorzitter**: Ik schrijf de minuten op. U hebt 55 minuten gesproken, de heer Langendries 35 minuten, de heer De Gucht 44, de heer Eerdeken 14, de heer Bacquelaine 37 en de heer Van der Maelen 23. Je déduis ça.

01.50 Pieter De Crem (CD&V): Er zijn blijkbaar zoveel onduidelijkheden bij de leden van de meerderheid dat ze veel moeten onderbreken.

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, u hebt het woord.

01.51 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, collega's, vandaag en morgen zullen in totaal 7 collega-leden van de Vlaams Blok-fractie punt per punt ingaan op de redenen waarom de nieuwe regering van de heer Verhofstadt zo'n gevaarlijke en ook wel zo'n schandalige regering is. Ze zullen inzake de totale verwaarlozing van het vreemdelingsbeleid, inzake de sociaal-economische neergang, inzake de verdere afwezigheid van een kordaat veiligheidsbeleid, inzake de gevaren van een NMBS-implosie, inzake een gezinsbeleid, het justitiebeleid en de nachtvluchten de puntjes op de i zetten.

Mijnheer de eerste minister, ikzelf zal hier op een symbolische manier de diepe afkeer verwoorden van het Vlaams Blok voor het spektakel dat

01.49 Pieter De Crem (CD&V): Trente-cinq orateurs sont inscrits à l'ordre du jour après M. Annemans. Il avait été convenu que chaque groupe de la majorité disposerait d'un temps de parole d'une heure et demie et chaque groupe de l'opposition de deux heures. Je compte sur le président pour que ces temps de parole soient scrupuleusement respectés.

Le **président**: Je prends note du temps exact de parole de chaque orateur.

01.51 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Sept membres du groupe du Vlaams Blok vont démontrer point par point que ce nouveau gouvernement Verhofstadt est scandaleux, voire nocif. Je me limiterai à l'expression de notre profonde aversion pour la façon dont le gouvernement violet s'est donné en spectacle au cours des dernières semaines et pour le modèle de démocratie préconisé

de afgelopen week door paars is tentoongespreid en ook onze zeer diepe afkeer voor uw model van democratie. Uw model van democratie is namelijk niet democratisch. O ja, u hebt een meerderheid, maar die meerderheid negeert de tekenen des tijds. Dat is ons bezwaar. Zij manipuleert de media, zij negeert op een onwaarschijnlijk lichtzinnige manier de eerste aanduidingen van een deflatie, zij negeert de evidente noodzaak om de Vlaamse belangen te vrijwaren en, wat meer is, zij negeert de verkiezingsuitslag.

Om te beginnen hebt u in uw regeerakkoord de uitslag van het Vlaams Blok genegeerd. Het is van twee dingen één. Ofwel heeft uw arbeid de afgelopen jaren een verkeerd pad gevolgd en is dus het paars-groene kabinet, dat u wou laten afrekenen op een terugdringen van het Vlaams Blok, een mislukking geworden. In dat geval is paars iets totaal nieuw, maar dat is natuurlijk niet waar. Paars is de voortzetting van paars-groen. Dat is uit de toon van uw toespraak duidelijk gebleken. Groen is geïntegreerd in het socialisme, dat is de analyse van de verkiezingsuitslag. Er is geen verloop geweest van kiezers tussen links en rechts. Links is geünificeerd; in wezen is er niet meer gebeurd dan dat. Behalve in Limburg, waar Dewael toch wel harde klappen kreeg, is Stevaert er niet in geslaagd om meer stemmen te halen dan de zijne, plus de verloren stemmen van de groenen en de VU-ID stemmen minus die van de NV-A.

Paars is met andere woorden politiek en numeriek de voortzetting van paars-groen. Paars-groen, waarvan het succes millimeter na millimeter, centimeter na centimeter, meter na meter is afgeboord, ingeperkt en van tafel geveegd door iedere bijkomende stem voor mijn partij, door iedere bijkomende volksvertegenwoordiger voor de partij die de stem is van zovele honderdduizenden en honderdduizenden en honderdduizenden, aan wie u gevraagd had om het Vlaams Blok kleiner te maken en die uw oproep om uw paarse experimenten te belonen door een afstraffing van het Vlaams Blok hebben beantwoord met een stem voor het Vlaams Blok.

Die kiezers, die op zichzelf reeds een teken des tijds vormen, worden door u genegeerd. U negeert dus ook de verkiezingsuitslag, waarmee zij hebben geprobeerd om uw luisterend oor – dat u, mijnheer Verhofstadt, aan die kant trouwens al meer dan vier jaar niet meer hebt – te bereiken. Daarvan ga ik hier uit de losse pols enkele voorbeelden geven.

Waar is het debat over de aanpassing van de snel-Belg-wet? Waar is in dit hele godvergeten regeerakkoord van Guy Verhofstadt het engagement van de meerderheid om die wet af te schaffen, of om zelfs nog maar die wet een beetje aan te passen? Waar?

Zelfs de heer Van der Maelen, op dit thema toch minstens als slapjanus te bestempelen, zei in volle kiesstrijd over dat thema – ik citeer: "We moeten het durven toegeven, met de snel-Belg-wet hebben we het de vreemdelingen te gemakkelijk gemaakt om Belg te worden. We willen daarop terugkomen". Waar staat er een spoor of een begin van bewijs dat u de VLD op dat punt het been hebt doen stijf houden ten opzichte van de PS?

Ik geef een ander voorbeeld. De splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde staat in de verkiezingsprogramma's van spirit en de VLD. Waar staat er in dit hele godvergeten regeerakkoord één woord, één engagement over Brussel-Halle-Vilvoorde? Waar is er een spoor en begin van bewijs dat u aan de machtsgreep van de PS hebt kunnen weerstaan en dat u het verder hebt geschopt dan wat de heer Dewael nu een open agenda noemt? Het teendeel is gebeurd. Stilzwijend en

par M. Verhofstadt.

Ce modèle est foncièrement antidémocratique. La majorité manipule les médias, elle fait preuve de légèreté en ignorant les premiers signes d'une déflation, elle néglige les intérêts flamands et elle ne tient pas compte du résultat des élections. L'accord de gouvernement n'accorde aucune attention aux excellents résultats du Vlaams Blok. Selon le premier ministre, la coalition arc-en-ciel pouvait toutefois être jugée à l'aune de ces résultats. Tant sur le plan politique que sur le plan numérique, la coalition violette se situe dans le prolongement de la coalition arc-en-ciel, alors que cette dernière a été balayée par chaque voix supplémentaire pour le Vlaams Blok, les voix de plusieurs milliers de personnes qui avaient été exhortées par le premier ministre à récompenser sa politique en sanctionnant le Vlaams Blok. La seule petite nouveauté est l'intégration de l'écologisme dans le socialisme.

Le premier ministre ignore les électeurs. Ils ont tenté de se faire écouter mais sans succès. Plusieurs exemples au pied levé illustrent clairement cette affirmation.

Qu'est-il advenu du débat sur l'aménagement de la loi de procédure accélérée d'acquisition de la nationalité? Où, dans cet accord du gouvernement, trouve-t-on l'engagement de la majorité de supprimer ou d'adapter cette loi? M. Van der Maelen lui-même, qui manque tout de même singulièrement de courage dans ce dossier, a déclaré en pleines joutes électorales que la loi devait être modifiée.

Où, dans cet accord de gouvernement, mentionne-t-on la scission de Bruxelles-Hal-Vilvorde, ce point du programme électoral du VLD et de Spirit? Au lieu de cela, un financement supplémentaire pour Bruxelles est autorisé, tacitement et sans la moindre contrepartie pour les Flamands.

zonder de minste tegenprestatie of garantie voor de Vlamingen is een bijkomende financiering voor het Brusselse Gewest er "en stoemelings" doorgesluisd.

Ik geef nog een voorbeeld. Tewerkstelling, mobiliteit, gezondheid en gezinsbeleid moeten bevoegdheden van de deelstaten worden met eraan gekoppeld fiscale autonomie en financiële verantwoordelijkheid van de deelstaten. Zo stond het in het contract met de burger, dat door het VLD-verkiezingscongres van 29 maart 2003 werd goedgekeurd en geacclameerd. Ik vraag u: waar is er in het hele, godvergeten regeerakkoord nog maar een spoor van terug te vinden? Waar staat zelfs nog maar een begin van bewijs dat de VLD op die punten het been stijf heeft gehouden tegenover de Parti Socialiste? Gaat u zeggen dat de urgentissimo goed te keuren regionalisering van de wapentrafiek en het ontwerp inzake Francorchamps een uitvoering is van de verkiezingsbelofte van de VLD om de deelstaten meer financiële autonomie te geven? Waar zijn uw Vlaamse eisen en uw verdediging van de Vlaamse belangen? Waarom moeten wij, Vlamingen, dulden dat wij de meest verouderde en meest versleten wegeninfrastructuur van West-Europa hebben? Is dat alleen maar omdat wij solidair moeten zijn met de medische verkwistingen in het meest socialistisch en collectivistisch bestuurde land van heel Europa, het vroegere Oostblok inclusief? Waarom dulden wij, Vlamingen, dat de VLD ons voor de verkiezingen alle heil belooft die van een regionalisering van de gezondheidszorg mag worden verwacht, maar na de verkiezingen iedereen verdacht maakt die het onderwerp op deze tribune nog durft aan te snijden?

De geloofwaardigheid van de VLD, toen zij die zaken in haar programma opnam, is even groot als de geloofwaardigheid van de genaamde Patrick Dewael. Zijn laatste daad als minister-president op zijn terugweg naar de Kamer – wees welkom, goede collega –, naar de plaats waar de lamp echt brandt, was er een die heel zijn ambtstermijn als minister-president symboliseerde. Hij deelde namelijk mee dat communautaire dossiers begrijpelijkerwijze niet voor 2004 aan bod moesten komen. Zo nam hij als zagezegd opperhoofd van alle Vlamingen de hele spankracht van het debat weg. Het is de taak en de rol van de VLD geworden te zeggen dat de communautaire problemen al te lang dit land hebben verlamd. Nu worden ze zagezegd opgelost door de VLD, terwijl hun enige oplossing erin bestaat dat de VLD alles over haar kant laat gaan. Er is geen mirakeloplossing. Er zijn alleen maar VLD-topmensen die tot alles bereid zijn gevonden, zoals bijvoorbeeld inderdaad de heer Dewael. Zij zijn bereid gevonden tot het spelen van de rol van de cynische kooplui in de tempel van de Vlaamse autonome instellingen die door de overstap van de heer Dewael op een sublieme en symbolische, doch heel effectieve manier tot tweederanginstellingen gereduceerd.

Zij, de heren Dewael en Verhofstadt, hebben gekozen voor de democratie op zijn Belgisch. De democratie op zijn Belgisch heeft nu de voorkeur van de Vlaamse Liberalen en Democraten.

Het is een democratie waarin zaken zoals Francorchamps en de Fabrique Nationale d'armes de guerre belangrijker zijn. Ze zijn dus dringend en moeten onmiddellijk uitgevoerd worden. Ze gaan onmiddellijk onze aandacht, onze zorg en onze augustuswetten verdienen. Al de rest wordt verschoven tot na 2004. Dit gebeurt allemaal op voorstel en op aangeven van een als Vlaamse minister-president verkleed Belgisch creatuur.

Het is ook een democratie waarin de MR met – amper, zouden zij zelf zeggen – evenveel stemmen als het Vlaams Blok zes kamerzetels

Le VLD a annoncé dans le contrat avec le citoyen une défédéralisation de la politique de l'emploi, de la mobilité, des soins de santé et de la politique familiale. Où peut-on en trouver trace dans cet accord de gouvernement? Ou la défédéralisation du commerce des armes et de Francorchamps sont-ils censés constituer la mise en oeuvre de la promesse électorale du VLD d'accorder davantage d'autonomie financière aux entités fédérées?

Dans aucun de ces domaines, les négociateurs flamands n'ont fait quoi que ce soit pour servir les intérêts flamands. Comme à chaque fois, on a cédé à la force brutale du PS.

Qu'en est-il de la défense des intérêts flamands? Les routes belges restent les plus mal entretenues d'Europe faute de moyens suffisants, ceux-ci étant gaspillés par le système de soins de santé wallon!

Avant les élections, le VLD voulait coûte que coûte régionaliser les soins de santé. Il s'en prend à présent à tous ceux qui osent encore évoquer la question. Dans l'élan qui l'a conduit à la Chambre, le ministre-président Patrick Dewael a mis un terme à toutes les pressions entourant les dossiers communautaires en déclarant qu'ils ne seraient pas abordés avant 2004.

On nous dit à présent que les problèmes communautaires sont résolus. En réalité, les libéraux flamands capitulent complètement. Les dirigeants du VLD sont prêts à tout pour conserver le pouvoir et ils relèguent les institutions flamandes au second plan. Il faut régler d'urgence les problèmes de Francorchamps et de la FN, le reste peut attendre. Cela ne pose aucune difficulté à M. Dewael; au contraire, il est l'instigateur de cette manœuvre.

C'est ce que l'on appelle la démocratie à la belge. Un autre exemple de cette démocratie à la belge est la répartition des sièges à

meer behaalt. Vive la Belgique, alle communautaire problemen in België zijn opgelost. Of waar Ecolo met amper zoveel stemmen als de eenzame Geert Bourgeois vier keer zoveel kamerzetels en nog eens twee senatoren binnenhaalt. In die democratie - in de kerk van het nieuwe belgicisme - mag men natuurlijk niet herinneren aan die zaken zonder van defaitisme en fatalisme beschuldigd te worden. Men klopt dan immers de fictieve problemen op die door de bedienaren van de paarse modelstaat allemaal zijn opgelost door middel van tegemoetkoming – ik herhaal het – aan alle Franstalige eisen.

Nu ik het hier toch over de NV-A heb, wil ik me even richten tot de Vlaams-nationale kiezers van de NV-A. De partij waarvoor u op 18 mei hebt gekozen preekte gisteren bij monde van Geert Bourgeois de passie van een verbond met de CVP. Vlaams-nationale boer, Vlaams-nationale kiezer, let op uw ganzen. Vergeet vooral niet dat in de parlementen die op 18 mei werden verkozen meer Vlaams-nationalisten dan ooit zijn vertegenwoordigd achter het banier van het Vlaams Blok. Het Vlaams Blok is meer dan ooit uitgegroeid tot de betrouwbare en sterke Vlaams-nationale partij die Vlaams-nationalisten nodig hebben.

Mijnheer de voorzitter, collega's, Verhofstadt vraagt begeestering ...

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, u zult niet verwonderd zijn dat ik de heer Bourgeois u laat onderbreken.

01.52 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Ik heb daar geen probleem mee.

De **voorzitter**: U hebt het blijkbaar een beetje gezocht.

01.53 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Achteraf bekeken heb ik het inderdaad gezocht.

01.54 Geert Bourgeois (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik ben telkens opnieuw gecharmeerd door de oprechte bekommernissen van de heer Annemans voor het electoraat van de NV-A. Hij heeft dat in het verleden al herhaaldelijk en op diverse manieren gedaan. De ene keer dreigde hij ons op te peuzelen. De volgende keer zei hij dat we zouden verdwijnen. Op een andere keer opende hij een charmeoffensief. Nu zal hij nog eens proberen dat electoraat binnen te halen.

Mijnheer Annemans, ik vrees voor u dat de kiezers van de NV-A die al zo vaak en herhaaldelijk geconfronteerd werden met de lokroepen van uw partij niet zullen zwichten voor het gedachtegoed van extreem rechts. Ik laat u in de waan. Ik laat u voor de zoveelste keer uw sirenenzang vertolken. Ik vrees echter voor u dat dit nog eens zal mislukken.

01.55 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Ik richt mij opnieuw tot de kiezers van de heer Bourgeois. Ik richt mij niet tot de heer Bourgeois zelf. Hij is in dialoog gegaan met de CVP over de toekomst van zijn partij. Ik wens hem daarmee veel geluk. Wij zullen te gepasten tijde de lijst maken van alle vrouwenwekkende maatregelen die de CVP in het verleden ooit heeft willen nemen inzake Vlaams-nationalisme. We zullen op dat vlak misschien bijgestaan worden door de heer Dewael. Hij heeft ook nog veel herinneringen aan het Vlaams-nationalisme en het Vlaams-nationale karakter van de CVP.

Mijnheer Bourgeois, ik richt mij alleen tot uw kiezers omdat u de dialoog met het Vlaams Blok zelf en uitdrukkelijk hebt uitgesloten. Ik richt mij tot die kiezers. Ik doe dat niet op basis van wat ik altijd gezegd heb. Ik doe dat op basis van het nieuwe feit dat op 18 mei decreëerd is

la Chambre. Le MR qui a obtenu le même nombre de voix que le Vlaams Blok y dispose de six sièges de plus que le Vlaams Blok. Quant à Ecolo et la N-VA, ils disposent - avec le même nombre de voix également - respectivement de quatre et un siège.

Par ailleurs, nous risquons d'assister à une alliance entre la N-VA et le CD&V. Que l'électeur N-VA prenne garde! N'oublions pas que depuis le 18 mai, le nombre de nationalistes flamands au sein du Vlaams Blok n'a jamais été aussi important.

01.54 Geert Bourgeois (N-VA): Je ne cesse de m'émouvoir des préoccupations de M. Annemans pour les électeurs de la NVA. Ils ne se rallieront pas aux idées de l'extrême droite, j'en suis certain.

01.55 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Nous établissons en tout cas une liste de toutes les mesures du CD&V censées rassurer sur le plan du national-flamand. Après chaque élection notre groupe compte davantage de représentants nationalistes flamands.

in het Vlaams-nationale huishouden. Tot spijt van wie het benijdt zitten er daar elke verkiezing meer – aan uw kant iets minder – Vlaams-nationalistische volksvertegenwoordigers die het einde van de Belgische unie voorstellen. Ik neem aan dat dit tot spijt is van u en van al degenen die dat benijden.

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, de heer Bourgeois wil u even onderbreken.

01.56 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Nog eens!

01.57 Geert Bourgeois (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Annemans, ik kan niet weerstaan aan de neiging om te antwoorden.

Ik moet zeggen dat ik mij zeer vereerd voelde toen uw voorzitter publiek verklaarde dat hij zich wendde tot alle kiezers en gekozenen van de NV-A behalve tot haar voorzitter. Ik kan u echter evenzeer meedelen dat de lichtjes corrumperende brief van uw voorzitter, die hij heeft gestuurd naar alle 150 partijraadsleden van de NV-A, geen of weinig succes heeft gehad. In de volledige partijraad van onze partij heeft niemand ook maar voorgesteld om in te gaan op uw koopmanspraktijken.

01.57 Geert Bourgeois (N-VA): J'ai été particulièrement honoré lorsque le Vlaams Blok s'est adressé aux électeurs de la N-VA, sauf à son président. Son appel n'a toutefois pas été entendu comme il l'espérait. Aucun membre du conseil de parti ne s'est laissé séduire par le chant des sirènes du Vlaams Blok.

De **voorzitter**: Dit is een debat over de regeringsverklaring. U mag dat niet vergeten.

01.58 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, wij praten tot het volk en niet tot elkaar. Dat heb ik bij deze gedaan.

Vande Lanotte, kalm, kalm. Daar zitten nog 200.000 kiezers. Zij zijn misschien bereikbaar voor uw Vlaams-nationalisme, maar misschien ook voor het mijne, wie weet.

Mijnheer de voorzitter, collega's, Verhofstadt vraagt begeestering en enthousiasme van de bevolking. Waar in vredesnaam moeten burgers - in Stevaert-land noemt men ze tegenwoordig mensen; burgers mag men niet meer zeggen – hun enthousiasme halen voor een abominabel geval als dit regeerakkoord, wanneer het compleet voorbijgaat aan de thema's en de debatten die de weken voor de kiesstrijd hebben beheerst, waar? Zeg eens, heren en dames van Paars, waar ziet de kiezer van bijvoorbeeld het Vlaams Blok zich weerspiegeld in uw regeerakkoord dat een democratisch project zou moeten zijn, de vertolking van de maatschappelijke noden, waar? Omdat de VLD een pak centrumstemmen heeft verzameld van de vroegere CD&V heeft ze geen oog voor de leegloop van haar eigen rechtervleugel. Dus wordt er opnieuw geregeerd met het oog op het comfort van de onderhandelingen met de PS en dus niet met het oog op de verloren VLD-kiezers. Waarin, democraten aller VLD-afdelingen, waarin ziet die voormalige VLD-kiezer zich weerspiegeld?

(...)

Mijnheer de eerste minister, was dat een interruptie of leest u voor uit ...? Ik zal u met rust laten als u mij ook met rust laat.

Waar in dit godvergeten regeerakkoord ziet u de versterking van het veiligheidsbeleid, waar? Toch niet in de aanduiding van een feeke van een Onkelinx tot minister van Justitie? Ik krijg er koude rillingen van als ik eraan denk. De PS in het algemeen en het echtpaar Onkelinx in het bijzonder, die vier jaar lang alles hebben gedaan om het beleid van de coördinator van het Veiligheidsplan, om uw Marc Verwilghen te saboteren, te vernederen, terug te fluiten, die PS en die mevrouw Uyttendaele, uitgerekend zij worden beloond met de post van Justitie. Wat een volslaan aftaan. wat een onbearrapijke vernederina voor de

01.58 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): M. Verhofstadt demande aux citoyens de faire preuve d'enthousiasme mais quelles raisons ont-ils de se montrer enthousiastes? Je ne retrouve aucune trace dans l'accord de gouvernement des discussions qui ont été menées au cours des semaines et mois écoulés. L'accord ignore également les véritables besoins de la société.

Le VLD est tellement préoccupé par la nécessité d'établir une relation efficace avec le PS qu'il ne remarque pas la désertion de son aile droite. Qu'a-t-il d'ailleurs encore à offrir à l'électeur de droite? A présent que cette chipie d'Onkelinx est devenue ministre de la Justice, il ne faut plus rien attendre d'un renforcement de la politique de sécurité. Sous la précédente législature, la ministre a tout mis en œuvre pour mettre des bâtons dans les roues au coordinateur du VLD en charge de la politique de sécurité. En lui laissant le portefeuille de la justice, le VLD s'est encore davantage éloigné de son aile droite. Il y a deux semaines à peine, Karel De Gucht déclarait qu'en matière de sécurité et de justice, le PS semblait vivre sur une autre planète. Le Vlaams Blok pourra certainement se réjouir de voir son électorat

VLD. Het ziet er lief uit voor het vervolgingsbeleid. Het ziet er lief uit voor de burgers van de Seefhoek. Ik herhaal het, koude rillingen krijg ik van uw Justitiemens met haar gefanatiseerde prioriteit voor de racismebestrijding. Wat heeft de Vlaamse kiezer die, als het verdorie toch over duidelijke uitspraken gaat, wel heel, heel, heel duidelijke uitspraken heeft gedaan over veiligheid, wat heeft die in vredesnaam te verwachten? En waar in heel uw godvergeten regeerakkoord staat een kluitig en overtuigend hoofdstuk over een harde aanpak van de misdadigheid en de stadscriminaliteit, waar? Wat hebt u anders gedaan, mijnheer De Gucht, dan verder de rechtervleugel van uw partij vervreemden van de VLD door het Justitiebeleid volledig uit te leveren aan mensen waarvan u twee weken geleden nog wist te melden dat ze precies inzake Veiligheid, precies inzake Justitie, niet alleen leven op een andere planeet, maar volgens u zelfs in een ander sterrenstelsel. Mijnheer De Gucht, wat gaan wij zeggen aan de burgers van Antwerpen die ondanks het feit dat u in een recordtempo vreemdelingen stemrecht geeft, die ondanks dat nog in grotere getale dan in 2000 al het geval was opnieuw voor het Vlaams Blok hebben gestemd, wat gaan wij hen zeggen? Dat de VLD iemand heeft aangeduid die Justitie bedrijft vanuit een ander sterrenstelsel? Dewael zal aan de politiemensen mogen gaan uitleggen waarom het stelsel dat systematisch de Arabische autodieven vrijlaat, de Noord-Afrikaanse relschoppers en vandalen vrijlaat, de Oost-Europese maffiosi en de Tunesische drugsdealers vrijlaat, waarom dat stelsel door de VLD is uitgeleverd aan uitgerekend de PS.

Veiligheid, gezondheidszorg, Vlaamse autonomie, nog nooit...

(...)

U moet nu aan Dewael eens uitleggen dat hij vooral niet op mij mag repliceren.

Mijnheer Dewael, dat is uw techniek geweest de afgelopen vier jaar, en dat ...

01.59 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Annemans, minister Dewael vindt u eigenlijk veel rechtser en veel hatelijker dan Dewinter. Dat is alles wat hij zei.

01.60 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Ah, dank u wel. Ik had niet verstaan wat u zei.

01.61 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Annemans, de haat die u daarjuist uitsprak ten opzichte van een dame van de regering, is kenschetsend voor uw mentaliteit.

01.62 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Neen, neen, ik ken mevrouw Onkelinx zeer goed – misschien niet zo goed als u, dat kan ik wel toegeven – maar ik weet wat zij in haar mars heeft en ik krijg koude rillingen van Onkelinx op Justitie. U bent daarvoor verantwoordelijk. Ik daag u uit...

01.63 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: U bent er bang van.

01.64 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de eerste minister, ik daag u uit om te bewijzen dat de criminelen bang zijn van mevrouw Onkelinx. Ik denk dat ik er inderdaad meer schrik van moet hebben. Ik zou eens willen zien. niet in een applausnummertje van een

considérablement renforcé dès lors que la justice, qui libère déjà à tout va des criminels arabes et des bandes mafieuses d'Europe de l'Est, est aux mains d'une personne venant d'une autre planète.

01.61 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: La haine de M. Annemans envers Mme Onkelinx est révélatrice de la mentalité du Vlaams Blok.

01.62 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Je sais de quoi Mme Onkelinx est capable et la simple idée qu'elle devienne ministre de la Justice me donne froid dans le dos.

01.64 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): C'est à moi qu'elle fait peur, pas aux criminels. Je serais curieux de connaître les

VLD-congres na een toespraak van Guy Verhofstadt, maar in een resolutie of in een referendum onder de VLD-leden, wat zij vinden van mevrouw Onkelinx op Justitie en op Veiligheid. (*Applaus*)

Veiligheid, Gezondheidszorg, Vlaamse autonomie, nog nooit zijn de taboes zo hoog opgestapeld geweest als op wat Pim Fortuyn in een vergelijkbare context de paarse mestkar noemde. Nooit zijn de blokkeringen, nooit zijn de taboes zo indringend en zo fundamenteel geweest. Mijnheer de eerste minister, bespaar ons daarom uw prekerig gedoe over nieuwe tijden en betere oplossingen. Het is allemaal gebaseerd op de bereidheid van de VLD om een goed bestuur voor de Vlamingen in te ruilen voor machtsuitoefening in België. Precies datgene wat u zoveel jaren – en zeer terecht – verweet aan de CVP! De VLD is, amper vier jaar na haar oppositieperiode, opnieuw de aloude pest voor Vlaanderen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de tijd ontbreekt mij om het personeelsbeleid van de coalitie te bespreken. Daarover zou echter wel een mooie conference te geven zijn. Stevaert-land, naar het woord van de kwaliteitskrant De Morgen, is het land waarin de geliefde partijleider wordt aanroepen met de krantentitels "Steve is God". Stevaert-land - u hebt daar in Limburg electoraal mee kunnen kennismaken, mijnheer de vice-premier - heeft wel wat te zien gegeven inzake politiek personeelsbeleid. De regering heeft nieuwe jobs beloofd. On est, en effet, jamais mieux servi que par soi-même. De exuberante aantallen ministers en staatssecretarissen of regeringscommissarissen, die vorige keer werden verantwoord met de slogan "We zijn toch met zes partijen", worden nu gewoon overgenomen en bevestigd met de verantwoording dat het er deze keer tenminste niet meer zijn dan de vorige keer. Zo mag men, nu Copernicus samen met de carrière van papa Van den Bossche is begraven, ook weer onbelemmerd kabinetten vullen. Paars wordt dus alvast een leuk feest voor... paars! Zeker nu een groot deel van de vroegere kabinetten, om in de kabinetten nog meer plaats te maken naar het Parlement en zelfs naar het staatssecretariatschap, is doorgeschoven. Kortom, eigen job eerst, zou ik zo zeggen. Eigen familie eerst, ook. Eigen familie eerst. Het grootste spektakel kwam, op dat stuk, met een ex aequo van de families Michel, Ducarme en Duquesne. Maar ook aan Vlaamse kant laat men zich uiteraard niet onbetuigd. Ik vraag mij trouwens af wat er eigenlijk mis is met Bruno Tobback. Hij is verdorie het enige kind aan het worden dat nog geen minister is. Dat lijkt mij voor de stad Leuven een veeg teken. Met al mijn respect voor de in alle opzichten stille en brave Peter Vanvelthoven, maar men vraagt zich toch af: als hij het kan worden, waarom Bruno dan niet?

Ik zal ophouden over dat personeelsbeleid. Ik zal niks over Freya zeggen. Ik zal niks over Coveliers zeggen en ook niet over Annemie Neyts, niks over de applausmachine Vautmans-Chevalier. Ik zal niks over Rik Daems zeggen. In het huis van de gehangene spreekt men immers niet over de genadeloze machtsstrijd binnen de VLD. Hij mag nu schijnt het fractievoorzitter worden. Volgens mij is dat de afschuwelijkste straf die men iemand kan toebedelen in de meerderheid. Hij moet hier nu iedere week komen zeggen hoe goed het allemaal wel is. Ik voel met u mee, collega Rik Daems. Dan nog liever Ontwikkelingssamenwerking zou ik zo zeggen.

Ik zal ophouden over het personeelsbeleid, want ik zou te ver uitweiden, voorzitter. Ik wil hier enkel nog het volgende zeggen. De Vlaamse partijen die mee deze regering hebben gevormd en die ook de vorige regering hebben bevolkt, hebben de kiezer voorgehouden dat er vier begrotingen in evenwicht werden ingediend. Guy Verhofstadt heeft de hele verkiezingscampagne lang volgehouden en persoonlijk verkondigd

résultats d'un sondage au sein du VLD à propos de son arrivée à la tête de ce département.

La sécurité, les soins de santé et l'autonomie flamande sont les grands tabous de la coalition violette. Le principe fondateur de ce gouvernement est le troc perfide du pouvoir contre l'asservissement des revendications flamandes. C'est exactement ce que l'on reprochait à l'ex-CVP.

En ce qui concerne le personnel du gouvernement violet, il suffit de considérer le nombre exubérant de ministres et de secrétaires d'Etat. Si, lors de la formation du précédent gouvernement, l'excuse avancée était que la majorité comptait six partis, nous constatons qu'aujourd'hui, elle n'en compte pas plus qu'en 1999. Copernic étant mort et enterré, les cabinets peuvent à nouveau engager à tour de bras et leur mot d'ordre sera: "notre travail d'abord" et "notre famille d'abord".

Voyez les dynasties Michel, Ducarme et Duquesne. Bruno Tobback semble être le seul fils d'homme politique à ne pas encore être ministre. Si Vanvelthoven y arrive, pourquoi pas Tobback?

J'en termine ici en ce qui concerne la gestion du personnel. Je ne dirai rien à propos de Freya, de M. Coveliers ou de Mme Neyts, ni à propos du duo Vautmans-Chevalier, dont l'enthousiasme alimente l'applaudimètre. Je n'évoquerai pas davantage le cas de Rik Daems qui s'est vu bombarder, en guise de punition, chef de groupe et pourra venir nous informer chaque semaine que tout va pour le mieux dans le meilleur des mondes.

Je souhaiterais simplement encore dire ceci: l'on a fait croire à l'électeur que quatre budgets consécutifs ont été déposés en équilibre. Le premier ministre en personne a annoncé que le budget 2003 était en équilibre alors qu'il savait pertinemment que le budget était bel et bien déficitaire, puisque le rapport du Bureau fédéral du Plan, dont il a reporté la

dat zelfs zijn begroting van 2003 in evenwicht was. Ik beweer hier in alle duidelijkheid: hij heeft dat wetens en willens gedaan toen hij wist dat het tekort van de begroting voor 2003 al een feit was.

Het rapport van het federaal Planbureau, hier reeds besproken met de vooruitzichten tot 2008, draagt de datum van april 2003. Het is bijna wiskundig zeker dat Verhofstadt ervan op de hoogte was, vermits het normaal gesproken van zodra het was opgesteld, ook in handen was van zijn kabinetschef Coene. Omdat het rapport het begrotingstekort voorspelde, heeft Verhofstadt besloten om de publicatie ervan te doen vertragen en om vervolgens te beginnen te liegen over het evenwicht in zijn begroting tijdens de verkiezingsperiode. Verhofstadt werd na de verkiezingen publiek geconfronteerd met de feiten en hij lanceerde het gewauwel over het zogeheten cyclisch neutrale budget dat dan zogenaamd structureel in evenwicht is, de zogenaamde uitzuivering van de conjuncturele elementen.

Dat alles kan onmogelijk verbergen dat, ongeacht men de normen van de Oeso of de Europese Commissie als bron neemt, de regering telkens beduidend slechter heeft gepresteerd inzake het effectief gerealiseerde begrotingssaldo. Of Verhofstadt I heeft verkwist, wordt daardoor duidelijk. Hij heeft de economische hoogconjunctuur verkwist en niks fundamenteels gedaan. De maatregelen van Verhofstadt veranderen niets structureels, ze zijn belachelijk. Specialisten spreken over *mesurettes*. Dat prachtige Franse verkleinwoord wordt gebruikt wanneer men iets denigrerend wil maken. Wat u hier komt voorstellen, zijn *mesurettes* op economisch vlak.

Pas enkele dagen na de verkiezingen mocht plotsklaps iedereen, Di Rupo inclusief, over de slechte economische vooruitzichten spreken, het tekort van de sociale zekerheid werd bevestigd, het Instituut voor Nationale Rekeningen en de werkloosheidsbalans mochten aan bod komen. Het debat over het dalende ondernemersvertrouwen mocht worden gevoerd en de lege orderboeken, de daling van de private consumptie, de indicatoren van het verbruikersvertrouwen, de handelsinvesteringen, het stijgende spaarvolume, de schuldsituatie van de ondernemingen en de dalende uitvoer, ze mochten allemaal aan bod komen na de verkiezingen.

De gespecialiseerde pers begint de eerste artikelen nu te publiceren over de aanzet van een deflatie. Japan, dat veel te laat heeft gereageerd, weet niet hoe het uit die spiraal moet. De Verenigde Staten vrezen dat de deflatie eraan komt, want alsmaar grotere en snellere intrestdalingen hebben geen effect meer. Duitsland vraagt zich af of het al in een deflatieperiode zit en of intrede met de sterke mark in de eurozone niet de oorzaak was van de vertragingen. Iedereen is zeer sterk op zijn hoede en zeer beangstigd. Iedereen beseft dat structurele maatregelen nodig zijn.

In Nederland loopt een formatie met de socialisten stuk op hun weigering om de paarse droom los te laten, om het failliet van de paarse droom in te zien. Hier in België zijn wij echter altijd tien jaar voorop in onze achterlijkheid. Hier is niets aan de hand. Hier blijven we stevig op de koers die Di Rupo heeft uitgezet. Vlaanderen zelf gaat onder leiding van de VLD mee de dieperik in. Wie durft te twijfelen, krijgt een roepende en tierende Verhofstadt op het spreekgestoelte die zegt dat iedere twijfel aan de weldaden van l'Etat PS gelijkstaat met defaitisme en fatalisme. Om te illustreren dat het hem menens is met zijn onverstoortbaar optimisme, hevelt hij heel het domein van de sociale sector over naar de opperpriesters van het verstarde conservatisme op dat vlak, namelijk naar de Parti Socialiste.

publication, annonçait le déficit budgétaire dès avril 2003. Lorsqu'il a été confronté aux chiffres réels, il s'est mis à ratiociner à propos d'un soi-disant budget cyclique neutre. Il n'est toutefois pas parvenu à masquer le fait que le gouvernement a manifestement obtenu de mauvais résultats en ce qui concerne le solde budgétaire effectivement réalisé. Le gouvernement Verhofstadt I a gaspillé les fruits de la haute conjoncture économique. Il a omis de procéder à des interventions structurelles, se bornant à prendre, dans le domaine économique, des *mesurettes*. Ce n'est qu'à l'issue des élections qu'il a été permis de faire état des prévisions économiques désastreuses. La presse spécialisée commence à publier des articles à propos de la déflation qui s'annonce. Le Japon, les Etats-Unis et l'Allemagne se tiennent sur leurs gardes et se rendent compte de la nécessité de mesures structurelles.

Les Pays-Bas prennent conscience de la faillite du rêve violet mais tout continue d'aller pour le mieux en Belgique et la Flandre est entraînée dans le gouffre sous la poussée du VLD. Ce gouvernement constitue une véritable menace pour les Flamands.

Les factures impayées du déficit budgétaire, de la SNCB, de La Poste et des investissements dans le domaine des infrastructures s'accumulent. Dans l'intervalle, les vrais problèmes demeurent irrésolus, tels que la loi de naturalisation rapide, la question de l'immigration et l'immense dossier des pensions. Le pire, toutefois, ce sont les mensonges destinés à dissimuler les divergences internes, le report des mesures structurelles et la catastrophe vers laquelle on précipite la Flandre. Mais dans l'univers de Monsieur Stevaert, il n'existe pas de catastrophe, ni de contradiction entre la Wallonie et la Flandre ou entre la gauche et la droite. L'accord de gouvernement escamote avec une légèreté presque angoissante les choix importants qui s'imposent. La coalition violette repose-t-elle sur

Uw regering, dames en heren van de post-paars-groene modelstaat, wordt net als de paars-groene voorganger een ernstige bedreiging voor de Vlamingen. Onbetaalde facturen liggen in de kast. Ik denk aan het begrotingsdeficit. Levensbedreigende verzakkingen worden niet gesaneerd. Ik denk aan de NMBS, aan De Post, aan de alweer onmogelijk gemaakte infrastructuurinvesteringen. De echte problemen blijven onbesproken, de snel-Belg-wet, de voorttikkende problemen van het immigratievraagstuk, de pensioenijsberg waar we op afstevenen, de gezondheidszorg die een Waalse selfservice zijn geworden. Er is geen glorie en er is geen passie in deze regering, maar dat is nog niet het ergste. Het ergste zijn de schijn, het bedrog en de leugens die de onderhuidse tegenstellingen verbergen, de structurele ingrepen uitstellen en de generaties na ons onderdampelen in de catastrofe, een catastrofe die u blijkbaar, dames en heren, niets kan schelen want in Stevaert-land, het land van de gratis pintjes, bestaat er geen catastrofe. In Stevaert-land, door een rentmeester nederig bestuurd, met name door de ietwat vermoeide en overspannen naar zijn uitgeblustheid en Europese carrière uitdijende Verhofstadt, bestaan geen tegenstellingen. Er bestaat geen links-rechtse tegenstelling en er bestaat geen Vlaams-Waalse tegenstelling. Er bestaan geen pijnlijke keuzes. Nu de eerste tekenen van die deflatie aan de horizon opdoemen en iedereen daarvoor beducht is, nu gebleken is dat het economisch succes van de periode vlak na het aantreden van paars-groen gewoon verkwaanseld is, neemt het gevoel toe dat het feest voorbij is. De belangrijke keuzes die zich wel degelijk opdringen, worden niet gemaakt. Uw regeerakkoord gaat daar echter allemaal aan voorbij met een lichtzinnigheid die bijna griezelig is, die beklemmend is.

Is paars opgewassen tegen de problemen die zich nu aandienen, is er voldoende cement in die paarse combinatie om een storm te doorstaan of is het veeleer los zand waarmee die combinatie aan elkaar hangt? Het antwoord is neen. Natuurlijk is er enig cement aanwezig en waar te nemen. Elio Di Rupo zei vorig jaar deze tijd in *De Morgen*: "De sterkste prestatie heeft deze regering geleverd op het terrein waar ze als een coalitie van leken kon optreden. Ze is erin geslaagd het geloof terug te dringen tot een aspect van het privé-leven. In ethische dossiers heeft Verhofstadt het verschil kunnen maken. Ik denk aan euthanasie maar ook aan het homohuwelijk, het onderzoek naar de embryo's en de niet-discriminatie van niet gehuwden". Ziedaar, beste collega's, door hemzelf beschreven het beleid van paars, van Di Rupo, toen nog met groen. Di Rupo heeft gelijk. Daar zit het verschil en daar zit het cement. De libertaire ethiek als cement van de paarse coalitie, de afrekening met de christelijke vleugel van politiek België en wat weet ik allemaal, die afrekening vormt het cement en niets anders.

Dit is mijn punt nu. Paars ontbeert het staatsmanschap dat nodig is om de zware problemen aan te kunnen waar Vlaanderen binnen de Belgische gevangenis mee geconfronteerd zal worden. Om paars België overeind te houden, moet er gedaan worden alsof er geen problemen zijn. Anders eindigt het wegens zijn inherente links-rechtse en Vlaams-Waalse tegenstelling onmiddellijk naar het woord van Louis Tobback in een bont en blauwe coalitie. Welnu, zo'n onnatuurlijk, zeker op sociaal-economisch vlak, samengaan van links en rechts kan alleen als er een politiek zonder principes wordt gevoerd, een louter opportunistisch beleid dat dan pragmatisme wordt genoemd maar dat hetzelfde betekent.

Bij het aantreden van paars-groen werd nog – zij het louter met woorden – een poging gedaan om er een schijn van principevastheid aan te geven met de term actieve welvaartstaat, maar sinds de totale mislukking van dat concept – er is minder activiteit dan voordien en de welvaart is minder dan ooit vast – hebt u. leden van deze coalitie, zelfs

du ciment ou sur du sable?

Elio Di Rupo avait déjà annoncé lui-même la couleur en qualifiant dans *De Morgen* le gouvernement arc-en-ciel de coalition de profanes. Le seul ciment de la coalition violette est en effet le règlement de compte voulu avec l'aile chrétienne de la Belgique politique.

La collaboration contre nature entre la gauche et la droite n'est possible que dans le cadre d'une politique sans principes, une politique purement opportuniste. Précédemment, on avait tenté de sauver les apparences en recourant à la notion d'Etat social actif mais, vu le complet échec de celui-ci, on gouverne désormais sans principes.

Il ne reste que l'opportunisme, comme en témoigne la coalition à l'hôtel de ville d'Anvers, sans points de repère pour l'électeur, sans certitude et sans personnalités marquantes.

Il est pourtant possible d'imaginer un gouvernement qui résorberait la dette de l'Etat, qui amorcerait le débat sur la sécurité sociale et les pensions, qui aborderait la question de la sécurité; qui délivrerait les entreprises publiques de leur retard de cinquante ans et montrerait aux étrangers quelle est leur place. Il est possible d'imaginer un gouvernement qui dirigerait mieux et plus équitablement les Flamands. Sous ce gouvernement, la Flandre ne devrait pas subir la crise sociale et économique. En effet, grâce à la sécurité sociale autonome, trois milliards de francs par an pourraient être dégagés pour abaisser les charges sociales, pour lier les pensions au bien-être et les revenus de notre Région augmenteraient ainsi de 20%, ce qui permettrait d'éviter la déflation redoutée. Ce gouvernement tenterait d'instaurer le modèle confédéral pour la Flandre et privilégierait son propre peuple. Mais nous constatons aujourd'hui que les ministres flamands font passer l'opportunisme de leur carrière avant leurs principes. Nous n'assisterons toutefois pas

de schijn van de principes achterwege gelaten.

Dat is het voordeel van de duidelijkheid: er wordt nu alleen nog geregeerd. Alleen nog het opportunisme, zonder principes, blijft over, een soort Antwerpse stadhuiscoalitie, waarin zowel links als rechts samen huizen, zonder principes, geen herkenningpunten voor de burger, geen zekerheden en geen grote figuren meer, geen staatslieden meer, alleen nog een kluwen van ellebogen. Er is een regering denkbaar die de staatsschuld zou terugdringen in plaats van valse berichten daarover te verspreiden, een regering die de debatten over sociale zekerheid en pensioenen zou durven aansnijden zoals in al onze buurlanden op dit moment het geval is, een regering die preventief en repressief het veiligheidsvraagstuk werkelijk zou aanpakken in plaats van steeds meer criminaliteit ongemoeid te laten, een regering die haar overheidsbedrijven uit de 50 jaar achterstand zou wegslepen waarin die zich bevinden, en een regering die de vreemdelingen hun plaats zou leren kennen in plaats van alsmaar fauteuils aan te slepen voor iedereen uit heel de wereld. Er is naast een regering die dat signaal van de burger zou begrepen hebben, ook een regering denkbaar die de Vlamingen beter, en dus rechtvaardig, zou besturen.

Die regering zou een regering zijn waarin de Vlamingen de gevolgen van de sociale en economische crisis die op ons afkomt, niet zouden moeten ondergaan. Het zou een regering zijn die een autonome sociale zekerheid voor Vlaanderen bespreekbaar zou maken en zo bijna 3 miljard per jaar ruimte voor loonlastenverlaging zou geven. Er zou ruimte zijn om de pensioenen welvaartsvast te maken. Is er één socialer maatregel denkbaar? Er zou ruimte zijn om de gezondheidszorg op tal van punten te verbeteren en ons regionale inkomen met 20% te doen stijgen en de gevreesde deflatie waarover ik sprak, onmogelijk te maken. Die regering is een regering waarvan u, Patrick Dewael en Guy Verhofstadt, in uw jonge jaren de indruk hebt gewekt dat u erin hebt geloofd. Mijnheer de rentmeester van Stevaert-land, mijnheer de lijsttrekker van de provincie Limburg en van Di Rupo-land, het was een regering die voor Vlaanderen een confederaal model zou hebben nagestreefd.

Eigen volk eerst. In heel de wereld krijgen alleen Vlamingen te horen dat zo'n idee strijdig is met het principe van een zogeheten solidariteit. Wallonië weet zeer goed dat België niets met solidariteit te maken heeft, maar alles met machts- en krachtsverhoudingen. Er komt alleen een Belgische regering indien de Vlaamse partijen het principe van de unitaire sociaal-economische structuren niet ter discussie stellen. Het eigen volk eerst is voor later, wellicht voor wanneer het te laat is en de catastrofe van een totale verarming zich zal voltrokken hebben. Tot dan treden er Vlaamse eerste ministers aan die de principes waarop hun vroegere opgang in de Vlaamse politiek was gebaseerd, ondergeschikt maken aan hun opportunisme, het pragmatisme van hun actuele carrière. Het is altijd zo geweest. Het is de kern van het Belgische verhaal en van ieder aantreden van iedere Belgische regering. Het eigen volk eerst wordt naar het achterplan verschoven. Wij, vertegenwoordigers van het eigen volk eerst in het Parlement, zullen dat niet lijdzaam ondergaan.

Uw eerste ministerschap was gebaseerd op de ambitie het Vlaams Blok, extreem-rechts zoals u dat noemt, terug te dringen. De kiezers hebben uw ambitie beoordeeld. Wij gaan door, want u, Guy Verhofstadt, bent een moreel gevaar voor Vlaanderen.

01.65 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le premier ministre. chers collègues. il aura fallu pas moins de cinquante

passivement à la relégation au second plan de notre peuple. Votre premier mandat se fondait sur votre volonté d'amoindrir le *Vlaams Blok*. Les électeurs ont jugé votre ambition et nous poursuivons donc notre chemin. Le premier ministre Guy Verhofstadt représente un danger moral pour la Flandre.

01.65 Marie Nagy (ECOLO): Het paarse compromis holt zowel de

jours aux socialistes et aux libéraux pour aboutir à un accord en vue de la formation d'un gouvernement fédéral. Les défis que ce dernier devra relever sont très importants, personne n'en disconvient. Pour y parvenir, monsieur le premier ministre, il vous faudra non seulement du souffle mais aussi une capacité réelle de mettre en œuvre des solutions concrètes, réalistes et justes, qui n'hypothèquent pas l'avenir commun. Nous n'aurons pas le mauvais goût de nous plaindre du fait que les projets libéraux en sortent légèrement écornés. Maints progrès sociaux ne s'en sortent pas tellement mieux, ce que nous regrettons et ce que devrait regretter l'ensemble des formations progressistes et des organisations sociales. Sous cet angle, le compromis violet est politiquement perdant-perdant.

La nature de ce compromis supposait des risques évidents pour le présent et l'avenir de la société belge. Sans moyens publics nouveaux significatifs, l'ensemble des fonctions collectives et plus particulièrement les services publics, la sécurité sociale et l'avenir des pensions légales sont gravement compromis à terme.

Je voudrais rassurer MM. Van der Maelen et Bacquelaïne qui s'inquiétaient de la prise de conscience d'Ecolo suite au résultat du 18 mai: la défaite que la famille écologiste a connue ce jour-là nous renvoie à nous-mêmes, à une remise en question de notre stratégie politique. Cependant, vous avez tort de présenter la coalition violette comme l'écho de la volonté de l'électeur. Certes, une part importante de la population a soutenu les libéraux, tant ils annonçaient de nouvelles baisses d'impôts, qu'on ne verra sans doute pas arriver. Une autre partie de la population a soutenu l'idée de partager le progrès, chère aux socialistes. Ceux-là chercheront en vain la trace d'un rééquilibrage du financement de la solidarité par la mise à contribution du capital ou des revenus de la fortune. L'électeur moyen est donc un acteur de légende. Si certains veulent l'eau chaude quand d'autres préfèrent l'eau froide, peut-on en inférer avec certitude qu'ils aiment tous l'eau tiède? Certes, libéraux et socialistes ont des valeurs communes: ils partagent un assentiment à l'économie globalisée telle qu'elle est, productiviste et irresponsable au sujet de l'avenir. On ne s'étonnera donc pas que la dimension de durabilité du développement soit si peu prometteuse dans cet accord. Ce n'est pas une surprise mais c'est néanmoins tellement dommageable. Les sociaux-libéraux ne parviennent pas à faire de l'écologie. Les exigences de la sauvegarde du climat sont dans les limbes, comme les perspectives d'une mobilité durable. Pour cela, monsieur le premier ministre, vous affirmez le contraire avec force.

Le gouvernement annonce simultanément la création de 200.000 emplois, des mesures pour encourager la création d'entreprises, un renforcement de la sécurité sociale et le maintien du cadre financier. Créer 200.000 emplois: qui ne pourrait pas se réjouir de cette intention? L'emploi est une des meilleures manières d'assurer une base solide à la sécurité sociale. Mais l'objectif est-il réalisable? D'après le bureau du Plan, à politique inchangée, 132.000 emplois seront créés entre fin 2003 et fin 2007.

Il faudra donc encore créer 68.000 emplois en quatre ans. Les pistes de Verhofstadt II permettront-elles d'y arriver?

Pour y parvenir, le gouvernement table avant tout sur une nouvelle réduction des cotisations patronales de 800 millions, sans évaluation de l'impact réel des mesures antérieures. Mais il ne faut pas s'attendre à ce que plus de 12.000 emplois soient créés par ce biais. Dans le même temps, il n'envisage pas de mesures pour empêcher la suppression en préparation de milliers d'emplois dans les entreprises

libérales projecten als tal van sociale verworvenheden uit. Het weegt dreigend op de openbare diensten en op termijn lopen de sociale zekerheid en de wettelijke pensioenen gevaar.

Het klopt dat een deel van de kiezers gekozen heeft voor de liberalen die een nieuwe belastingverlaging in het vooruitzicht stelden; en een ander deel van de kiezers wenste te delen in de sociale vooruitgang, zoals die door de socialisten werd voorgesteld. Deze beloften zullen niet gehouden worden. En is het omdat de enen warm en de anderen koud water willen dat iedereen met lauw water wordt opgezadeld?

De socialisten en de liberalen stemmen in met een geglobaliseerde economie die een stijging van de productie beoogt. Om die reden voorspelt het akkoord weinig goeds op het vlak van duurzame ontwikkeling, vrijwaring van het klimaat en van een langetermijnvisie op duurzame mobiliteit.

De regering wil 200.000 nieuwe banen scheppen. Wie zou daar niet blij mee zijn? Volgens de voorspellingen van het Planbureau wordt die doelstelling zonder nieuwe maatregelen echter niet bereikt, en zal men niet verder komen dan 132.000. Een verdere lastenverlaging van 800 miljoen zou slechts goed zijn voor 12.000 nieuwe banen, en men is niet van plan om iets te ondernemen tegen het geplande verlies van 20.000 jobs bij de overheidsbedrijven.

Ook met maatregelen om starters aan te moedigen kunnen we alleen maar blij zijn. Er is echter geen sprake van ambitieuze plannen om de economische groei weer aan te zwengelen.

Hoe moet de groeinorm van 4,5% voor de uitgaven voor de gezondheidszorg, die als een overwinning werd voorgesteld maar eigenlijk niet meer is dan de bevestiging van het historische aroeciifer, aefinancierd worden?

publiques, 20.000 environ disent les organisations syndicales. Ma collègue Zoé Genot développera plus en profondeur la question de l'emploi.

"Prendre des mesures pour encourager la création des entreprises". Qui ne pourrait également souscrire à cette volonté du gouvernement fédéral de donner du souffle aux connaissances et à la volonté d'entreprendre? Toute mesure pour relancer l'activité des PME est évidemment la bienvenue, comme par exemple l'accès facilité au crédit. Mais encore une fois, l'accord ne prévoit pas d'action réellement ambitieuse de relance de la croissance économique. Ma collègue Muriel Gerkenes développera le chapitre consacré aux PME.

Le gouvernement nous annonce la croissance de 4,5% en termes réels des dépenses d'assurance de soins de santé obligatoires. C'est très important parce que le secteur des soins de santé a besoin de cette régularité. Mais l'augmentation de la norme budgétaire ne fait que confirmer la tendance historique. La croissance réelle des dépenses de soins de santé, sur les dix dernières années, est effectivement de l'ordre de 4,5%.

Il est politiquement intelligent de présenter un fait acquis comme une conquête, mais comment le financer au-delà de l'augmentation prévue du prix du tabac? Comment assurer l'équilibre budgétaire de la sécurité sociale et, dans le même temps, financer la réduction des charges patronales?

Monsieur le premier ministre, c'est évidemment au niveau budgétaire que le bât blesse. Pendant toute la durée des négociations, nous avons entendu des négociateurs plus que déterminés à définir un cadre budgétaire strict, avec des projections financières détaillées. Mais aujourd'hui, le cadre budgétaire convenu tient en une page qui laisse la porte ouverte à infiniment plus de questions que de réponses.

Le gouvernement devra compter en 2004 sur environ 2,7 milliards de recettes supplémentaires et/ou d'économies compensatoires, s'il veut atteindre l'objectif budgétaire qu'il s'est donné, à savoir l'équilibre budgétaire à tous les niveaux de pouvoir.

Cet impact peut être estimé à près de 4,5 milliards d'euros en 2007 si le gouvernement entend respecter son objectif budgétaire d'un surplus primaire de 0,3% du PIB en 2007 et de 5,7 milliards d'euros, si l'on s'inscrit dans les perspectives du Conseil supérieur des Finances.

On peut, après une première estimation, considérer que certaines mesures positives, nouvelles, contenues dans l'accord de majorité augmentent les besoins de financement de 0,3% du PIB en 2004 et de 0,7% du PIB en 2007. Evidemment, le gouvernement peut tabler sur les effets de retour, mais rappelons la modestie de ceux-ci dans une économie ouverte comme celle de la Belgique. De toute manière, la nouvelle coalition ne nous dit absolument pas comment elle parviendra à financer ses projets tout en respectant ses objectifs budgétaires.

Enfin et surtout, la majorité violette semble rester sourde aux appels du Conseil supérieur des Finances en matière de fonds de vieillissement. Celui-ci insiste sur la nécessité de financer le fonds de vieillissement au moyen d'excédents budgétaires, structurels, croissants et ce au plus vite, déjà en 2004. Il précise qu'augmenter le capital du fonds au moyen d'opérations ponctuelles sur la dette Maastricht, même si cela peut paraître efficace pour alimenter le fonds au cours de l'actuelle législature - jusqu'à 2 milliards en 2007 - ne suffira pas pour atteindre les objectifs de financement du fonds d'ici 2015.

Welke middelen zullen daarvoor worden aangewend, behalve de inkomsten uit de verhoging van de tabaksprijzen?

Het budgettair kader beslaat slechts een bladzijde, waarop meer vragen dan antwoorden te vinden zijn. Uit een eerste raming blijkt dat een aantal positieve maatregelen uit het regeerakkoord de financieringsbehoefte in 2004 met 0,3 % BBP en in 2007 met 0,7 % BBP zullen doen toenemen. De coalitie verduidelijkt niet hoe ze haar plannen zal financieren zonder het nagestreefde begrotingsevenwicht in het gedrang te brengen.

De Hoge Raad van Financiën, tot slot, vraagt dat het Zilverfonds vanaf 2004 zou worden gespijsd met toenemende structurele begrotingsoverschotten. Wanneer men enkel via gerichte ingrepen op de schuld te werk gaat, die zo'n 10 miljard zullen opbrengen, zal dat onvoldoende zijn om de doelstellingen van 45 à 46 miljard euro voor 2015 te halen. De coalitie had daar echter geen oren naar.

Inzake milieubeleid zorgde de vorige regering met een groot aantal maatregelen voor een trendbreuk (diversificatie van de energiebronnen, federaal plan voor duurzame ontwikkeling, klimaatplan...), ze speelde op het internationale niveau een belangrijke rol en moedigde de bedrijven aan de weg van de duurzame ontwikkeling in te slaan.

Zal de nieuwe regering dat werk voortzetten?

Het akkoord voegt niets toe aan het eerste federaal plan voor duurzame ontwikkeling of aan de bestaande wetgeving.

Begin 2003 stond niets een verdeling van de doelstellingen van het Protocol van Kyoto over het federale en het gewestelijke niveau nog in de weg. Eerst werd het dossier doorgeschoven naar het formatieberaad, nu verwijst de premier het naar een commissie.

Ces besoins sont, en effet, estimés à 45 milliards d'euros à prix courant, soit un effort de l'ordre de 35 milliards d'euros en deux législatures.

Monsieur le premier ministre, en soulignant que l'environnement fut pendant des dizaines d'années un parent délaissé, vous rejoignez l'une des préoccupations de ma famille politique. Cependant, le gouvernement précédent a mis fin à cette époque. Pour ne citer que quelques gros dossiers, il a décidé de nouvelles politiques énergétiques en programmant la diversité des sources d'énergie, il a approuvé un plan fédéral pour le développement durable, un plan "climat" et une charte environnementale pour les administrations. Le gouvernement précédent a également joué un rôle-clé sur la scène internationale lors de conférences sur le climat, la biodiversité ou d'autres dossiers. De surcroît, le précédent gouvernement a adopté des mesures positives pour encourager les entreprises et la population à s'inscrire dans la voie du développement durable : un cadre réglementaire pour encourager les énergies renouvelables, des primes pour les voitures LPG, des déductions fiscales pour les investissements en matière d'économie d'énergie.

Je sais que vous avez la mémoire courte et que vous présentez toujours bien l'instant que vous vivez mais je tenais à rappeler vos propos lors de la discussion sur le plan de développement durable, ici à la Chambre le 16 avril 2002, car à l'écoute de votre déclaration d'hier, j'étais un peu étonnée de ce revirement qui, dans le chef d'un premier ministre, est quand même un peu particulier. Je vous cite et vous l'avez dit probablement avec la même conviction que celle de votre déclaration d'hier : "La Belgique est, à mes yeux, l'un des rares pays européens à avoir développé les moyens concrets d'une politique ambitieuse de développement durable". Il y a à peu près trois ou quatre pages de la même eau. Je ne vais pas toutes les lire car je n'ai pas assez de temps mais je tenais à dissiper un certain nombre de malentendus.

La question qui se pose maintenant est de savoir si ce nouveau gouvernement poursuivra ou non dans cette voie. Le moins qu'on puisse dire, c'est que nous ne sommes pas rassurés. Le volet sur le développement durable ne contient pas de grandes nouveautés. Un nouveau plan de développement durable ne constitue pas un choix puisque c'est l'exécution de la loi du 5 mai 1997, relative à la coordination de la politique fédérale de développement durable. La constitution au sein des divers services publics fédéraux de cellules "développement durable" est, quant à elle, contenue dans le premier plan de développement durable approuvé par le gouvernement précédent. L'intégration de la stratégie européenne en la matière dans le nouveau plan est imposée par l'Europe.

Autre enjeu principal, et M. De Gucht en a parlé, le réchauffement climatique et l'exécution du protocole de Kyoto. Tout était prêt, monsieur De Gucht, au début 2003, pour décider de la répartition des objectifs entre le fédéral et les Régions. Le premier ministre, à ce moment-là, a demandé qu'on puisse retarder les négociations avec les Régions pour renvoyer le dossier après les élections et les négociations gouvernementales. Nous constatons aujourd'hui que la question est à nouveau reportée. Pourquoi? Pourquoi envoyer ce dossier à une commission, comme de nombreux autres dossiers d'ailleurs? Je regrette fortement ce retard. Vous dites dans votre déclaration que vous allez renvoyer le dossier à une nouvelle commission qui devrait essayer de trouver un accord entre les Régions. Or, vous savez que le problème - et il a été assez bien défini - est de savoir de quelle manière le gouvernement fédéral va intervenir pour

essayer de mettre trois Régions d'accord, dont deux considèrent que les mesures se font d'une certaine manière, et la troisième, historiquement, considère que cela se fait autrement.

01.66 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Il n'y a pas de commission. Il y aura une négociation directe. Nous avons dit que nous allions conclure, en septembre, un accord entre les différentes Régions sur le paquet à négocier, aussi bien les excédents budgétaires qui doivent être réalisés pendant les quatre années à venir que le protocole de Kyoto. Tout cela a été négocié avec les Régions et Communautés. Nous avons un accord pour conclure au mois de septembre.

01.67 **Marie Nagy** (ECOLO): Vous reprenez l'accord qui était conclu avant les élections et vous mettez éventuellement sur la table les moyens que le gouvernement fédéral devra produire pour financer le différentiel qui existe dans la manière dont les trois Régions calculent la réduction des émissions et l'effort qu'elles devront réaliser.

01.68 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Il est important que nous ayons un accord pour régler tout cela vers le mois de septembre. Le gouvernement a déjà défini sa propre politique en ce qui concerne Kyoto.

Vous remarquerez vous-même que, dans l'accord gouvernemental en ce qui concerne Kyoto, nous avons été très détaillés, le plus précis possible.

01.69 **Marie Nagy** (ECOLO): Je veux bien revoir le document mais, d'après la lecture que j'en ai faite, je constate que vous allez travailler avec une commission pour étudier de quelle manière vous allez le financer et trouver un accord avec les trois Régions. D'ailleurs, vous ne citez pas le montant que vous êtes prêt à mettre sur la table. Monsieur le premier ministre, je ne manquerai pas, dès septembre, de suivre ce dossier. Vous savez en effet que les obligations de Kyoto, ce n'est pas seulement une obligation morale vis-à-vis des générations futures, c'est aussi une obligation juridique et un engagement international.

Relancer des activités économiques à partir des besoins de réduction de l'utilisation énergétique dans les bâtiments, dans les logements, dans les administrations publiques, n'est-ce pas un outil formidable de relance économique, dont notre pays a tellement besoin?

Le chapitre Mobilité de votre déclaration s'apparente surtout à un bon pour renégocier. Le gouvernement recycle un certain nombre de projets et éléments proposés par les écologistes – et en partie déjà mis en œuvre –, les présente et les vend comme neufs. C'est le cas pour la reprise de la dette de la SNCB, le RER, l'indemnisation des usagers de la SNCB en cas de retard et la loi sur la sécurité routière.

Ecolo constate également qu'aucune proposition nouvelle n'est faite pour garantir, à terme, le financement du rail, comme par exemple la création d'un fonds Mobilité. Par ailleurs, le fait que la SNCB se trouve aux mains du ministre Vande Lanotte et la mobilité aux mains du ministre Anciaux – tous les deux du cartel sp.a-spirit, chauds partisans de la régionalisation du rail – nous inquiète pour les objectifs de mobilité et dans le cadre de la défense des intérêts francophones.

01.66 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Er komt geen commissie, maar in september worden rechtstreekse onderhandelingen opgestart. Op dat ogenblik zal een akkoord worden gesloten met de Gemeenschappen en de Gewesten. De federale regering heeft de krachtlijnen van haar beleid uiteengezet in de regeringsverklaring.

01.69 **Marie Nagy** (ECOLO): Ik zal dit dossier in september verder opvolgen.

Kan het Protocol van Kyoto, dat duurzame investeringen op het vlak van energie-efficiëntie aanmoedigt, niet een belangrijke rol spelen in het aanzwengelen van de economie?

In het hoofdstuk Mobiliteit van de regeringsverklaring recycleert de regering een aantal groene projecten en dossiers en verkoopt ze als nieuwe projecten en dossiers van eigen vinding: de overname van de schuld van de NMBS, het GEN, de schadeloosstelling van de treinreizigers voor vertragingen en de wet betreffende de verkeersveiligheid.

Er worden geen nieuwe voorstellen gedaan om de financiering van de spoorwegen op lange termijn veilig te stellen. Dat de NMBS in de portefeuille van minister Vande Lanotte zit en minister Anciaux

bevoegd is voor mobiliteit - beide sp•a-spirit-excellenties zijn fervente voorstanders van een regionalisering van de spoorwegen - baart ons zorgen, zowel uit het oogpunt van de mobiliteit als uit het oogpunt van de belangen van de Franstaligen.

01.70 Yvan Mayeur (PS): ...

01.71 Marie Nagy (ECOLO): Je constate simplement, monsieur Mayeur.

01.72 Yvan Mayeur (PS): Je suis d'accord avec vous sur le constat mais qu'auriez-vous préféré? Des "privatiseurs"?

01.73 Marie Nagy (ECOLO): Entre la régionalisation et la privatisation...

01.74 Yvan Mayeur (PS): Mais non, pour la régionalisation, il faut notre accord et votre accord!

01.75 Marie Nagy (ECOLO): Pas dans le cadre de la SNCB, monsieur Mayeur, pour certaines dispositions, il suffit d'un arrêté royal.

01.76 Yvan Mayeur (PS): Mais non! On va régionaliser la SNCB par arrêté royal? Ce n'est pas sérieux! Vous préférez un "privatiseur"!

01.76 Yvan Mayeur (PS): Verkiest u mensen die willen privatiseren? Maar voor een privatisering moeten alle Franstaligen hun fiat geven!

01.77 Marie Nagy (ECOLO): Je ne dis pas qu'il faut privatiser. Je constate que vous vous êtes enfermés vous-mêmes - d'après ce que vous me dites - dans la logique "soit on donne au sp.a pour qu'il régionalise, soit on privatise". Personnellement, je dis non! Je pose le problème autrement.

01.77 Marie Nagy (ECOLO): Niet zo voor de NMBS, mijnheer Mayeur, voor bepaalde bepalingen volstaat een koninklijk besluit.

Tout en faisant semblant de ne pas décider pour s'en remettre à nouveau ultérieurement à de nouvelles expertises, les négociateurs de la coalition violette ont en réalité d'ores et déjà lâché Bruxelles dans le dossier des vols de nuit. En effet, dans leurs déclarations, le critère de densité de la population et de limitation du survol des zones les plus densément peuplées, particulièrement la nuit, est totalement supplanté par le principe de dispersion des nuisances, cher à la classe politique flamande.

Il serait difficile de ne pas accueillir favorablement les intentions générales du gouvernement de garantir une justice plus efficace et plus rapide. Je demande simplement où sont les références aux grands documents dont on parlait depuis des années: la refonte du Code judiciaire, la reprise du projet Franchimont sur le nouveau Code de procédure pénale, le projet Dupont en matière d'administration pénitentiaire. J'espère obtenir des réponses au sujet de toutes ces questions.

Par ailleurs, je constate que la justice a également besoin de moyens. Mme Onkelinx nous a indiqué qu'il y avait une augmentation de 4,5% de son budget. J'attends une confirmation de cette information.

Enfin, n'oublions pas l'abandon de la loi de compétence universelle.

Ik stel vast dat u zich vastgereden heeft in een dilemma: ofwel geven we alles aan de sp•a en laten we die maar regionaliseren, ofwel privatiseren we.

Daarenboven hebben de onderhandelaars van de paarse coalitie Brussel laten vallen in het dossier van de nachtvluchten. Het principe van de spreiding van de overlast, dat de Vlaamse politieke klasse zo na aan het hart ligt, heeft de bovenhand gehaald.

Wie kan er gekant zijn tegen de algemene beleidsvoornemens van de regering met betrekking tot een efficiëntere en sneller werkende justitie. Nergens wordt echter gerept over de hervorming van het gerechtelijk wetboek, het verder uitwerken van het ontwerp-Franchimont betreffende het nieuwe

véritable gage offert aux gouvernements Bush et Sharon, alors que cette loi constituait depuis dix ans une avancée extraordinaire dans la lutte contre l'impunité et pour le droit humanitaire.

Ecolo restera particulièrement vigilant sur les efforts qui seront demandés aux Communautés et aux Régions. Le refinancement obtenu dans le cadre de la législature précédente est un facteur important de développement sur lequel – je m'adresse ici essentiellement au MR et au PS – il serait irresponsable de revenir, notamment via l'effort qui serait demandé dans le cadre du déficit à financer par l'entité 1 et l'entité 2.

Monsieur le premier ministre, si vous n'aimez pas les critiques, je peux néanmoins vous proposer des mesures urgentes et concrètes pour une Belgique plus créative et solidaire.

1. La mise en œuvre effective de la loi sur la déclaration du patrimoine et le cadastre des mandats. Voilà qui devrait être concrétisé très rapidement.
2. Le droit de vote des étrangers. On y était presque, il y avait des engagements fermes. Cela devrait se traduire dans un délai raisonnable par un véritable vote au Parlement.
3. Le gouvernement s'est engagé à revoir le mandat de négociation du commissaire Lamy sur l'OMC. Je vous signale qu'avant la réunion de l'OMC à Cancún, le Conseil européen se réunira une dernière fois. Ce sera la dernière opportunité de discuter de ce mandat, soit le 21 juillet. Si vous indiquez dans votre déclaration que vous voulez demander à l'Union européenne de revoir le mandat de M. Lamy, c'est bien ce lundi qu'il faudra que le gouvernement belge se manifeste.
4. La création du Fonds des créances alimentaires était une des grandes victoires de la législature précédente. Monsieur Mayeur, vous pouvez peut-être demander à Mme Simonis, qui est aujourd'hui en charge du secrétariat d'Etat à la Famille, de veiller à ce que le ministre des Finances prenne les dispositions nécessaires pour la bonne marche du Fonds dès le 1er septembre 2003.
5. Vous pourriez également rappeler à Mme Arena, désormais en charge du dossier sur l'Egalité des Chances et le revenu d'intégration, les propos tenus par M. Vande Lanotte, il y a deux ans. Il disait que le revenu d'intégration devait pouvoir être augmenté de 10%. En 2002, il l'a été de 4%. Restent donc 6%. C'est un objectif qui pourrait se concrétiser en 2003.
6. Je voudrais également demander qu'une étude sérieuse soit réalisée, éventuellement par le Conseil supérieur des Finances, sur l'évaluation de l'incidence sur les finances publiques des régions et des communautés mais aussi des villes et des communes de l'effort qui est demandé pour les entités fédérées en termes de réduction de leur capacité d'emprunt. Cet élément permettrait à chacun de se faire une idée de ce qui est vraiment sur la table pour le financement des entités 1 et 2.

Une des principales menaces de la présente coalition, monsieur le premier ministre, c'est de faire passer des mots pour la réalité, de faire de belles déclarations d'intention, mais de donner peu d'informations sur les moyens, alors que ceux-ci sont comptés. Ce gouvernement ne débloque pas plusieurs dossiers importants, alors qu'il avait, à la fin de la législature passée, tous les outils pour le faire. Il préfère les encommissionner: le dossier rail, Kyoto, les vols de nuit, etc.

Monsieur le premier ministre, chers collègues, je conclus, comme l'a fait la CSC, lorsqu'elle a commenté l'accord de gouvernement: soit les comptes sont corrects et les promesses ne le sont pas, soit les promesses sont correctes et les comptes ne le sont pas. En résumé, les négociations relatives aux dossiers importants ont duré quelque

wetboek van strafvordering, of het ontwerp-Dupont betreffende het gevangeniswezen.

Mevrouw Onkelinx kondigde een stijging met 4,5% van de begroting van Justitie aan. Ik wacht op een bevestiging van dat bericht.

En dan wordt ook nog de genocidewet afgeschaft - van een knieval voor Bush en Sharon gesproken!

Ecolo zal nauwlettend toezien op de inspanningen die van de Gewesten en de Gemeenschappen zullen worden gevraagd. De tijdens de vorige zittingsperiode verkregen herfinanciering is een belangrijke ontwikkelingsfactor. Het zou niet verantwoord zijn een nieuwe inspanning te eisen in het kader van het door het ene en het andere deelgebied te financieren tekort.

Als één van de dringende en concrete maatregelen voor een creatiever en meer solidair België zou ik de daadwerkelijke uitvoering voorstellen van de wet betreffende de verplichting om een lijst van mandaten alsmede een vermogensaangifte in te dienen, het stemrecht voor vreemdelingen alsook de herziening van het mandaat van commissaris Lamy bij de WHO. Vóór de vergadering van de WHO in Cancun zal de Europese raad nog slechts éénmaal vergaderen, namelijk volgende maandag: de Belgische regering dient zich daar uit te spreken. Ik verzoek eveneens de oprichting van het Fonds voor alimentatievorderingen: mijnheer Mayeur, u kunt misschien mevrouw Simonis, die aan het hoofd staat van het secretariaat voor het Gezin, verzoeken om erop toe te zien dat de minister van Financiën de nodige maatregelen treft om de goede werking van dit Fonds te verzekeren.

Vraag eveneens aan mevrouw Arena dat zij zich de woorden herinnert van de heer Vande Lanotte, die het in 2001 noodzakelijk achtte om de bedragen van het leefloon met 10 % te verhogen: er werd slechts 4 %

temps, mais à présent, tous attendent que vous présentiez les moyens financiers nécessaires à l'aboutissement de ces engagements, à savoir la création de 200.000 emplois, le refinancement de la sécurité sociale, etc., et par rapport auxquels il est difficile de vous croire, tant on a l'habitude de déclarations stériles, tant il manque d'éléments concrets dans le document que vous nous transmettez et tant la situation est difficile.

waargemaakt, dat wil zeggen dat er nog 6 % overblijft voor september 2003!

Het paarse regeerakkoord voorziet in verscheidene maatregelen die de openbare financiën van de deelgebieden en van de steden en gemeenten wellicht kunnen beïnvloeden. Ecolo vraagt dat de Hoge Raad van Financiën een evaluatierapport over deze invloed opstelt.

De paarse coalitie heeft ons mooie verklaringen voorgelegd, maar weinig informatie over de middelen waarmee zij haar doelstellingen wenst te bereiken. In plaats van voor bepaalde dossiers zoals die van de spoorwegen, Kyoto en de nachtvluchten een oplossing te vinden, verwijst de regering ze naar commissies.

Wij wachten op de financiële middelen omdat wij op dit ogenblik, bij gebrek aan concrete elementen en met het oog op de economische toestand, moeilijk kunnen geloven dat u werkelijk nieuwe banen zal creëren of de sociale zekerheid zal herfinancieren.

Le **président**: Mes chers collègues, je vais clore ici la séance de l'après-midi.

Er staat een koud buffet voor u klaar. Ik zal om 19.45 uur de vergadering hervatten avec M. Viseur, de heer Lambert et M. Van Overtveldt. Ik herinner u eraan dat er nog 36 sprekers zijn ingeschreven. Ik zal aan de fractievoorzitters de lijst met de reeds verbruikte spreektijd overhandigen.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

*De vergadering wordt gesloten om 18.55 uur. Volgende vergadering dinsdag 15 juli 2003 om 19.45 uur.
La séance est levée à 18.55 heures. Prochaine séance le mardi 15 juillet 2003 à 19.45 heures.*

ANNEXE**BIJLAGE****SÉANCE PLÉNIÈRE****PLENUMVERGADERING****MARDI 15 JUILLET 2003****DINSDAG 15 JULI 2003****DECISIONS INTERNES****INTERNE BESLUITEN****PROPOSITIONS****VOORSTELLEN**

Autorisation d'impression

Toelating tot drukken

1. Proposition de Mme Zoé Genot visant à modifier le Règlement de la Chambre des représentants en vue d'assurer le respect d'un Code de déontologie régissant les services fournis aux citoyens par les membres de la Chambre des représentants (n° 35/1).

1. Voorstel van mevrouw Zoé Genot tot wijziging van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers teneinde de inachtneming te waarborgen van een Deontologische Code inzake dienstverlening aan de bevolking door de leden van de Kamer van volksvertegenwoordigers (nr. 35/1).

2. Proposition de loi (Mme Muriel Gerkens et M. Gérard Gobert) modifiant, en ce qui concerne le contrôle des entreprises publiques autonomes, la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des comptes et la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques (n° 36/1).

2. Wetsvoorstel (mevrouw Muriel Gerkens en de heer Gérard Gobert) tot wijziging van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof en de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, wat de controle op de autonome overheidsbedrijven betreft (nr. 36/1).

3. Proposition de loi (Mme Muriel Gerkens et M. Gérard Gobert) portant statut des administrateurs publics et des gestionnaires publics (n° 37/1).

3. Wetsvoorstel (mevrouw Muriel Gerkens en de heer Gérard Gobert) tot vaststelling van het statuut van de overheidsbestuurders en de overheidsbeheerders (nr. 37/1).

4. Proposition de loi de Mme Zoé Genot modifiant l'article 1385bis du Code judiciaire en vue d'interdire l'application d'astreintes lors de contestations qui résultent de conflits collectifs du travail (n° 38/1).

4. Wetsvoorstel van mevrouw Zoé Genot tot wijziging van artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek teneinde de toepassing van dwangsommen te verbieden bij geschillen die zijn gerezen naar aanleiding van collectieve arbeidsconflicten (n° 38/1).

5. Proposition de loi de M. Geert Bourgeois réglementant l'emploi des langues pour certains actes de l'autorité publique (n° 40/1).

5. Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois houdende regeling van het taalgebruik voor sommige handelingen van het openbaar gezag, (nr. 40/1).

6. Proposition de loi (MM. Jean-Jacques Viseur et Richard Fournaux) modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992, afin d'améliorer la situation des créanciers chirographaires en cas de faillite ou de concordat judiciaire (n° 41/1).

6. Wetsvoorstel (de heren Jean-Jacques Viseur en Richard Fournaux) tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 met het oog op de verbetering van de situatie van de gewone schuldeisers in geval van faillissement of gerechtelijk akkoord (nr. 41/1).

7. Proposition de loi de M. Jean-Jacques Viseur visant à instaurer un complément logement au revenu d'intégration (n° 42/1).

7. Wetsvoorstel van de heer Jean-Jacques Viseur tot instelling van een woontoeslag op het leefloon (nr. 42/1).

8. Proposition de loi (Mme Joëlle Milquet et M. Jean-Jacques Viseur) modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 afin d'augmenter le montant des dépenses pour la garde d'enfants déductible de l'ensemble des revenus et d'augmenter la quotité du revenu exemptée d'impôt pour les enfants atteints de maladies graves (n° 43/1).

8. Wetsvoorstel (mevrouw Joëlle Milquet en de heer Jean-Jacques Viseur) tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, teneinde het bedrag te verhogen van de uitgaven voor kinderopvang die voor aftrek van het totale inkomen in aanmerking komen, alsook, in het geval van zwaar zieke kinderen, het belastingvrije inkomen op te trekken (nr. 43/1).

9. Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet modifiant la loi du 29 juillet 1934 interdisant les

9. Wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet tot wijziging van de wet van 29 juli 1934 waarbij de

milices privées en vue d'interdire les organisations de particuliers qui ont pour objet de suppléer les organes légalement chargés du contrôle des services de police ou de s'y substituer (n° 44/1).

10. Proposition de loi de Mme Muriel Gerken complétant la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987, en ce qui concerne le droit de plainte du patient (n° 45/1).

11. Proposition de loi de Mme Zoé Genot modifiant l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, en ce qui concerne les mesures applicables aux chômeurs de longue durée (n° 46/1).

12. Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet insérant un article 1383bis dans le Code civil (n° 47/1).

13. Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet modifiant l'article 43, §5, de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, en vue d'améliorer le fonctionnement des juridictions de l'arrondissement de Bruxelles (n° 48/1).

14. Proposition de loi de M. Philippe Monfils modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne le jugement par défaut (n° 49/1).

15. Proposition de loi spéciale de M. Jean-Jacques Viseur portant réorganisation du Comité supérieur de contrôle et opérant son rattachement à la Cour des comptes (n° 50/1).

16. Proposition (MM. Paul Tant et Pieter De Crem) de modification du Règlement de la Chambre des représentants en ce qui concerne les lois-programmes (n° 51/1).

17. Proposition de loi de M. Josy Arens modifiant la loi du 28 mai 2002 relative à l'euthanasie (n° 52/1).

18. Proposition de loi de Mme Karine Lalieux modifiant les lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles coordonnées le 3 juin 1970 et la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail en vue de supprimer la notion de faute intentionnelle dans le régime de la responsabilité civile de l'employeur en matière d'accidents du travail et de maladies professionnelles (n° 53/1).

19. Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant le Code civil afin d'instaurer un système de protection cohérent pour les handicapés mentaux (n° 54/1).

20. Proposition de loi de M. Geert Bourgeois visant à renforcer la démocratie et la crédibilité du politique après les élections (n° 55/1).

21. Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant la loi du 16 juin 1993 relative à la répression des violations graves du droit international humanitaire (n° 56/1).

22. Proposition de loi de M. Philippe Monfils relative à la protection des personnes qui se prêtent à des recherches médicales (n° 57/1).

23. Proposition de loi spéciale de Mme Joëlle Milquet modifiant la loi spéciale du 12 janvier 1989

private militias verboden worden, tot verbod van de organisaties van privé-personen die tot doel hebben de instanties die wettelijk belast zijn met het toezicht op de politiediensten, te vervangen of in hun plaats te treden (nr. 44/1).

10. Wetsvoorstel van mevrouw Muriel Gerken tot aanvulling, wat het klachtrecht van de patiënt betreft, van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 (nr. 45/1).

11. Wetsvoorstel van mevrouw Zoé Genot tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering met betrekking tot de langdurig werklozen (nr. 46/1).

12. Wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet tot invoeging van een artikel 1383bis in het Burgerlijk Wetboek (nr. 47/1).

13. Wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet tot wijziging van artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, teneinde de werking van de rechtbanken in het arrondissement Brussel te verbeteren (nr. 48/1).

14. Wetsvoorstel van de heer Philippe Monfils tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, wat de berechting bij verstek betreft (nr. 49/1).

15. Voorstel van bijzondere wet van de heer Jean-Jacques Viseur houdende reorganisatie van het Hoog Comité van Toezicht en tot opname ervan in het Rekenhof (nr. 50/1).

16. Voorstel (de heren Paul Tant en Pieter De Crem) tot wijziging van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers met betrekking tot programmawetten (nr. 51/1).

17. Wetsvoorstel van de heer Josy Arens tot wijziging van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie (nr. 52/1).

18. Wetsvoorstel van mevrouw Karine Lalieux tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 3 juni 1970 betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten en van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, teneinde in de burgerrechtelijke aansprakelijkheidsregeling van de werkgever het begrip opzettelijke fout te schrappen inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten (nr. 53/1).

19. Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot invoering van een coherent beschermingssysteem voor geestelijk gehandicapten in het Burgerlijk Wetboek (nr. 54/1).

20. Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois ter versterking van de democratie en de politieke geloofwaardigheid na verkiezingen (nr. 55/1).

21. Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van de wet van 16 juni 1993 betreffende de bestraffing van ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht (nr. 56/1).

22. Wetsvoorstel van de heer Philippe Monfils betreffende de bescherming van proefpersonen bij medisch onderzoek (nr. 57/1).

23. Voorstel van bijzondere wet van mevrouw Joëlle Milquet tot wijziging van de bijzondere wet van

relative aux institutions bruxelloises en vue de leur conférer le pouvoir d'adopter des décrets ayant force de loi (n° 58/1).

24. Proposition de loi de M. Jean-Jacques Viseur modifiant, en ce qui concerne les immeubles affectés à l'enseignement, l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux (n° 59/1).

25. Proposition de loi de M. Jean-Jacques Viseur modifiant le Code des sociétés afin d'améliorer la transparence des procédures de liquidation à l'égard des tiers (n° 60/1).

26. Proposition de loi (Mme Joëlle Milquet et M. Jean-Jacques Viseur) visant à modifier l'article 22 du Code de la nationalité belge (n° 61/1).

27. Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant le Code électoral (n° 62/1).

28. Proposition de loi (MM. Luc Sevenhans et Jan Mortelmans) modifiant certaines lois électorales, en ce qui concerne les jetons de présence des membres des bureaux électoraux (n° 63/1).

29. Proposition de loi spéciale (MM. Luc Sevenhans et Jan Mortelmans) modifiant la loi spéciale du 16 juillet 1993 (II) visant à achever la structure fédérale de l'Etat et à compléter la législation électorale relative aux Régions et aux Communautés, en ce qui concerne les jetons de présence des membres des bureaux électoraux (n° 64/1).

30. Proposition de loi (MM. Raymond Langendries et Jean-Jacques Viseur et Mme Catherine Doyen-Fonck) créant un congé d'accueil en cas d'adoption (n° 65/1).

31. Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet visant à réglementer l'usage des analyses génétiques à des fins d'identification en matière de filiation (n° 66/1).

32. Proposition de résolution de M. Jean-Jacques Viseur relative à la mise en place de mesures tendant à assurer la régulation du marché mondial des capitaux (n° 67/1).

33. Proposition de loi (MM. Jean-Jacques Viseur et Louis Smal) visant à abroger les articles 80 à 88 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage (n° 68/1).

34. Proposition de loi de Mme Marie Nagy modifiant, en vue d'instaurer une Commission permanente de recours des étrangers, la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ainsi que le Code judiciaire (n° 69/1).

35. Proposition de loi de M. Josy Arens modifiant l'article 25, C, de la loi du 10 août 2001 portant réforme de l'impôt des personnes physiques et

12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen teneinde hun de bevoegdheid te verlenen decreten uit te vaardigen die kracht van wet hebben (nr. 58/1).

24. Wetsvoorstel van de heer Jean-Jacques Viseur tot wijziging, wat de voor onderwijs bestemde gebouwen betreft, van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (nr. 59/1).

25. Wetsvoorstel van de heer Jean-Jacques Viseur tot wijziging van het Wetboek van vennootschappen met het oog op een grotere transparantie van de vereffeningsprocedures ten aanzien van derden (nr. 60/1).

26. Wetsvoorstel (mevrouw Joëlle Milquet en de heer Jean-Jacques Viseur) tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (nr. 61/1).

27. Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van het Kieswetboek (nr. 62/1).

28. Wetsvoorstel (de heren Luc Sevenhans en Jan Mortelmans) tot wijziging van sommige kieswetten, met betrekking tot het presentiegeld van de leden van de kiesbureaus (nr. 63/1).

29. Voorstel van bijzondere wet (de heren Luc Sevenhans en Jan Mortelmans) tot wijziging van de bijzondere wet van 16 juli 1993 (II) tot vervollediging van de federale staatsstructuur en tot aanvulling van de kieswetgeving met betrekking tot de Gewesten en de Gemeenschappen, met betrekking tot het presentiegeld van de leden van de kiesbureaus (nr. 64/1).

30. Wetsvoorstel (de heren Raymond Langendries en Jean-Jacques Viseur en mevrouw Catherine Doyen-Fonck) tot instelling van een opvangverlof in geval van adoptie (nr. 65/1).

31. Wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet tot regeling van de aanwending van genetische identificatietests om de afstamming te bepalen (nr. 66/1).

32. Voorstel van resolutie van M. Jean-Jacques Viseur betreffende de maatregelen die moeten worden genomen ter regulering van de mondiale kapitaalmarkt (nr. 67/1).

33. Wetsvoorstel (de heren Jean-Jacques Viseur en Louis Smal) tot opheffing van de artikelen 80 tot 88 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (nr. 68/1).

34. Wetsvoorstel van mevrouw Marie Nagy tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsook tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde een Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen in te stellen (nr. 69/1).

35. Wetsvoorstel van de heer Josy Arens tot wijziging van artikel 25, C, van de wet van 10 augustus 2001 houdende hervorming van de

289ter du Code des impôts sur les revenus 1992 afin de permettre une majoration de la quotité exemptée d'impôts pour les enfants qui poursuivent des études dans l'enseignement supérieur ainsi qu'une majoration du crédit d'impôt (n° 70/1).

36. Proposition de résolution (MM. Gerolf Annemans, Koen Bultinck, Guy D'haeseleer et Jan Mortelmans) visant à supprimer le jour férié légal payé du 21 juillet et à le remplacer par le 11 juillet pour la Communauté flamande, le 27 septembre pour la Communauté française et le 15 novembre pour la Communauté germanophone (n° 71/1).

37. Proposition de loi (MM. Gerolf Annemans, Koen Bultinck, Guy D'haeseleer et Jan Mortelmans) modifiant la loi du 4 janvier 1974 relative aux jours fériés et l'arrêté royal du 18 avril 1974 déterminant les modalités générales d'exécution de la loi du 4 janvier 1974 relative aux jours fériés, afin de faire des 11 juillet, 27 septembre et 15 novembre des jours fériés légaux (n° 72/1).

38. Proposition de loi de M. Philippe Monfils modifiant l'article 975 du Code judiciaire, en ce qui concerne le rapport sur l'état d'avancement des experts (n° 73/1).

39. Proposition de loi M. Jean-Jacques Viseur modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée (n° 74/1).

40. Proposition de loi de M. Philippe Monfils modifiant l'article 751 du Code judiciaire, en ce qui concerne le délai supplémentaire pour conclure (n° 75/1).

41. Proposition de loi (M. Claude Eerdeken et consorts) visant à octroyer le droit de vote et d'éligibilité aux élections communales et provinciales aux ressortissants étrangers (n° 76/1).

42. Proposition de loi de M. Yvan Mayeur relative à la liaison des salaires et prestations sociales à l'évolution des prix à la consommation (n° 77/1).

personenbelasting en van artikel 289ter van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, teneinde te voorzien in een verhoging van de belastingvrije som voor de kinderen die hoger onbewijst volgen en in een verhoging van het belastingkrediet (nr. 70/1).

36. Voorstel van resolutie (de heren Gerolf Annemans, Koen Bultinck, Guy D'haeseleer en Jan Mortelmans) teneinde de wettelijke betaalde feestdag van 21 juli te schrappen en te vervangen door 11 juli voor de Vlaamse Gemeenschap, 27 september voor de Franse Gemeenschap en 15 november voor de Duitstalige Gemeenschap (nr. 71/1).

37. Wetsvoorstel (de heren Gerolf Annemans, Koen Bultinck, Guy D'haeseleer en Jan Mortelmans) tot wijziging van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen en het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen, teneinde van 11 juli, 27 september en 15 november wettelijke feestdagen te maken (nr. 72/1).

38. Wetsvoorstel van de heer Philippe Monfils tot wijziging van artikel 975 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het voortgangsrapport van de deskundigen (nr. 73/1).

39. Wetsvoorstel van de heer Jean-Jacques Viseur tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (nr. 74/1).

40. Wetsvoorstel van de heer Philippe Monfils tot wijziging van artikel 751 van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft de bijkomende termijn om conclusies te nemen (nr. 75/1).

41. Wetsvoorstel (de heer Claude Eerdeken c.s.) tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij de gemeente- en provincieraadsverkiezingen aan de buitenlandse onderdanen (nr. 76/1).

42. Wetsvoorstel van de heer Yvan Mayeur betreffende de koppeling van lonen en de sociale uitkeringen aan de evolutie van de consumptieprijzen (nr. 77/1).

COMMUNICATIONS

GOUVERNEMENT

Rapport

En exécution de l'article 1121 du Code judiciaire, le ministre de la Justice doit faire chaque année rapport aux Chambres législatives des décisions où il est fait application de l'article 1120 du même Code, ainsi que des décisions d'annulation ou de cassation prononcées par application des articles 1088 et 1089 du Code précité.

Par lettre du 4 juillet 2003, le ministre de la Justice informe la Chambre des représentants que pour l'année judiciaire 2001-2002, aucun arrêt ne doit être mentionné.

Pour information

MEDEDELINGEN

REGERING

Verslag

In uitvoering van artikel 1121 van het Gerechtelijk Wetboek moet de minister van Justitie elk jaar verslag uitbrengen aan de Wetgevende Kamers over de beslissingen waar toepassing gemaakt wordt van artikel 1120 van hetzelfde Wetboek, alsook over de beslissingen waar vernietiging of cassatie wordt uitgesproken krachtens de artikelen 1088 en 1089 van voornoemd Wetboek.

Bij brief van 4 juli 2003 deelt de minister van Justitie de Kamer van volksvertegenwoordigers mede dat voor het gerechtelijk jaar 2001-2002 geen arrest moet worden vermeld.

Ter kennisgeving

Office de contrôle des mutualités et des unions
nationales de mutualités - Rapport

Par lettre du 7 juillet 2003, le ministre des Affaires sociales et des Pensions transmet, conformément à l'article 52, 9°, de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités, le rapport annuel 2002 de l'Office de contrôle des mutualités et des unions nationales de mutualités.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

COUR D'ARBITRAGE

Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- l'arrêt n° 78/2003 rendu le 11 juin 2003 concernant le recours en annulation des articles 24, 25, 34, 42, 43, 44 et 55 de la loi du 10 août 2001 portant des mesures en matière de soins de santé (concernant l'exercice de l'art infirmier), introduit par M. Dumont et autres;

la Cour

- annule l'article 34, alinéa 1er, 1°, b, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, modifié par l'article 24, 1°, de la loi du 10 août 2001 portant des mesures en matière de soins de santé;

- maintient les effets de la disposition annulée jusqu'au 31 décembre 2003;

(n° du rôle: 2380)

- l'arrêt n° 79/2003 rendu le 11 juin 2003 concernant les recours en annulation totale ou partielle (article 7, §§ 5 et 7) de la loi du 22 mars 2002 portant modification de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, introduits par la Centrale générale des services publics et l'Union nationale des services publics;

(n° du rôle: 2410 et 2440)

- l'arrêt n° 80/2003 rendu le 11 juin 2003 concernant la question préjudicielle relative à la loi du 14 juillet 1961 en vue d'assurer la réparation des dégâts causés par le gros gibier, posée par le juge de paix du canton de Saint-Hubert-Bouillon-Paliseul;

(n° du rôle: 2415)

- l'arrêt n° 81/2003 rendu le 11 juin 2003 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 56 du décret flamand du 19 décembre 1998 contenant diverses mesures d'accompagnement du budget 1999 (dommages causés au revêtement routier par la surcharge), posées par le tribunal de police de Gand par jugement du 23 avril 2002 en cause du ministère public contre J. D'Halluin et autres;

Controledienst voor de ziekenfondsen en de
landsbonden van ziekenfondsen - Verslag

Bij brief van 7 juli 2003 zendt de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, overeenkomstig artikel 52, 9°, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, het jaarverslag 2002 van de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen over.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek

ARBITRAGEHOF

Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- het arrest nr. 78/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over het beroep tot vernietiging van de artikelen 24, 25, 34, 42, 43, 44 en 55 van de wet van 10 augustus 2001 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg (betreffende de uitoefening van de verpleegkunde), ingesteld door M. Dumont en anderen;

het Hof

- vernietigt artikel 34, eerste lid, 1°, b, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, gewijzigd bij artikel 24, 1°, van de wet van 10 augustus 2001 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg;

- handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepaling tot 31 december 2003;

(rolnummer: 2380)

- het arrest nr. 79/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over de totale of gedeeltelijke vernietiging (artikel 7, §§ 5 en 7) van de wet van 22 maart 2002 tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, ingesteld door de Algemene Centrale der Openbare Diensten en de Nationale Unie der Openbare Diensten;

(rolnummers: 2410 en 2440)

- het arrest nr. 80/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over de prejudiciële vraag betreffende de wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade, gesteld door de vrederechter van het kanton Saint-Hubert-Bouillon-Paliseul;

(rolnummer: 2415)

- het arrest nr. 81/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 56 van het Vlaamse decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 (schade aan het wegdek door gewichtsoverschrijding), gesteld door de politierechtbank te Gent bij vonnis van 23 april 2002 inzake het openbaar ministerie tegen J. D'Halluin en anderen;

(n° du rôle: 2443)

- l'arrêt n° 82/2003 rendu le 11 juin 2003 relatif aux questions préjudicielles concernant l'article 60 du décret du Conseil flamand du 22 décembre 1993 contenant diverses mesures d'accompagnement du budget 1994 (remise ou modération du précompte immobilier), posées par le tribunal de première instance d'Anvers par jugement du 21 mai 2002 en cause de la SCRL Ebikon contre l'Etat belge et par le tribunal de première instance de Gand par jugement du 13 juin 2002 en cause de l'ASBL "Noordstarfonds" contre la Région flamande;

(n°s du rôle: 2449 et 2476)

- l'arrêt n° 83/2003 rendu le 11 juin 2003 relatif aux questions préjudicielles concernant les articles 20, 23, 29, alinéa 2, et 43 de la loi du 22 juillet 1970 relative au remembrement légal de biens ruraux, posées par le juge de paix du canton de Termonde-Hamme par jugement du 20 juin 2002 en cause de J. Ost et autres contre le comité de remembrement de Hamme;

(n° du rôle: 2465)

- l'arrêt n° 84/2003 rendu le 11 juin 2003 concernant la question préjudicielle relative à la loi du 4 juillet 2001 modifiant l'article 633 du Code judiciaire, posée par le tribunal de première instance d'Anvers par ordonnance du 24 juin 2002 en cause de la société Log-O-Mar AG contre la société SA Emotion;

(n° du rôle: 2485)

- l'arrêt n° 85/2003 rendu le 11 juin 2003 concernant le recours en annulation et la demande de suspension de l'article 3, 1°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, introduits par D. Docquier;

(n° du rôle: 2517)

- l'arrêt n° 88/2003 rendu le 24 juin 2003 concernant le recours en annulation de l'article 10, § 1er, 10°, du décret de la Communauté flamande du 13 juillet 2001 "portant stimulation d'une politique culturelle locale qualitative et intégrale", introduit par la commune de Rhode-Saint-Genèse;

(n° du rôle: 2403)

- l'arrêt n° 89/2003 rendu le 24 juin 2003 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 1er, alinéa 5, de l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 approuvant le texte des lois coordonnées sur les pensions de réparation, tel qu'il a été modifié par l'article 31, § 1er, de la loi du 7 juin 1989, posées par le tribunal de première instance d'Anvers par jugement du 21 mai 2002 en cause de E. Goossenaerts contre l'Etat belge;

(n° du rôle: 2448)

(rolnummer: 2443)

- het arrest nr. 82/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 60 van het decreet van de Vlaamse Raad van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 (kwijtschelding of vermindering van onroerende voorheffing), gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij vonnis van 21 mei 2002 inzake de CVBA Ebikon tegen de Belgische Staat en door de Rechtbank van eerste aanleg te Gent bij vonnis van 13 juni 2002 inzake de VZW Noordstarfonds tegen het Vlaamse Gewest;

(rolnummers: 2449 en 2476)

- het arrest nr. 83/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 20, 23, 29, tweede lid, en 43 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, gesteld door de vrederechter van het kanton Dendermonde-Hamme bij vonnis van 20 juni 2002 inzake J. Ost en anderen tegen het ruilverkavelingscomité Hamme;

(rolnummer: 2465)

- het arrest nr. 84/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over de prejudiciële vraag betreffende de wet van 4 juli 2001 tot wijziging van artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij beschikking van 24 juni 2002 inzake de vennootschap Log-O-Mar AG tegen de NV Emotion;

(rolnummer: 2485)

- het arrest nr. 85/2003 uitgesproken op 11 juni 2003 over het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing van artikel 3, 1°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, ingesteld door D. Docquier;

(rolnummer: 2517)

- het arrest nr. 88/2003 uitgesproken op 24 juni 2003 over het beroep tot vernietiging van artikel 10, §1, 10°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 2001 "houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid", ingesteld door de gemeente Sint-Genesius-Rode;

(rolnummer: 2403)

- het arrest nr. 89/2003 uitgesproken op 24 juni 2003 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 1, vijfde lid, van het besluit van de Regent van 5 oktober 1948 houdende goedkeuring van de tekst van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, zoals gewijzigd bij artikel 31, §1, van de wet van 7 juni 1989, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij vonnis van 21 mei 2002 inzake E. Goossenaerts tegen de Belgische Staat;

(rolnummer: 2448)

- l'arrêt n° 90/2003 rendu le 24 juin 2003 concernant la question préjudicielle relative aux articles 308, alinéa 1er, et 309, alinéa 1er, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1964 (articles 418, alinéa 1er, et 419, alinéa 1er, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1964 (articles 418, alinéa 1er, et 419, alinéa 1er, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992), posée par le tribunal de première instance de Bruxelles par jugement du 13 juin 2002 en cause de C. de Broqueville contre l'Etat belge; (n° du rôle: 2460)

- l'arrêt n° 91/2003 rendu le 24 juin 2003 concernant le recours en annulation de l'article 46, alinéas 3, 4 et 5, de la loi-programme du 30 décembre 2001 (remboursement Maribel bis et ter), introduit par la SA Duferco La Louvière; (n° du rôle: 2480)

- l'arrêt n° 92/2003 rendu le 24 juin 2003 concernant le recours en annulation du décret de la Communauté française du 20 décembre 2001 "fixant le cadastre initial de référence de la Communauté française pour la radiodiffusion sonore en modulation de fréquence dans la bande 87.5-108 MHz et modifiant le décret du 24 juillet 1997 relatif au Conseil supérieur de l'audiovisuel et aux services privés de radiodiffusion sonore de la Communauté française", du moins de l'article 3 et de l'annexe de ce décret, introduit par le Gouvernement flamand;

(n° du rôle: 2500)

- l'arrêt n° 94/2003 rendu le 2 juillet 2003 concernant les recours en annulation du décret de la Région flamande du 14 décembre 2001 "pour quelques permis de construire pour lesquels valent des raisons obligatoires d'intérêt général", introduits par J. Creve et autres et par G. Van Mieghem et autres;

(n°^{os} du rôle: 2392 et 2407)

- l'arrêt n° 95/2003 rendu le 2 juillet 2003 relatif à la question préjudicielle concernant l'article 46 du décret flamand du 19 décembre 1998 contenant diverses mesures d'accompagnement du budget 1999 (aménagement du territoire), posée par la cour d'appel de Bruxelles par arrêt du 14 mai 2002 en cause de M. Van Noten et A. Simkens contre la Région flamande;

(n° du rôle: 2445)

- l'arrêt n° 96/2003 rendu le 2 juillet 2003 concernant la question préjudicielle relative aux articles 301, 307bis et 1134 du Code civil et à l'article 1288 du Code judiciaire, posée par le tribunal de première instance de Turnhout par jugement du 24 juin 2002 en cause de J. Van der Linden contre A. Leysen;

(n° du rôle: 2497)

- l'arrêt n° 97/2003 rendu le 2 juillet 2003 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 15, § 1er, de la Nouvelle loi communale, posées par le Conseil d'Etat par arrêts du 4 octobre 2002 en cause de C. Cattoir, G. Adler, M. Cohen et de S. de Lobkowicz contre la commune d'Uccle et autres;

(n°^{os} du rôle: 2543, 2544, 2545 et 2551)

- het arrest nr. 90/2003 uitgesproken op 24 juni 2003 over de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 308, eerste lid, en 309, eerste lid, 3°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1964 (artikelen 418, eerste lid, en 419, eerste lid, 3°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992), gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 13 juni 2002 inzake C. de Broqueville tegen de Belgische Staat;

(rolnummer: 2460)

- het arrest nr. 91/2003 uitgesproken op 24 juni 2003 over het beroep tot vernietiging van artikel 46, derde, vierde en vijfde lid, van de programmawet van 30 december 2001 (terugbetaling Maribel bis en ter), ingesteld door de NV Duferco La Louvière;

(rolnummer: 2480)

- het arrest nr. 92/2003 uitgesproken op 24 juni 2003 over het beroep tot vernietiging van het decreet van de Franse Gemeenschap van 20 december 2001 "tot vaststelling van het initieel referentierooster van de Franse Gemeenschap voor de klankradio-omroep in frequentiemodulatie op de band 87.5-108 MHz en tot wijziging van het decreet van 24 juli 1997 betreffende de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector en de private diensten voor klankradio-omroep van de Franse Gemeenschap", althans van artikel 3 en de bijlage van dat decreet, ingesteld door de Vlaamse Regering;

(rolnummer: 2500)

- het arrest nr. 94/2003 uitgesproken op 2 juli 2003 over de beroepen tot vernietiging van het decreet van het Vlaamse Gewest van 14 december 2001 "voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden", ingesteld door J. Creve en anderen en door G. Van Mieghem en anderen;

(rolnummers: 2392 en 2407)

- het arrest nr. 95/2003 uitgesproken op 2 juli 2003 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 46 van het Vlaamse decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 (ruimtelijke ordening), gesteld door het hof van beroep te Brussel bij arrest van 14 mei 2002 inzake M. Van Noten en A. Simkens tegen het Vlaamse Gewest;

(rolnummer: 2445)

- het arrest nr. 96/2003 uitgesproken op 2 juli 2003 over de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 301, 307bis en 1134 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 1288 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout bij vonnis van 24 juni 2002 inzake J. Van der Linden tegen A. Leysen;

(rolnummer: 2497)

- het arrest nr. 97/2003 uitgesproken op 2 juli 2003 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 15, § 1, van de Nieuwe Gemeentewet, gesteld door de Raad van State bij arresten van 4 oktober 2002 inzake C. Cattoir, G. Adler, M. Cohen en S. de Lobkowicz tegen de gemeente Ukkel en anderen;

(rolnummers: 2543, 2544, 2545 en 2551)

- l'arrêt n° 98/2003 rendu le 2 juillet 2003 concernant la question préjudicielle relative à l'article 11 de la loi du 10 juin 1998 modifiant certaines dispositions en matière de prescription, posée par la cour d'appel de Mons par arrêt du 17 décembre 2002 en cause de la SA AGF Belgium contre D. Leblond, F. Leblond, la commune de Lens, la ville d'Ath, la Société wallonne des distributions d'eau et la SC Les Assurances Fédérales.

(n° du rôle: 2588)

Pour information

Recours en annulation

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- le recours en annulation de l'article 81, 1°, et des mots "à titre gratuit" dans l'article 82, alinéa 1er, de la loi du 8 août 1997 sur les faillites, tels que ces articles ont été remplacés par la loi du 4 septembre 2002, introduit par R. Van der Noordaa; (n° du rôle: 2674)

- le recours en annulation de l'article 8, 2°, de la loi du 4 septembre 2002 modifiant la loi du 8 août 1997 sur les faillites, le Code judiciaire et le Code des sociétés, introduit par P. Cornil et autres;

(n° du rôle: 2675)

- le recours en annulation et la demande de suspension des articles 40, 67 et 68, alinéa 1er, de la loi sur les faillites du 8 août 1997, tels qu'ils ont été complétés respectivement par les articles 60, 61 et 62 de la loi-programme du 8 avril 2003, introduite par M. Hanssen et autres; l'ordonnance fixant l'audience pour les débats sur la demande de suspension;

(n° du rôle: 2711)

- le recours en annulation de l'article 107 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, tel que remplacé par l'article 83 de la loi-programme du 24 décembre 2002, et par l'article 84 de la même loi-programme, introduit par le gouvernement flamand;

(n° du rôle: 2714)

- le recours en annulation et la demande de suspension de l'article 16 de la loi du 3 mai 2003 modifiant la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes et antiseptiques, introduite par J. Donny; l'ordonnance de fixation de l'audience pour les débats sur la demande de suspension.

(n° du rôle: 2727)

Pour information

Questions préjudicielles

- het arrest nr. 98/2003 uitgesproken op 2 juli 2003 betreffende de prejudiciële vraag over artikel 11 van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring, gesteld door het hof van beroep te Bergen bij arrest van 17 december 2002 inzake de NV AGF Belgium tegen D. Leblond, F. Leblond, de gemeente Lens, de stad Aat, de "Société wallonne des distributions d'eau" en de CV De Federale Verzekeringen.

(rolnummer: 2588)

Ter kennisgeving

Beroepen tot vernietiging

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- het beroep tot vernietiging van artikel 81, 1°, en van het woord "kosteloos" in artikel 82, eerste lid, van de faillissementswet van 8 augustus 1997, zoals deze artikelen door de wet van 4 september 2002 werden vervangen, ingesteld door R. Van der Noordaa; (rolnummer: 2674)

- het beroep tot vernietiging van artikel 8, 2°, van de wet van 4 september 2002 tot wijziging van de faillissementswet van 8 augustus 1997, het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van Vennootschappen, ingesteld door P. Cornil en anderen;

(rolnummer: 2675)

- het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing van de artikelen 40, 67 en 68, eerste lid, van de faillissementswet van 8 augustus 1997, zoals aangevuld respectievelijk bij de artikelen 60, 61 en 62 van de programmawet van 8 april 2003, ingesteld door M. Hanssen en anderen; de beschikking tot bepaling van de dag van de terechtzitting voor het debat over de vordering tot schorsing;

(rolnummer: 2711)

- het beroep tot vernietiging van artikel 107 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals vervangen bij artikel 83 van de programmawet van 24 december 2002, en van artikel 84 van dezelfde programmawet, ingesteld door de Vlaamse Regering;

(rolnummer: 2714)

- het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing van artikel 16 van de wet van 3 mei 2003 tot wijziging van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, ingesteld door J. Donny; de beschikking tot bepaling van de dag van de terechtzitting voor het debat over de vordering tot schorsing.

(rolnummer: 2727)

Ter kennisgeving

Prejudiciële vragen

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- les questions préjudicielles relatives à l'article 42ter, § 8, du Code des impôts sur les revenus 1964, tel qu'il était applicable pour les exercices d'imposition 1987, 1988 et 1989, posées par la cour d'appel de Gand par arrêts du 26 mars 2003 en cause de A. Toye et A.-M. Versele contre l'Etat belge; l'ordonnance de jonction de ces affaires;

(n^{os} du rôle: 2679 et 2680)

- la question préjudicielle concernant l'article 49, alinéa 3, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, modifié par la loi du 2 février 1994, posée par le juge d'instruction du tribunal de première instance de Huy par ordonnance du 7 mai 2003 en cause de X. Marechal;

(n^o du rôle: 2699)

- la question préjudicielle concernant l'article 3 de la loi du 1er mars 2002 relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, posée par la cour d'appel de Liège par arrêt du 16 mai 2003 en cause de D. Jovanovic;

(n^o du rôle: 2702)

- les questions préjudicielles relatives à l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, posées par le Conseil d'Etat par arrêt du 12 mai 2003 en cause de A. Brouillard contre la Chambre des représentants et par arrêt du 21 mai 2003 en cause de R. Veulemans contre la Cour des comptes; l'ordonnance de jonction de ces affaires;

(n^{os} du rôle: 2701 et 2716)

- la question préjudicielle relative à l'article 335, § 1er et § 3, alinéa 1er, du Code civil, posée par le tribunal de première instance de Liège par prononcé du 23 mai 2003 en cause de D. Thonon;

(n^o du rôle: 2707)

- la question préjudicielle relative à l'article 80 du Code des impôts sur les revenus 1992 (article 4 de la loi du 28 décembre 1990 concernant diverses dispositions fiscales et non-fiscales), posée par la cour d'appel de Gand par arrêt du 21 mai 2003 en cause de M. Vanderstichele et L. Vanneste contre l'Etat belge.

(n^o du rôle: 2708)

Pour information

RAPPORTS ANNUELS

Office national du Ducroire

Par lettre du 2 juillet 2003 les présidents de l'Office national du Ducroire transmettent, conformément à l'article 22 de la loi du 31 août 1939 sur l'Office national du Ducroire, le rapport relatif aux activités de l'Office national du Ducroire au cours de l'année 2002.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- de prejudiciële vragen betreffende artikelen 42ter, § 8, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1964, zoals het van toepassing was voor de aanslagjaren 1987, 1988 en 1989, gesteld door het hof van beroep te Gent bij arresten van 26 maart 2003 inzake A. Toye en A.-M. Versele tegen de Belgische Staat; de beschikking tot samenvoeging van deze zaken;

(rolnummers: 2679 en 2680)

- de prejudiciële vraag over artikel 49, derde lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, gewijzigd bij de wet van 2 februari 1994, gesteld door de onderzoeksrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Hoei bij ordonnantie van 7 mei 2003 inzake X. Marechal;

(rolnummer: 2699)

- de prejudiciële vraag over artikel 3 van de wet van 1 maart 2002 betreffende voorlopige plaatsingsregeling van minderjarigen die misdrijf omschreven feiten gepleegd hebben, gesteld door het hof van beroep te Luik bij arrest van 16 mei 2003 inzake D. Jovanovic;

(rolnummer: 2702)

- de prejudiciële vragen betreffende artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gesteld door de Raad van State bij arrest van 12 mei 2003 inzake A. Brouillard tegen de Kamer van volksvertegenwoordigers en bij arrest van 21 mei 2003 inzake R. Veulemans tegen het Rekeningshof; de beschikking tot samenvoeging van deze zaken;

(rolnummers: 2701 en 2716)

- de prejudiciële vraag over artikel 335, § 1 en § 3, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Luik bij verklaring van 23 mei 2003 inzake D. Thonon;

(rolnummer: 2707)

- de prejudiciële vraag over artikel 80 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (artikel 4 van de wet van 28 december 1990 betreffende verscheidene fiscale en niet-fiscale bepalingen), gesteld door het hof van beroep te Gent bij arrest van 21 mei 2003 inzake M. Vanderstichele en L. Vanneste tegen de Belgische Staat.

(rolnummer: 2708)

Ter kennisgeving

JAARVERSLAGEN

Nationale Delcredere dienst

Bij brief van 2 juli 2003 zenden de directeurs van de Nationale Delcredere dienst, overeenkomstig artikel 22 van de wet van 31 augustus 1939 op de Nationale Delcredere dienst, het verslag betreffende de activiteit van de Nationale Delcredere dienst gedurende het jaar 2002 over.

Indiening ter griffie en in de bibliotheek

Service de médiation auprès de la SNCB

Ombudsdienst bij de NMBS

Par lettre du 14 juillet 2003, les médiateurs du Service de médiation auprès de la SNCB transmettent, conformément à l'article 46 de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, le rapport annuel 2002.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque et distribution

Bij brief van 14 juli 2003 zenden de ombudsmannen van de Ombudsdienst bij de NMBS, overeenkomstig artikel 46 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, het jaarverslag 2002 over.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek en rondgedeeld